

CODEX CAIRO OF THE BIBLE

From the Karaite Synagoge at Abbasiya

**THE EARLIEST EXTANT HEBREW MANUSCRIPT
WRITTEN IN 895 BY MOSHE BEN ASHER**

A LIMITED FACSIMILE EDITION OF 160 COPIES

Introduction

by

Prof. D. S. LOWINGER

Head of the Manuscripts Institute

The Hebrew University, Jerusalem

MAKOR PUBLISHING LTD.

JERUSALEM, 1971

מבוא

מאת

ד. ש. לוינגר

א. דברי פתיחה.

לייחס חיבורים שונים ומצד שני ניסו לשלול את מקוריות העתקי המקרא שיוחסו להם.

ב. "חיבורים" שיוחסו למב"א.

1. בסוף כ"ק מועתק — בין השאר — "סדר המקרא": דברי מבוא כללי על חלוקת המקרא ועניני מסורה. הודפס כמה פעמים על יסוד מקורות שונים: בהתחלת דקדוקי הטעמים (= דקה"ט), הוצ' בער-שטראק (= בו"ש)⁸, סעיף 3, במהדורת א. דותן שער ב'⁹; כ.ד. גינצבורג¹⁰ הדפיסו כחלק (2 §) מחומר המסורה שבסוף כתב-יד לנינגראד B 19^A (= כי"ל)¹¹. אנו מצטרפים לקביעתו של א. דותן בנוגע ליחסו של פרק זה אל מב"א: „אך אין אפשרות לייחס את חיבורו למשה בן-אשר, כפי שהחליטו חוקרים אחדים"¹² אולם מסתייגים מהנחתו בקשר עם פעולתו של אב"א בניסוח פרק זה. לא האב ואף לא הבן הכניסו בפרק זה שינויים. העתיקו את הנוסח שהגיע לידיהם. טיפלו בו כמעתיקי מקרא אחרים המשתדלים לא לשנות את הנוסח שלפניהם. אם ישנם הבדלים בין הניסוחים השונים, זאת תוצאה של הכנסת חומר מן הגליון או הסרת מלים מתוך טעות ע"י קודמיהם או על ידיהם. מעצם העובדה שבין המקורות שלפנינו כ"ק הוא הקדום, המכיל חומר זה, אין להוציא מסקנות בנוגע למחברו, כמו שאין לחפש קשר פנימי בין שתי ההוספות האחרות המופיעות לפני "סדר המקרא" (כרך ב' בתצלום, עמ' 582:

כתב-יד קהיר (= כי"ק) הוא הקדום ביותר בין העתקי המקרא ובו תאריך, עם שם המעתיק ומקום פעולתו: "אני משה בן אשר כתבתי זה המחזור שלמקרא על פי כיד אלהי הטובה עלי באר היטב במדינת מעוזיה טבריה העיר ההוללה... נכתב לקץ שמונה מאות שנה ועשרים ושבע שנים לחרבן הבית השני" (= 896 לספירה הנהוגה)¹. ידועים אמנם גם כ"י מקראיים אחרים המיוחסים למאה התשיעית, אולם תאריכיהם מזויפים הם, או לפחות מאד מפותקים:

1. כ"י ואטיקן, מס' 4—6, עם תאריך מזויף משנת 840, והם, כנראה, מן המאה ה"ד או ה"ו².
 2. כ"י בספריית האוניברסיטה בקמברידג', מס' 12, ובו קולופון משנת 856³, שלפי דעת החוקרים ג"כ מזויף הוא ומוצא כה"י במאה ה"ב⁴.
 3. כ"י לנינגראד בספריית המוזיאון לעמי אסיה, מס' D 62, עם קולופון משנת 847 (?). התצלום שלפנינו קשה-קריאה הוא⁵ ואי-אפשר לעמוד על נאמנות הקולופון: יש חשש רציני שאינו מקורי⁶.
- אבל גם בנוגע למקוריותו של כ"ק הועלו ספקות. נעמד עליהן אחרי סקירת-בקורת על החיבורים שיוחסו למשה בן אשר (= מב"א), אביו של אהרן בן משה בן אשר (= אב"א), חותם נקדני טבריה. גורל האב כגורל הבן: לשניהם השתדלו מצד אחד

מאת ד.ש. לוינגר, ירושלים, תשל"ל.

9 ספר דקדוקי הטעמים, ירושלים תשכ"ז; בקורת עליו בתרביץ, לח, תשכ"ט, עמ' 186—201, במהדורה הנוכחית בהערה הקודמת, צולמה גם זאת.

10 Introduction to the Massoretico-critical Edition of the Hebrew Bible. London 1897. With a Prolegomenon by H. Orlinsky (Ktav Publishing House), New York 1966, Appendix II pp. 983-992.

11 מהדורה פקסימילית ממנו בהוצאת "מקור", עם מבוא מאת ד.ש. לוינגר, ירושלים, תשל"א. הסעיפים 1—42 המופיעים אצל גינצבורג הלקוחים מן העמודים 304—313 (כרך ג' בתצלום) מהווים רק חלק מן החומר הנמצא בו וחבל שניתנו בלי ניקוד, בו בזמן שהמקור הוא מנוקד.

12 ראה בכרך ב' במהדורתו, עמ' 172 ובכרך ג', עמ' 345, הערה 13 לשער ב', שם הוא מזכיר דברי ב. קלאר (מחקרים ועיונים, עמ' 298—299, והערה 147 שם) ופרסומו של קאלה, JJS VII, 1956, עמ' 136; Bibeltex, עמ' 69.

- 1 ישנם שחושבים על שנת 895 או 897, כן אצל: R. Gottheil, Some Hebrew Manuscripts in Cairo (JQR, 1905, p. 640), Ms. 34.
- 2 ראה: ג. אלוני — ד. ש. לוינגר, רשימת תצלומי כתב-יד העבריים במכון, חלק ג' (הואטיקן), עמ' 15; U. Cassuto, Bibliotheca Vaticanae codices manuscripti recensiti. Vaticano 1956, pp. 4-7.
- 3 Schiller-Szinessy, S.M., Catalogue of the Hebrew manuscripts preserved in the University Library, Cambridge 1876, pp. 12-15.
- 4 ראה: י. יבין, ערך "מקרא, כתב-יד של המקרא" (אנציקלופדיה מקראית, כרך ה', עמ' 430).
- 5 תיאורו בספרו של י. יבין "כתר ארם-צובה, ניקודו וטעמיו", ירושלים תשכ"ט, עמ' 371.
- 6 לפחות מהצילום שבירושלים מקבלים אנו רושם כזה.
- 7 ראה בתצלום זה, כרך ב', עמ' 583.
- 8 לייסצ'ג, תרל"ט; דפוס-צילום ממהדורתם ("מקור"), עם מבוא

רשימת מספר הפסוקים של כ"ד ספרי המקרא) ואחריו (שם עמ' 584: „אלו הן הנביאים שנתנבאו על ישראל") לבין מב"א. כנראה, לקח מב"א חומר זה מן "המוכן" ¹³.

2. שירת הגפן. פתיחתה: „אתה גטעתה גפן שוריקה משוכתה היתה מכל הגפנים". יצירה זאת היתה ידועה מפרסומיהם של הרכבי—שטראק. הדפיסו אותה על יסוד

כ"ל שבסופו מופיעה — בקטלוג כה"י המקראיים בפטרס-בורג (לנינגרד) ¹⁴. שם מופיע, עם אקרוסטיקון א"ב, בלי שום רמז למחברה ¹⁵. מ. זולאי גילה בין קטעי גניזת קהיר גוסס משירה זאת עם 7 שורות נוספות ומסרו לצרכי מחקר לקלאר ¹⁶, הנותנות אקרוסטיקון: משה בן אש/ר:

מ"ם עמקים מביעי חי[ו]ת / לבם משכיל חכמה כנחל [גוב]
שעשועים התקינו טעמי מקרא / בשום שכל וניב מפרש
הקיפו גוד לתורת אלהינו / מסרות סדורות ל[ה]חכ[י]ם פתי
באמונתם יסדו פירוש מקרא / כלולים במצות בלי לסור מדרך
נפשם נתנו על-תורת אלהינו / להצדיק [ר]בים להגדיל תורה
אפסום צרות ממלכי יונים / והגלון[ם] ונפצום [לנ]א ובנותיה
שבטי קדושים נתעוררו עליהם / וחנכו גרות על גפילתם
ר
ח
ז

קרב ישועה ותמלוך הגפן ותעקור שורש כל הממלכות

בריתת יהודים, כתוצאה של רדיפת היונים, מא"י למצרים ("נא ובנותיה").

אפשר אמנם להניח שאת ההוספה הזאת "חיבר" מב"א בעצמו, אולם מתקבל יותר על הדעת שאחד ממוקירי פעולתו הוסיף את זאת ולכבודו השתמש באקרוסטיקון: משה בן אשר.

שירת הגפן היא יצירה עתיקה שמוצאה בא"י ונתחברה במאה הראשונה של הספירה הנהוגה, לכן אינו מזכיר מחברה מאורעות או שמות אחרי תקופת "זקני בתירה". סמך למוצאה הארצישראלי אפשר אולי לגלות בהערה המוזרה הנמצאת בסוף השירה בכ"ל, הכתובה לפי שיטת א"ל ב"מ: "יבפלא עדפוט מג טמגל שוקח יבהשע לעטג שהמן(?) לאעלטפגש בבסשגך טבאע".

כבר פינסקר ¹⁷ שאליו הגיע העתק משובש מהערה זאת, התלבט בפירושה והגיע למסקנה בלתי נכונה באשר גורס כמילה ראשונה: יואל. אולם בהרכבי—שטראק ¹⁸ נמצא

מובן, שחשבו אחרי גילוי של זולאי על מב"א כמחברה. השערה כזאת נראית מוצדקת במבט ראשון, אולם עיון בקשר בין שני החלקים אינו מצדיק הנחותיו של ב. קלאר שהרחיק לכת במחקריו על נושא זה והשתדל גם למצוא הוכחות ממנה לקראותה ¹⁹ של משפחת "בן-אשר"; אמנם מדובר בהוספה זאת על עניני מסורה, אבל כל האמור בה אינו משתלב לשורות הקודמות.

לפני שירת הגפן יש בכ"ל פתיחה הקובעת את תוכנה: "זה הוא תפארת ישראל ותולדות הנביאים שישראל נמשלו בגפן ודליותיה / הם הנביאים ורשיה הם האבות ויונקותיה הם החכמים מצדיקי הרבים".

בשירת הגפן עצמה אין רמז על פעולות אנשי המסורה או הנקדנים; לפי דעתי מדובר פה על הוספה שמחברה רצה להשלים את תוכנה של שירת הגפן עם שבח פעולת בעלי המסורה, יחד עם זאת התכוון להכניס בה גם את עניני החשמונאים ²⁰ ואולי היתה אף בכוונתו לרמוז על

16 הדפיסה בשלומתה בספרו הגיל (עמ' 310—311) ואחריו הדפיסה פ. קאהלה בספרו: The Cairo Geniza 2, 1959, pp. 83-86.

17 ראה בקשר עם בעיה זאת דברי בן-צבי במאמרו: "כתר תורה" של בן-אשר (מחקרים בכתר ארם-צובה, ירושלים תש"ך, עמ' 4 = מחקרים ומקורות, כרך ג', ירושלים תשכ"ה, עמ' 559) ומאמרי "מקורותיו של בת-יד חלב" (שם עמ' ס"ט), הפרק 6: המ"ג של כ"ה ובעית הקראות של נקדני טבריה.

18 גם קלאר הצביע על חסרונות של כמה נושאים חשובים ביצירה זאת, כגון, היעדר הוכחתם של אנשי כנסת גדולה ושמו של שמעון הצדיק: הוא רואה באלה סימן לקראות מחברה.

19 לקוסי קדמוניות, עמ' כה, הערה 1; גם טעה בקריאת המלה "לעטג" ויצא לו לפי א"ל ב"מ: "אהושן".

20 בקטלוג הנוכח בהערה 14, עמ' 271.

13 ראה עוד דברי ב. קלאר, המעלה גם אפשרות זאת בקשר עם הפרק "סדר המקרא": "בין שהוא עצמו חיבר את הדברים ובין שלקח אותם מן המוכן, ממה שמצא אצל סופר שקדמו" (מחקרים ועיונים, עמ' 310).

14 ראה: Catalog der hebräischen Bibelhandschriften der Kaiserlichen-öffentlichen Bibliothek in St. Petersburg. St. Petersburg-Leipzig. 1875, pp. 271-272.

15 דודאן בהוספה לאוצר השירה והפיס שלו (XIII, HUCA, 1937-38, XII), מזכירה עדיין כאנונימי ובצדק מתקן את המילה הראשונה "נתתה" ל"נסעתה"; כך הוא באמת בכ"ל, רק אצל הרכבי-שטראק חלה טעות כשגרסו "נתתה"; ויש לבטל את הערת קלאר שמביא גרסה משובשת זאת כקריאת ל (מחקרים ועיונים, עמ' 310).

כבר הפתרון הנכון: שמואל הסופר בן רבנא יצחק שמעיה אהרן יעבג ²¹ אלהארוני ממדינת דמלה ²².

מה קשרו של שמואל בן יצחק הסופר הזה, שבא מא"י למצרים, אל יצירה זאת? אולי הביא העתק ממנה מעיר מוצאן, דמלה, ומסרה לשמואל בן יעקב או הוא בעצמו הכניסה לתוך כה"י, מאחר שמצא עמוד חלק בסופו או שצירף דף מיוחד אל כ"ל. במקרה שהיה ידוע לו או למעתיק כ"ל דבר על קשרה של יצירה זאת עם מב"א, לא היה מעלים את זאת, הלוא מעתיק כ"י זה אינו משתמש בכינוי הכללי "בן-אשר", כשרומו על מקורו אלא מזכיר שם מלא: "המלמד אהרן בן משה בן אשר", בעמוד שלפני השירה (כרך ג', עמ' 326 בתצלום כ"ל): לא היתה לו סיבה לא להזכיר פה את השם "משה בן אשר".

בכל זאת אין להתעלם גם מן האפשרות שלפני מעתיק כ"ל, או המוסיף את "שירת הגפן" אליו, היה נוסח השירה יחד עם ההוספה שנתגלה ע"י זולאי, אולם בצורה משובשת ולכן ויתר עליהן, כי לא ידע לפענח אותן.

על כל פנים אינה מבוססת די הצורך ההשערה שמב"א "חיבר" את גוף השירה וגם אין הוכחה שההוספה נכתבה על ידו.

3. "ספר מערכת הטעמים למשה בן אהרן בן אשר הסופר הגדול". הערה זאת נמצאת בכ"י המוזיאון הבריטי, מס' 58, מן המאה הי"ד, בפרק "מקצת משפטי הטעמים". לפי דותן ²³ היה הנוסח המקורי "אהרן בן אשר" שהשתבש על ידי כך שמישהו רשם על גליונו את המילים "משה בן" על מנת להוסיפן לפני תיבת "אשר" והמעתיק הוסיפן לפני "אהרן". הוא מקבל ע"י כך חיזוק להשערותו שאמנם אב"א התביר את אוסף דקה"ט המכונה במקור זה "ספר מערכת הטעמים".

לפי הנחתנו אין להוכיח על יסוד נתונים מסוג זה לא את יחסה אל אב"א ולא אל מב"א.

4. "ספר גדול" בדקדוק המסורה למב"א: כתאב כביר = כתאב אלמצותא. נ. אלוני גילה בגניות קהיר קטע בערבית ובו נזכר במפורש שמב"א כתב ספר גדול,

העוסק בעניני דקדוק המסורה: ²⁴ "וקד כאן משה ברבי אשר רחמה אלד' עמל כתאב כביר" = "וכבר עשה משה ברבי אשר ירחמהו ה' ספר גדול".

בעל קטע זה מותח ביקורת על חיבורו של מב"א למרות שהוא למעשה אינו מתכוון לגרוע מערכו: "... ואחרי שהשגנו מה שאמר בספר זה יחד עם רבוי כל מה שדיבר בו, לא מצאנוהו, כי מיצה כל מה שכלל במבוא הספר. ולא חסרים שנים, שלושה, ארבעה וחמישה שנים, אלא שהשיג ממנו המעט והזניח את הרוב. ואף המעט, אשר ביאר אותו בו, אינו משלים ענייניו, אלא ביאר חלקו והשאיר חלק. ועל כן לא השיג המתלמד ממנו התועלת ממנו בשלימות..." ²⁵.

על יסוד קטע זה, שכתוב בערבית, גיסה אלוני לזהות שריד, קטע בעל 24 שורות, מחיבור בדקדוק המסורה ג"כ בערבית, כיצירתו של מב"א, ששמה לפי השערותיה: "כתאב אלמצותא" ²⁶.

בשני קטעים אלה אינה מופיעה מילת "מצותא" כחלק של שם ספר: בעל הקטע (= הקולות) הוזה משתמש שלוש פעמים במלה זאת: ע"א, שורה 2 "במצותה או"; ש' 9 "אלמצותא"; ש' 15 "אלמצותא", שתורגמו ע"י אלוני במלים: "תנועה", "תנועות". גם ס"ס משתמש במילה זאת פעמיים: א (א, ב) ש' 1 "אלד' מצותא"; ג (ב, ב) ש' 14 "אלמצותה" = "שבע התנועות", "התנועה", בתרגומו של אלוני.

אולם כשם ספר מופיע אצל ר' יונה ו' ג'נאח (= ריב"ג) שלוש פעמים: "כתאב אלמצותא", שתורגם ע"י יהודה ו' תבון: "ספר הקולות". בספריו של ריב"ג חיבור זה אנונימי הוא, אבל נתגלה אחר כך בס' מגילת סתרים של רב נסים גאון עם שם מחבר: "כתאב אלמצותא לבן אשר" ²⁷.

הנושא עליו מדבר רב נסים גאון אמנם לא נזכר בשום מקור המיוחס למשפחת בן-אשר, אבל אברמסון מצא הקבלות אל הנושאים הנזכרים ע"י ריב"ג בדקה"ט המיוחס לאב"א והגיע למסקנה: כתאב אלמצותא יצירתו של אב"א הוא.

מתקופת משה בן אשר: (HUCA, XXXV, 1964, החלק העברי, עמ' אלה + 5 פקסימיליות = ט"ט, עמ' ט, א (א, ב) ש' 13-14.

25 אנו מביאים פה תרגומו העברי של נ. אלוני, שם, עמ' יח, השורות 15-20.

26 ראה מאמרו: "ספר הקולות" ("כתאב אלמצותא") למשה בן אשר (ספר סגל, ירושלים, תשכ"ה, עמ' 271-291 = הקולות); ראה עוד הספרות המובאה בספרו: "האגרון" ירושלים, תשכ"ט, במפתח: בן-אשר, משה.

27 ראה ש. אברמסון, רב נסים גאון, ירושלים תשכ"ב, עמ' 318, 324.

21 הרב ר' שטראק, (שם), העלו את האפשרות שהמילה "יעבג" היא קיצור: היא עליו ברכה גדולה: למי השערותי האות האחרונה במלה "שחמן" היא "ז" והוספה ל"ן סופית ואז אין פה קיצור אלא השם: "יעבג", המצוי במקורות, כגון, יעבג בן שלמה, בעל כ"י.

22 מעיני אסתר מאיר נעלמו דברי הרב ר' שטראק ומביאים פתרונו הבלתי מדויק של פינסקי: (ספר הישוב, כרך שני, ירושלים, תשי"ד, עמ' 57, מס' 10).

23 כרך א, עמ' 18-19; ראה עוד על נושא זה מה שכתבתי בבקורותי על מהדורתו, הנזכרת בהערה 9, עמ' [7].

24 ראה מאמרו: סדר הסימנים (חיבור קראי בדקדוק המסורה

קמו לו שני מתנגדים :

א. דותן²⁸ שמכיר רק ב-26 שערים — מבין אלה שהודפסו ע"י ב"ש כיצירתו של אב"א, והנושאים הנזכרים ע"י ריב"ג כלולים דוקא באותם סעיפים של דקה"ט, המופיעים במהדורת ב"ש²⁹ ואינם מוכרים ע"י דותן כחלקי דקה"ט, לכן אינו יכול להצטרף אל הגחתו של אברמסון בצורתו המקורית וגאלץ למצוא פתרון התנלם את גישתו: "אמנם אפשר שחיבר אהרן בן-אשר חיבור אחר נוסף על דקה"ט... אפשר גם שבחיבורו האחר הובאו כל אותם עניינים שמזכיר אבן ג'נאת, אבל ראיה לכך אין"³⁰.

מתנגדו השני של אברמסון נ. אלוני הוא, הקובע על יסוד הקטעים הערביים הנ"ל שמחברו של "כתאב אל-מצותאת" היה מב"א. אין ספק שמאחורי הכינוי "בן-אשר" יכול להסתתר באותה מידה מב"א כמו אב"א, אולם נימוקיו של אלוני אינם משכנעים :

א. בסדר הסימנים שהוזכר בו שמו של משה בן אשר אינו מופיע — כאמור — כשם חיבורו "כתאב אלמצותאת", אלא "כתאב כביר" (= ספר גדול). ברור, לוא היה לפני בעל ס"ס באמת אוסף המכונה בשם ערבי זה, לא היה מתעלם ממנו: "כתאב כביר" אולי אחד הביטויים הכלליים שנתנו לאוספים המופיעים בהוספות להעתקי מקרא שהופצו גם כיחידות עצמאיות, בלי או עם כותרות שונות, כגון, "מתברת בן-אשר", "ספר הטעמים", "מערכת הטעמים", "דקדוקי הטעמים", וכדומה. אפשר אולי גם להניח שהופצו הוספות אלה גם תחת השם "ספר נקודות לבן-אשר", במקרה שהפרקים הראשונים היו עוסקים בנושא זה. גם בהוספות שסופחו לכ"ל ישנם סעיפים העוסקים בבעיה זאת: סעיף 6 אצל גינצבורג³¹ "שבע נקודות... והם שבעה מלכים, בעשרים ושנים מומלכים..."; סעיף 12: "שער (לא) עשר", כמו שהודפס בטעות אצלו) נקודות... שבעה מלכים בראשם עטרה..."³².

ב. התיאור הכללי הניתן בשורות המובאות למעלה מתאים בהחלט לאוסף המצורף גם לכ"ל, שקשה להגדירו כחיבור המסודר באופן שיטתי.

ג. מן העובדה שמחבר מסוים, הכותב בערבית, השתמש במלים ערביות מתאימות — לפי השקפתו — אל התוכן, אין להוכיח שתחיבור אליו הוא מתייחס נכתב באותה לשון: במיוחד כדאי להיות נזהרים אם מדובר באוספים שאין להם שם מסוים³³. אין מן הנמנע שהיה לפני בעל "סדר הסימנים" אוסף הפותח בפרק "שבע נקודות", לכן מדבר הוא על "אלו" מצותאת", ולא היה יכול לדעת שבימי הביניים יעדיפו לתרגם מילה ערבית זאת ב-"קולות", וחוקר בזמננו יתרגמה במילה "תנועות", במקום "נקודות" המקורי.

ד. במיוחד אין להיחפז בקביעת עובדות המשנות את התמונה המצטיירת לעינינו מן המקורות המוסמכים ביותר, שהם כה"י של המקרא שהועתקו בתקופת נקדני טבריה או בתקופה הקרובה מאד למועד פעולתם. המסורה הקטנה והגדולה, כמו כן ההוספות שצורפו אל העתקי מקרא נכתבו בעברית ובארמית.

אמת, במצרים, בבבל ובספרד או בתימן חיברו בעיני דקדוק או מסורה ספרים לרוב בלשון ערבית, אולם זאת עדיין אינה הוכחה שגם נציגי משפחת בן-אשר עשו כך בטבריה. הקבלה טובה לאופן הבאה בסדר הסימנים נמצאת דוקא במבואו של "כתאב אלכ"ף"³⁴ המדבר על עיני מסורה שהועתק בידי אב"א: "דכר פי מאסרתה" = "זכר במסורתו"³⁵ שג"כ אינו חושב על חיבור שנכתב בידי אב"א בערבית, אלא כוונתו למסורה הגליונית או לחומר המצורף לכ"ל.

התמונה המצטיירת בנוגע למב"א מזדהית עם אותה שאנו מקבלים על פעולותיו של אב"א: כמו הבן, כך האב, לא כתב — כפי הנראה — אף חיבור אחד בעברית, בארמית או בערבית: לזכותם תיזקף בתולדות הספרות הבלשנית השמירה הקפדנית של מסורת לשוננו

בטעות: סימן אה"י, = ב"ש 29, בתצלום, כך ג', עמ' 308—309: "סימן אה"י... כאשר תסמך אה"י לבגדכפ"ת...". בו מדובר באמת על "אותיות כמו שמובא בסי"א (א, ב), שו" 22: "שרוס אלי ארתף" (= "כללי עשר האותיות"; היה אולי יותר מתאים לתרגם בעברי "תנאי או סימני עשר האותיות"); אה"י + בגדכפ"ת (4 + 6) ולא יהיה צורך בהשערת אלוני שהושב על איתן בהכלמ"ש או בגדכפ"ת ואהח"ע (ס"ס, עמ' יח, הערה 83).

33 בצדק קבע בשעתו אברמסון ש"כתאב אלמצותאת" אינו שם פרטי של חיבור מסוים (ראה עוד: דותן, עמ' 17).

34 הוצאת ליפשיץ, Textus, II, 1962, חלק עברי, עמ' ד', שורה 6.

35 בתרגומו של ר' יוסף אלקוטטוניי הכלול באוסף "עדת דברים" שלו.

28 דן על בעיות אלה א. דותן במהדורתו של דקה"ט, כך א. עמ' 1716.

29 מובא בהערה 8, ראה בה את הסעיפים 37, 38, 39, 71 (על זה האחרון הצביע דותן, עמ' 16 במבוא למהדורתו).

30 שם, עמ' 17.

31 בנוספה למבואו הנוכח בהערה 10 = ב"ש 10; בתצלום כ"ל, כך ג', עמוד 305, עמודה 3.

32 שם = ב"ש 36; בתצלום כ"ל, כך ג', עמוד 307, עמודות 2—3; אצל גינצבורג וב"ש ובתצלום הנ"ל אפשר למצוא גם חומר אחר שעליו מרמז ס"ס, כגון סעיף 37 אצל ב"ש עליז מצביע כבר אלוני כהקבלה (הקולות, עמ' [18] 288); או סדר שוא, סעיף 11, גינצבורג 14; בתצלום, כך ג', עמ' 308, עמודות 1—2 ובמיוחד סעיף 16 אצל גינצבורג (אצלו פותח

ג. מקוריותו של כ"י

1. ספקות וקשיים בנוגע למהימנותו.

כבר א. נויבאר הטיל ספק במקוריותו של כ"י ק והעלה את הרעיון שנכתב במאה ה"א, ולא בסוף המאה התשיעית.³⁹

א. מרכס (במ"ם סגולה) היה בדעה, על פי הרשם שקיבל מהקלף של כ"י ק, שהועתק בהתחלת המאה ה"ב. חוקר זה, שבדקו במקום, חושב גם על האפשרות שהקולופון אינו מוזיקלי, אולם מדובר פה על העתק שנעשה על יסוד המקור.⁴⁰

י. ל. טייכר בסיווגו לפסול את מהימנותו של כל כה"י הקדומים המיוחסים למשפחת בן-אשר, אינו פוסע גם על כ"י זה וקובע — בין השאר — שההוספות, הקולופון ושני פרקים נוספים, שהוכרזו ככר, נכתבו ע"י מעתיק אלמוני ובידי סופר אחר הועתק הטקסט עצמו, אולם שניהם אינם זהים עם מב"א; גם בלתי אפשרי — לפי הנחתו — שמב"א יביא דברי בנו מדקה"ט.⁴¹

ח. ילון היה ג"כ בין אלה המפקפקים במקוריות העתק זה בגלל סטיותיו הרבות מן שיטת הניקוד המיוחסת לאב"א.⁴²

כשחקרתי מקוריותו של כ"י ח נגעתי בבעיית מקוריותו של כ"י ק ונטיתי לדעה שלפנינו העתק שנעשה אמנם על יסוד כה"י המקורי, אבל הוכנסו בו שינויים בשעת ההעתקה.⁴³ אפשרות דומה הועלתה על ידי גם בקשר עם כ"י ח, אבל בלי להביא בחשבון שהוכנסו בו שינויים.

נבדוק ראשית כל נימוקיהם העיקריים של השוללים את מקוריותו: הנחתו של מרכס בנוגע לגילו של הקלף אינה מבוססת, כי על יסוד בדיקה חטופה והרשם שמקבלים על כ"י אין להכריע. בדיקת הקרינה הרדיואקטיבית של הקלף, שתתאפשר אולי אחר שיגיע כה"י עצמו אלינו, תוכיח אם נכתב העתק זה בסוף המאה התשיעית או יותר מאוחר. בדיקה כזאת הוצעה על ידי גם לגבי כ"י ח במחקרי הנ"ל.⁴⁴

בא"י ע"י הכנת העתקי מקרא מדויקים. על כל פנים כ"י ק הוא מקור מוסמך יותר להכרת פעולת מב"א מאשר קטעים או התייחסויות שונות, למרות הקשיים הקשורים גם עמו, כמו שנראה זאת מן האמור בהמשך דיוגנו.

5. העתק מקרא שלם למב"א. לפי קביעתו של ר' שם טוב בן אברהם³⁶ בפירושו על משנה תורה ("מגדל עוז") הספר שהיה לפני הרמב"ם בקבעו את "הלכות תפילין ומוזוזה וספר תורה" במשנה תורה היה ההעתק שהוכן ע"י מב"א ולא האכסמפלר שנוקד ומוסר בידי אב"א: "להלכות תפילין פ"ב, א: "מן הספר המוגה שסמך עליו". להלכות ספר תורה פ"ח, ד: "הכל מהסכמתו שסמך על ספר משה בן-אשר ויפה כיוון לפי דעתי וכדון".

להלכות יום טוב פ"ב, יב: "ראני אומר לא נפלאה היא שהגיעו לידו נסחאות אשר לא הגיעו לידינו שהרי זכה לבוא בידי מן הנוסחא שנכתבו בימי מחברי התלמוד בגוילים כספרי תורה שלנו וגם במקרא ספר תורה שהיו מגיהין ממנו בעזרה המכונה לבן-אשר...".

מדברי הרמב"ם מתברר שבמשנה תורה מדובר על העתק של מקרא שלם. הלכות ספר תורה, פ"ח, ד: "וספר שסמכנו עליו בדברים אלה הוא הספר הידוע במצרים שהוא כולל ארבעה ועשרים ספרים שהיה בירושלים מכמה שנים להגיה ממנו הספרים ועליו היו סומכין לפי שהגיהו בן-אשר...".

בעיה היא אם בעל מגדל עוז, שחי בצפת בהתחלת המאה ה"ד, קבל אינפורמציות מדויקות ממצרים — שהיה בקשרי מכתבים עם רבניה — בנוגע להעתק עליו מדבר הרמב"ם או שהסתמך על ידיעות שהיו נפוצות בסביבתו באותה תקופה? קשה לענות על שאלה זאת בהחלטיות. גם בתקופתנו כתב למשל כ.ד. גינצבורג³⁷ שמדובר על כתב ידו של מב"א בקשר עם העתק התורה שנרכש ע"י הרמ"א באמצעות ר' יוסף קרו³⁸, וידוע שהיה זה כ"י ח של אב"א. אולם מאחר שהיום אין לפנינו רק העתק הנביאים ואנו מעוניינים לקבוע בתחילה עניני ניקוד וטעמים, אין להאריך פה בבירור דברי מחברים העוסקים בהלכה.

36 ראה מאמרי עליו "רבי שם טוב בן אברהם בן גאון" (ספרות, ספר שביעי, מחקרים ומקורות על צפת, ב, ירושלים תשכ"ג, ע"ע במאמרו של גושן-גוטשטיין "האותנטיות של כתב חלב" ירושלים תש"ך, עמ' 3.

37 ראה במבוא, עמ' 242.

38 ותוקנו דבריו אצל קהלה: Masoreten des Westens I p. 12; וי במאמרו של גושן-גוטשטיין "האותנטיות של כתב חלב" (מחקרים בכתב ארם-צובה), עמ' סז, הערה 14.

39 ראה מאמרו ב-III Studia Biblica (1891) שלא היה לפני והובא במאמרים הבאים.

A. Merx, Die Schlussmassora aus dem Cairiner Codex vom Jahre 1028, (Zeitschrift für Assyriologie XIV 1891), p. 294.

J.L. Teicher, "The Ben-Asher Bible-Manuscripts", JJS (1950-51), pp. 17-25.

42 ראה מאמרו "ספרי תנ"ך מתוקנים — ועוד היד נטויה" (הצופה, ב' ניסן תשי"ט — 10.4.59).

43 במאמרי "מקוריותו של כתב-יד חלב", רמב"א במערה 17, עמ' סג; יש הבל בין השערה זאת לבין ההנחה שמדובר על זיוף.

ב. מ"ג בכ"ח ליר' נא, מא
ששך לב קמי כשדים בגמטרייה

מה הסיבה שאב"א סוטה מדרכי אביו בענין חשוב כזה?
ישנם עוד הרבה סימני-שאלה בקשר עם נושא זה
ואין פה המקום לפרטם; נעסוק בהם בכרך ב' של פרסומנו
על המ"ג בכ"ח, שיופיע בקרוב. בכל אופן אם אנו מתח-
שבים ביחסי אב ובן בשטחים אחרים בספרותנו אין לתופעה
זאת הקבלה. למה לא מתנהג אב"א כמו, ר' יעקב בן אשר
או הרד"ק, הממשיכים פעולות אביהם באותו שטח, שמו-
כירים תמיד מה שקבלו מאביהם ועושים זאת — כמובן —
מתוך יראת כבוד?

הסיבה לכך היא אולי שנקדנים אלה לא התייחסו לעבודתם
בשטח זה כאל פעולת מחברים? הכניסו אמנם שינויים
בשעת עיסוקם בניקוד האכסמפלרים שהוכנו על ידם
ובחרו את החומר הראוי להופיע בהערות המסורה לפי
שקול דעתם ולא חשבו על "זכויות מחבר" בענינים אלה:
בדרך זאת הלכו אחריהם גם מעתיקים רבים.

אבל גם השערה זאת אינה נותנת הסבר מלא בנוגע
להבדלים מרחיקי לכת בין כ"ח וכ"ק, בייחוד אם מדובר
באמת על יצירות אב ובן. קשיים רבים יוסרו אולי אם
מביאים בחשבון גם האפשרות שמשה בן אשר, מעתיקו של
כ"ק אינו אביו של אב"א, אלא נקדן טברייני ממשפחתו:
במשך ששה דורות — כמאתיים שנה — בלי ספק לא אחד
בלבד בכל דור דור עסק בהעתקת כ"י מקראיים ובניקודם.
קרובה יותר אל האמת האפשרות שהיו עשרות אנשים באותה
משפחה שעיסוקם היה במקצוע זה.

בכל אופן כבר התאריך בו מעניק למעתיק כ"ק מקום
מאד נכבד בין הנקדנים מנציגי משפחת בן-אשר שפעלו
בטבריה.

2. יחס כתאב אלפלה אל הרשימה האנונימית.

בעשרות השנים שעברו התרכזו המחקרים סביב הרשימה
הכלולה בכתאב אלכלף של מב"ע על יסוד הקטעים שנתגלו
ממנה בגניזת קהיר, מתוך ההנחה שזאת היא היחידה,
רשימת-יסוד, ועליה התווספו כל שאר "החילופים" שאינם
מופיעים בה. הסיבה לכך היתה שהגיעו לידי החוקרים
נתונים מדויקים בנוגע לשם מרכיב רשימה זאת וגם הוקדמה
לה מבוא, בו אמור במפורש שהשווה כתב ידו של אהרן
בן משה בן אשר אל העתקו של משה בן דוד בן נפתלי;

43 למ"א יד, כא: עם מקף ושוא תחת הש"י, ובנוסח בלי מקף
ובחסף פתח, כמו בכ"ח.

49 ליר' לא, לג: עם חסף פתח תחת התי"ו, בנוסח עם שוא;
ומילואים ותיקונים, עמ' 393.

50 ראה במדבר רבה, פרק יג, ית.

אם יתברר שאין להטיל ספק במועד התהוותם של שני
מקורות אלה גם יחד, אפשר יהיה להוריד מן הפרק גם
ההשערות הנוגעות להעתק-משנה בקשר עמם.
טענתו של טייכר בנוגע להבאה בכ"ק מדקה"ט, בודאי
אינה עומדת בפני הבקורת: הפרק "סדר המקרא" אינו חלק
אינטגרלי של דקה"ט שיוחס לאב"א; כבר בזמן מב"א
היה מוכר; ⁴⁵ גם שאר נמוקיו אינם מתקבלים על הדעת.
הקשיים העיקריים שהועלו על ידי ילון ועל ידי לא
הוסרו עדיין במלואם. קשה לקבל את דעתו של קאהלה,
לפיה כ"י זה שימש כנוסח-מוצא לשיטת ניקודו של
אב"א: גם השוואת המ"ג והמ"ק של כ"ק אל כ"ח אינה
מראה יחס פנימי ביניהם, אמנם ישנם קוים המקשרים אותם,
למשל, גם כ"ק כמו כ"ח משתמש הרבה במונח "בתרין
לשנין" הן במ"ק הן במ"ג, ועוד.

אף אפשר להבין את ההבדל בין שניהם בשיטת הבאתם
את החומר של המ"ג: בכ"ק על פי רוב ⁴⁶ אנו נתקלים
בצורה הקצרה, שאפשר לכנותו "מסורה בינונית", פירושו
שלא מובא מכל פסוק רק מילה אחת או לכל היותר
שתיים: הבן הולך בדרך אחרת באשר מסתייג לרוב ממנהג
זה ומביא את הערות אלה בצורה מורחבת, כלומר מכל
פסוק כמה מילים, שיטה שהתקבלה אחר כך על ידי מעתיקי
המקרא בימי הביניים; זאת היא התפתחות טבעית.
אבל קשה מאד להסביר את ההבדלים ביניהם בנוגע
להתייחסות אל כ"י אחרים: כ"ק מצביע פעמים רבות על
חילופי קריאות בין מערבא-מדנחאי ומתייחס גם אל כ"י
מפורסמים אחרים, כגון "מוגה", "מחזורא רבא" ומוזכיר גם
שם נקדן יחד עם שם כ"י מקראי: "ר' משה מוחה מבית
לחם יהודה, וכן במחזר רבא" ⁴⁷. בכ"ח אין זכר לענינים
אלה.

מאפיין גם את כ"ק ציון של "י"ח תיקון סופרים
וחכמים"; כ"ח אינו מוזכר אף מקרה כזה.

ישנם גם מקומות שהביא כ"ק מילה בניקוד אחר ממה
שנמצא בנוסח, בלי להזכיר מקורו: כלב ⁴⁸, ושבע ⁴⁹,
אכת ⁵⁰ תופעה שאין דוגמתה בכ"ח.

מעניין מאד הסברו של כ"ק לששך ולב קמי = בבל
וכשדים, בירמיהו, עם תוספת-פירוש שאינה מופיעה בכ"ח:
א. מ"ג בכ"ק ליר' כה, כו

ששך בגמטריא בבל, נפק מן א"ת ב"ש

שם נא, א

לב קמי כשדים בגמטריא. ששך בבל בגמט',

נפק מן א"ת ב"ש

45 ראה בקורותי על דקה"ט של דותן המובאה בהערה 9.

46 לשופ' יד, יח, מבית בקדמא, ובלי מקף, בנוסח עצמו: מבית
לחם יהודה, עם מקף ובגנייה כמו בכ"ח, ראה עוד באפראש של
גינצבורג לפסוק זה.

47 לש"ב ג, ח: עם מרבא, בנוסח עם מוגה, כמו בכ"ח.

אכסמפלר אחד שלם בלבד של המקרא, שהיה מיוחד לאב"א, הגיע למצרים; אפשר שהיה לפני מרכיבי רשימות-השוואה כאלה גם חומר נוסף שנעלם במשך המאות שעברו. יש להניח שהמטרה הראשונה היתה השוואת כה"י המיוחד לאב"א, שהיה המפורסם ביותר בין נציגי משפחת בן-אשר, אל מתחרהו ממשפחת "בן-נפתלי", תוצאות השוואות אלה נשתמרו בכתאב אלכלף.

נסיון אחר נעשה — כנראה — בהשוואת כה"י המיוחד למב"א אל העתק שיצא מידי נציג משפחת "בן נפתלי". תוצאות השוואה שניה זאת ג"כ לא הלכו לאיבוד, אבל לא היו כל כך פופולאריות כמו הקודמות.

על כל פנים מעמדו של כ"ק ישתנה באופן יסודי, אם איננו מסתמכים על השוואה שבוצעה בידי מב"ע על יסוד כ"ח.

אם אנו משווים את הרשימה האנונימית אל כ"ק אפשר לראות שעולה במידה ניכרת מספר ההתאמות בין שני המקורות אלו: לפעמים מגיעות הן עד 70%—60. מסקנות דומות יוצאות מהשוואת הרשימה האנונימית לתורה אל כ"י ששון מס' 507. המכיל את התורה. עלינו עוד להביא בחשבון שהרבה מקומות הנזכרים ברשימה זאת מטוש-טשים בהעתק שלפנינו ויש להתחשב באפשרות שגם ברשימת מות עצמן חלו שינויים לרעה במשך מאות השנים שעברו ממועד הרכבתן עד הופעתן בהעתקי המקרא הידועים לנו. אף אין מן הנמנע שהוכנס בהן חומר זר שמקורו ברשימת מב"ע וברשימות אחרות.

ואלו הם כה"י הבאים בחשבון שבהם נשמרו תוצאות ההשוואה שנעשה על יסוד כ"ק:

א. כ"י המוזיאון הבריטי, מס' 118 (Arundel Or. 16) בקט' מרג' = קניקוט מס' 130; מתואר במבואו של גינצ-בורג, עמ' 500—512 (מס' 8), מעובד באפראט של הוצאתו ומסומן באות ה'. לפי השערות של גינצבורג נכתב בערך בשנת 1120; החילופים הנמצאים בכ"י זה פורסמו על ידו במסורה שלו, כך א, סי' 599—606, עמ' 578—584⁵⁴; מכיל נביאים וכתובים.

חבל שאין לראות ברשימה את הניקוד ואי-אפשר לקבוע על יסוד את מהות ההבדלים; אמנם בכל זאת חשובה היא, מאחר שנשמרו בהתחלתה (יהוה, ט, טז; י, כט) הסברים

כמו כן ידוע לנו שם עורכה, מישאל בן עוזיאל⁵⁵ אף שם מתרגמה לעברית, בעל "עדת דברים", ר' יוסף אלקוס-טנדיני. יש גם תאריך בהעתק זה: 1206. אולם כל הפרטים הללו לא היו ידועים למעתיקי המקרא בימי הביניים. בידם היתה רשימה מקוצרת של כתאב אלכלף בעברית, בלי המבוא, שם המרכיב, וקבוצת המלים שהוסכמו עליהן שני המלמדים, המופיעים בכינויים "בן אשר", "בן נפתלי".

החוקרים שהיו מעוניינים בנושא זה לא הקדישו התענינות מיוחדת לרשימות אחרות מן המאות ה"ג—ט"ו, אלא לקטעי הנגיזה הנ"ל וקבעו שפרטי הניקוד המיוחדים בהם לבן-אשר הם בהתאמה אל כ"ח ובמידה מסוימת גם לכ"ל.

אולם כשהשוו את רשימת מב"ע אל כ"י קדומים אחרים, וביניהם אל כ"ק, היו התוצאות מוזרות מאד. הסיכום האחרון לגבי כ"ק שנעשה ע"י י. ייבין⁵⁶ לצרכי מחקריו על כ"ח: "הוא מתאים לנוסח ב"א בחילופים ב-33% ולנוסח ב"נ ב-64%; לנוסח ההסכמות ב-75%".

בסוף תיאור כ"ק משתדל ייבין גם להגדיר את מקומו: "מכל כתבי-היד הקרובים לא (= כ"ח) ק (= כ"ק) הוא בעל סימני "שיכלול" מרובים ביותר, והוא מגלה סימני קרבה לכתבי-יד בניקוד טברני "מורחב", אך עם כל זה עדיין הוא דומה לא לכתבי-היד הקרובים ברוב דרכיו".

דברים אלה מאלפים מאד, אולם אינם מסבירים סיבת ההבדלים בין רשימת מב"ע לבין כ"ק במידה הדרושה. כמו כן ראויות לתשומת לב התלבטויותיו של מ. גושן-גוטשטיין בבעיית כ"ק ויחסו אל כ"ח⁵⁸. בכמה נקודות מתקבלות מסקנותיו על הדעת, אולם אינן פותרות את הקשיים העיקריים.

איננו יכולים להיכנס בביורר כל פרטי הבעיות המסור-בכות הקשורות בנושא זה פה, אנו מסתפקים בהעלות הצעה שאולי תתן תשובה המניחה את הדעת, על יסוד שימוש במקורות שאמנם ידועים היו, אבל לא הופנתה אליהם תשומת לב ראויה.

כשהגיעו כה"י המקראיים, מעשי ידי נקדני טבריה האחרונים, למצרים ניגשו חוקרי בעיותיהם להשוואתם: היו בין אלה שיוחסו לנציגי משפחת "בן אשר" ואחרים שנקדו ע"י נציגי משפחת "בן-נפתלי". איננו יודעים היום במדויק מה היה מספר כ"י אלה. אי-אפשר לקבוע זאת בוודאות: אם רק כ"י של הנביאים שנכתב ע"י מב"א, או

The Rise of the Tiberian Bible Text (Biblical and other Studies I 1963, pp. 103-108).

54 בין המקורות שנרשמו אצל גינצבורג, כך ה, סי' 599 מופיע גם כ"י המוזיאון הבריטי 1528 Harley (קט. מרג', מס' 57) ששיכת לסוג של רשימת מב"ע ופורסמה על ידי גינצבורג בכרך ג, עמ' 15 והלאה. אמנם בו הרשימה המתייחסת אל התורה לקוחה מאוסף המשת"ך אל האנונימית שנשתמרה בשלשלת כ"י המגויים פה.

51 ידוע, כמובן, על נוסחאות אחרות, אולם חשבו שאלה הן הרח-כחן של רשימת מב"ע; ראה דברי ל. ליפשיץ במאמרו שהודפס ב-Textus II (1964), ואת הערותיהם לפרסום הטקסט של: F.P. Castro and M.J. Azcárraga, The Edition of the Kitab al-Khilaf of Misha'el ben 'Uzziel. (In Memoriam Paul Kahle, Berlin 1968), pp. 188-200.

כתוצאה מכך נוכל לקבל תמונה בהירה על מהותם של חילופים אלה, העשויה גם לחזק את מהימנותם של כ"י וכו"ק.

בעזרת הרשימה האנונימית תאפשר אולי לגלות כ"י מקבילים לכ"י וכו"ק וגם למצוא את העתקי התורה והכתובים שיצאו מתחת ידו של מב"א, או שנחשבו כשייכים לסוג זה בעת הרכבת רשימה זאת.

הפצת הוצאת-פקסימיל זאת תאפשר את הבדיקה בכיוון זה לחוקרים בכל העולם. יש לצפות שעל יסודה יתגלו חלקים גם מהמקור הערבי של הרשימה האנונימית הנ"ל ויודע פעם שם מרכיבה. אף יביא תועלת בדיקה יסודית של העתקי מקרא המכילים רשימות מסוג זה, כדי שנוכל לגלות הנוסח קרוב יותר אל כ"י וכו"ק מאשר הנוסחים הידועים לנו היום.

הרחבת המחקר בנושא זה תקרב את המדע להכרה יותר מעמיקה של התקופה בה פעלו נקדני טבריה.

עלינו עוד להדגיש חשיבות של המ"ג בכ"י וכו"ק, המכיל הרבה טכסטים בארמית, כי על ידי עיבודם נגיע אל מקורות נוספים לחקר הארמית הגלילית.⁵⁹

כדאי עוד להצביע על הויכוח שהתחולל בירושלים ובחול"ל בקשר עם הוצאת המקרא לפי מסורת "בן אשר".⁶⁰ אפילו חוקרי המקרא ממדרגה ראשונה לא הצליחו לקלוע אל המטרה.⁶¹ מאחר שלא היה לפנייהם רק מקור אחד והוא כ"י וכו"ק: גם אחרי חקר בעיות כ"י וכו"ק ביחד תישארנה עוד נקודות הטעונות בירור יסודי ותיפתרנה, אם יתגלו מקורות נוספים.

לבסוף אנו מעירים על נסיונו המעניין של פ. קסטרו⁶² לגבי ספר ירמיהו על יסוד החילופים ברשימתו של מב"ע, ממנו מתברר שלפעמים צילמו של כ"י וכו"ק שהגיע אליו מטושטש במקומות (ד, טז; כה, כט), בהם ההעתק שבידינו — כמו שהקורא יראה — ברור בהחלט. כמובן, אין מן הנמנע שבהעתק אשר ברשות החוקר הנ"ל יתגלו מקומות ברורים במקרים שההעתק אשר בירושלים מטושטש. רשימת "תיקוני צילום" שתינתן בעתיד אולי על ידי חוקרי המקרא בספרד או שתוכן על ידינו כשתתאפשר בדיקת כה"י המקורי, יהיה לתועלת במיוחד לפתרון בעיות העולות בקשר עם החילופים המופיעים ברשימה האנונימית.

בערבית המזכירים שגם רשימה זאת הורכבה בסביבה, בה כתבו העוסקים בהשוואה ערבית: כנראה, בקהיר. אפשר להניח שגם לה הוקדם מבוא בערבית ומרכיבה תיאר את מקורותיו במדויק, כמו מב"ע. מעניין מאד שרק בספר ראשון של הנביאים משאיר המעתיק את ההערות הערביות ואחר כך מוותר עליהן. הרשימה המצורפת לכ"י וכו"ק, המכיל גם את הכתובים, מתייחסת רק אל נביאים, עובדה שג"כ יכולה לחזק את ההנחה שמיסדת על כ"י וכו"ק.

ג. כ"י מדינה-אסתנסה, מס' 3 (Or. 26), מקרא שלם. לא הובא עדיין בחשבון ע"י גינצבורג. הרשימה בה מוזהית לפי נוסחה עם הקדם, אולם אינן נמצאות בה ההערות הערביות, מן המאה ה"ו. לעומת הקדם יש בו ניקוד. לפי כל הסימנים שימשה כיסוד להדפסה רשימת יעקב בן חיים, שהוסיף עליה גם דוגמאות שלקחן ממקורות אחרים: הועתקה על פי מהדורתו גם בפוליגלוט—וואלטון. הרשימה מתייחסת אל כל התנ"ך.

ג. כ"י של מקרא שלם, שנכתב באוגיון בשנת 1419, היה פעם ברשות גינצבורג ועתה בטרניטי קולג' שבקמברידג', מס' 12. מתואר במבואו בעמ' 734—743 (מס' 52). מעובד במהדורתו וסימונו: מלכ. דותן משתמש בו, מאחר שישנם בו חלקים מדקה ט"ט.⁶³ גם גינצבורג ואף דותן מזכירים את החיבור הנמצא בין הוספותיו: "באור דרכי יהו"א אלי יעקב בן נפתלי הסופר הראש", אולם אינם מדגישים חשיבות ההערה שהיא המשכו: "מה שאמרנו כי אחר ויהי דגש לדעת המורה יעקב בן נפתלי הסופר אבל משה בן אשר מרפה כל מה שאחר ויהי בין אלה בין זולתה כמנהג יהו"א ובג"ד כפ"ת".

ההוספות האלה מופיעות גם בכ"י שבמוזיאון הבריטי (מס' 61 בקט' מרג'), מה שמוכיח שעל יד הזוג אב"א + משה בן דוד בן-נפתלי, היה ידוע גם זוג אחר: מב"א + יעקב בן נפתלי.⁶⁴

מעניין מאד שכ"י טריניטי קולג', המכיל רשימה הקשורה עם כ"י וכו"ק המיוחס למב"א, מביא גם חומר אחר העשוי להפנות תשומת לב אליה.

*

בוודאי יהא צורך לפרסם פעם רשימות אלה בשלמותן מחדש ולהשוותן אל כ"י וכו"ק, אליהם הן מתייחסות.

55 ראה בקטלוג ברנהיימר, עמ' 7.

56 כך א, עמ' 66—67.

57 ראה בבקורת על מהדורת דותן, הנוכרת בהערה 9, עמ' 7.

58 לא נופתה את תיגלנה רשימות אחרות שהן תוצאות של נסיונות שאינם מזהים עם אלה שנעשו ע"י מב"ע או ע"י המרכיב האנונימי.

59 חומר יסודי על נושא זה מעובד ע"י י. קוטשר, מחקרים בארמית הגלילית, ירושלים (תרביץ כא"ב), ירושלים תשי"ב.

60 דן בנושא זה בהרחבה גושן-גוטשטיין במחקרים בכתר ארם-צובה, עמ' טו והלאה.

61 ראה עוד במחקרי שם, עמ' לט, ומאמרי: "תנ"ך ירושלים מוגה בקי פרופ' מ. ד. קאסוטו ז"ל" (הארץ 21.8.53).

62 F.P. Castro, Corregido Y Correcto. El Ms. B 19a (Leningrad). Frente al Ms. Or. 4445 (Londres) Y al Códice de los Profetas de El Cairo, Sefarad, 15 (1955), pp. 18-22.

SUMMARY OF THE INTRODUCTION

By

D.S. LOWINGER

Codex Cairo is the earliest extant Hebrew manuscript, and the earliest Bible manuscript containing both date (896 C.E.)¹ and author (the noted massorite Moses b. Asher of Tiberias). Although a number of other Bible manuscripts have been attributed to the ninth century, the dates in these codices have been proven dubious, if not outright forgeries. Thus:

- 1) Vatican Mss. 4—6, with the forged date 840, are properly placed in the 14th or 15th century.²
- 2) Cambridge University Ms. 12, with the colophon 856³ also considered a forgery, probably belongs to the 12th century.⁴
- 3) Leningrad Ms. D 62. bears a colophon with the date 847(?). In this case, however, the photos are extremely difficult to decipher,⁵ and a strong suspicion exists as to whether the

colophon is an original part of the manuscript.⁶

The origin of the Cairo manuscript has also been doubted, but this is part of a general trend among scholars who attribute, on the one hand, numerous works to Moses b. Asher, while denying his part, and that of his son Aaron b. Moses, in the production of Bible codices hitherto credited to them.

One of these problematical works is an appendix in the Cairo ms. itself: "Seder Mikra", as introduction to the divisions of the Bible and matters of Massora.⁷ This list has been published a number of times, based on its various sources:

- 1) At the beginning of "Dikduke Ha-Ta'amim" ed. Baer-Strack⁸
- 2) The A. Dotan ed., Chapter 2⁹
- 3) As a portion of the Massora material

1. Certain scholars give the date: 895 or 896; cf. R. Gottheil, Some Hebrew Manuscripts in Cairo (JQR 1905, p.640) ms. 34

2. cf. Aloni-Lowinger, A List of Hebrew Manuscript Photocopies at the Hebrew University, part 111 (Vatican) p. 15; U.Cassuto, Bibliotheca Vaticanae codices manuscripti recensiti. Vaticano 1956 pp. 4-7.

3. Schiller-Szinessy, S.M., Catalogue of the Hebrew Manuscripts preserved in the University Library, Cambridge 1876 pp. 12-15

4. cf. Y.Yeivin, "Bible, Bible Manuscripts" (in Hebrew

:Mikra), in the "Encyclopedia Mikra'it" vol. 5 p. 430.

5. see the description by Yeivin in his "Keter Aram-Zova, Nikudo VeTa'amav", Jerusalem 1969, p. 371

6. at least on the basis of the photo-copy before us in Jerusalem.

7. In this facsimile edition, vol. 2 p.583

8. Leipzig, 1879; A facsimile edition, with an Introduction by D.S.Lowinger, was published by "MAKOR", Jerusalem 1970.

9. "Sefer Dikduke Ha-Ta'amim", Jerusalem 1967; cf. my review in "Tarbiz" 38, 1969, pp. 186-201.

published by C.D.Ginzburg¹⁰ from the appendix to Leningrad Ms. B19a¹¹

Whereas it appears that Dotan is correct in claiming that no proof exists to declare Moses b. Asher author of the list,¹² conversely there is no reason to accept his theory that Moses b. Asher or his son instituted changes in the wording, but rather that they attempted to copy verbatim what existed before them.

The origin of this list, as well as other additions to the Cairo Ms., have however no bearing on the identification of the scribe himself. Rather, it is feasible that Moses b. Asher simply copied these additions from lists already before him.¹³

Various doubts concerning this theory, however, have been put forward by Neubaer,¹⁴ Merx,¹⁵ Teicher¹⁶ and Yalon.¹⁷ As to the age of the manuscript, this problem will ultimately be solved by radioactive analysis, a process I have already suggested regarding the Aleppo Bible Ms.¹⁸ More serious doubts, raised both by Yalon and myself, revolve around obvious discrepancies in the Ben-Asher tradition, itself as reflected in the Aleppo Ms.. This problem deserves to be dealt with at length, and the reader will find a detailed discussion in the 2nd volume of my study on the Massora Magna of the Aleppo Ms., to appear shortly.

10. Introduction to the Massoretico-critical Edition of the Hebrew Bible, London 1897. With a Prolegomenon by H. Orlinsky (Ktav Publishing House) New York, 1966, Appendix ii, pp. 983-992

11. Published in facsimile edition by MAKOR, with an introduction by D.S.Lowinger (Jerusalem, 1970). Chapters 1-42 published by Ginzburg are taken from pages 304-313 (vol. 3 of the facsimile edition) and are only a portion of the material in the manuscript, and this too was presented without the vowelization that exists in the original.

12. see vol. ii of his edition, p.172; vol. iii p. 345 note 13, where the views of Klar and Kahle are also cited.

13. see Klar, "*Mehkarim Ve'Iyunim*" p. 310

14. see his article in *Studia Biblica* III (1891).

15. A. Merx, *Die Schlussmassora aus dem Cairiner Codex vom Jahre 1028* (*Zeitschrift für Assyriologie* xiv, 1891) p. 294.

16. J.L.Teicher, *The Ben-Asher Bible Manuscripts*, JJS (1950-1951) pp. 17-25.

17. see his article on "Corrected Editions of the Bible" (in Hebrew) in "*Hazofe*", 10.4.59

21

והיה כהן ויהיה
אלהם כהן ויהיה
באבנים ויהיה
אבנים ויהיה
ויהיה כהן ויהיה
בזרואים כהן ויהיה
עמך עבד היום הזה

ויהיה כהן ויהיה
אלהם כהן ויהיה
באבנים ויהיה
אבנים ויהיה
ויהיה כהן ויהיה
בזרואים כהן ויהיה
עמך עבד היום הזה

והיה כהן ויהיה
אלהם כהן ויהיה
באבנים ויהיה
אבנים ויהיה
ויהיה כהן ויהיה
בזרואים כהן ויהיה
עמך עבד היום הזה

והיה כהן ויהיה
אלהם כהן ויהיה
באבנים ויהיה
אבנים ויהיה
ויהיה כהן ויהיה
בזרואים כהן ויהיה
עמך עבד היום הזה

יחזיש פתאום ביהודה
 עלה מחזקל ויהושפט
 לפני ישראל והם מסתתרים
 בגבעות ויהושפט מנהל
 בית חור ויהם עד עקרה
 ועד מקרה יחי' בעתם
 מפני ישראל הם במחבר
 בית חור ויהודה השליך
 עליהם אכלים ודלות מן
 השמים עד עקרה ויהם
 רבים אשר מתו באכני'
 חסדו מאשר חרע' בני
 ישראל בחרב
 וידבר יהושע ליהודה ביום
 תתחזה את האמרי לפני
 בני ישראל ויאמר לעני
 ישראל שמש כגבעון
 חם ורח בעמק אילן
 ויהם השמש ויהם עמד
 עד יום ג' ואיך חלא
 היא כתובת על ספר הישר
 ויעמד השמש בחצי ג'
 השמים חלא אן וסא

כיום תמים ולא חתה כיום
 חתוא לפני ואחריו לשמע
 יהיה בקול אש כי יהיה
 נחם ישראל
 וישוב יחשע וכל ישראל
 עמו אל המחנה הגדול
 וינסח משת חסידים ג
 האלה ויחבאו במערה
 במקרה ויהי יחשע ואמר
 נמצאו חסידת המלכים
 נחבאים במערה במקרה
 ואמר יחשע גלואכנס
 גדלות אלפי המערה ג
 והפקדו עליה אנשים
 לשמדם ואתה אל תעמד
 חרפו אחרי איש כי ינתק
 אותם אלתתם כי בא
 עריהם מנתק יחשע ג
 אליהם בדם ויחבולות
 יחשע ובעי יחשע הכותם
 מקח גדולתו אד ערלתם
 וישרודים שרדו מהב
 ויבאו אל ערי המבצר

וַיִּשְׁכַּח הָעָם אֶת־מִצְוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּזְכֹּר
לְאֹהֲלֵי לֶבֶן יִשְׂרָאֵל
לֹאֲשֶׁנְּאֵלְטֵי וַיֹּאמֶר
יְהוֹשֻׁעַ מִתְּחִיל אֶת־כֹּחַ
הַמִּצְוֹת וַחֲזוֹנוֹ אֵלֶיךָ
חֲמִשָּׁתַּת הַמַּלְכִּים הָאֵלֶּה
מִן־הַמִּעֲרָה וַיַּעֲשׂוּ כֹחַ
וַיָּבִיאוּ אֵלֶיךָ אֶת־חֲכִמָּת
הַמַּלְכִּים הָאֵלֶּה מִן־הַמִּעֲרָה
אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כֹּחַ מֶלֶךְ
חֲבֵרוֹן אֶת־מֶלֶךְ רִמְמוֹת
כִּדְּ לִישָׁאֵת מֶלֶךְ עֵלֶךְ
וְיִהִי כֹחַ וַיֵּאמְרוּ הַמַּלְכִּים
הָאֵלֶּה אֵלֶיךָ יְהוֹשֻׁעַ וַיִּקְרָא
יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־אֲשֵׁי־יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֶל־קָעֵז אֲנִשִּׁי
חֲכִיִּם מִן־הַחֲלֹלִים אֵלֶיךָ
קָדְמוֹ שִׁמְרוֹ וְיִשְׁכַּח
עַל־עֲוֹנוֹתֵיכֶם לִכְסֵּה אֶת־כֹּחַ
וַיִּקְרְבוּ וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־דְּבָרֵי
עַל־עֲוֹנוֹתֵיכֶם וַיִּאֲכַזְרוּ
אֶל־הֶעָם יְהוֹשֻׁעַ אֶת־דְּבָרֵי

28

כל מלכות אשר
שירד ואנכי ירדתי
החרים כאשר עשה
אלהי ישראל ויבססו
מקדשם ויערערו
ואת כל ארץ נשאו ונעו
ובעו ואת כל המלכים
האלה ואת ארעם וכל
החושע פעם אחת ביהוה
אלהי ישראל נחם וישראל
ושב ויחושע וכל ישראל
עמו אלהימם ויהיה
יהוה כשמו עתה ויהיה
ישראל אלוהים מן
ואלמלך שמרו ואלמלך
אכשף ואלהמותם אשר
ביצונו בחרו ובעבדנו
בנחית ובשפלה ובנפול
היה מים חכמים ממנו
ומים חמרים ויהיה
והסרי ויהיו סרי
והחלו ויהיו חלו

הי נסחתי עמם ויהיה
כחנניהם עמם ויהיה
כחל אשר על שפתם
לכוס וסוס ורכבם
ויערערו המלכים האלה
ויסאו ויחשו ויחלו אל מי
מרום ויהיה עמי ישראל
ואמר יהוה אלי ויחושע
אלהי ישראל נחם וישראל
ושב ויחושע וכל ישראל
עמו אלהימם ויהיה
יהוה כשמו עתה ויהיה
ישראל אלוהים מן
ואלמלך שמרו ואלמלך
אכשף ואלהמותם אשר
ביצונו בחרו ובעבדנו
בנחית ובשפלה ובנפול
היה מים חכמים ממנו
ומים חמרים ויהיה
והסרי ויהיו סרי
והחלו ויהיו חלו

כאשר ירדתי ויהיה
סוסים שרדו ואלהמותם
שרדו ואלהמותם
ויערערו ויערערו
ואת כל המלכים האלה
ויסאו ויחשו ויחלו אל מי
מרום ויהיה עמי ישראל
ואמר יהוה אלי ויחושע
אלהי ישראל נחם וישראל
ושב ויחושע וכל ישראל
עמו אלהימם ויהיה
יהוה כשמו עתה ויהיה
ישראל אלוהים מן
ואלמלך שמרו ואלמלך
אכשף ואלהמותם אשר
ביצונו בחרו ובעבדנו
בנחית ובשפלה ובנפול
היה מים חכמים ממנו
ומים חמרים ויהיה
והסרי ויהיו סרי
והחלו ויהיו חלו

בן נחמיה בן חנני
והוא אתמלך עליהם
בן עזרמשה את יהושע
ובן עשה יהושע לאג
הסיר דבר מכל אשר
עשה יהוה את משה ויהו
יהוה ויהושע את כל
הארץ והוא את החרמ
והאתכל הנגב ואת ממ
בן יחזקאל ואת
הסמנה ואת הערבה
ואת החר ישראל ושמנה
בן החר חרין השדה
שער ושר בעל גל בג
בן עתה לבנו ותחרהו
חרמ ואת כל מלכיהם
לד ויבס וימית ימים
דכיס עשה יהושע את
בן מלכיהם תאלה מלכה
לאותיה עיר אשר ב
השלימה ואת בני ישראל
בן עתה וישיב ובעת
אתה ואתה במלכה

והוא אתמלך עליהם
בן עזרמשה את יהושע
ובן עשה יהושע לאג
הסיר דבר מכל אשר
עשה יהוה את משה ויהו
יהוה ויהושע את כל
הארץ והוא את החרמ
והאתכל הנגב ואת ממ
בן יחזקאל ואת
הסמנה ואת הערבה
ואת החר ישראל ושמנה
בן החר חרין השדה
שער ושר בעל גל בג
בן עתה לבנו ותחרהו
חרמ ואת כל מלכיהם
לד ויבס וימית ימים
דכיס עשה יהושע את
בן מלכיהם תאלה מלכה
לאותיה עיר אשר ב
השלימה ואת בני ישראל
בן עתה וישיב ובעת
אתה ואתה במלכה

והוא אתמלך עליהם
בן עזרמשה את יהושע
ובן עשה יהושע לאג
הסיר דבר מכל אשר
עשה יהוה את משה ויהו
יהוה ויהושע את כל
הארץ והוא את החרמ
והאתכל הנגב ואת ממ
בן יחזקאל ואת
הסמנה ואת הערבה
ואת החר ישראל ושמנה
בן החר חרין השדה
שער ושר בעל גל בג
בן עתה לבנו ותחרהו
חרמ ואת כל מלכיהם
לד ויבס וימית ימים
דכיס עשה יהושע את
בן מלכיהם תאלה מלכה
לאותיה עיר אשר ב
השלימה ואת בני ישראל
בן עתה וישיב ובעת
אתה ואתה במלכה

29

אשר בעמק הארץ נחמנו
וירד ג' חנם אל סתחדימו
נבה וירד עזרנו ותאר
מנפון ויצא עז שמעון
אל גלילת אשר נכנס מעלה
ארמים וחדד אכז סזוב
ראבו ועבר אל סתחמו
הערכה עפונה וירד ב
הערכה ועבר הגבול
אל כתף בית חגלה עפונה
והיה תנאותיו הגבול אל
לשון סתחמו עפונה אל
קצה הירדן נגדה והגבול
נגב והירדן גבל אתו לפאת
קדמה ואת נחלת בני ג
בעמק לגבול תיה סביב
למשפחתם והיו הערים
למטה בעמק למשפחותם
יריחו ובית חגלה ועמק
קדש ובית העדה ועמדים
ובית אל והערים והפרה
ועמרה וזכר העמק
והעמק ובערים שותם

עטרה וחציריהו ג' עון
וחדמה וכארות וחל צפח
והכפירה וחמיה ורזקם
וידמאל ותראה וצילע
האלף והימים ודיא כז
ירושלם ובעת קרית ג
ערים ארבע עשרה ג
וחציריהו ואת נחלת בני
בעמק למשפחתם
ויצא הגדלה שני לשמעון
למטה בעמק למשפחתם
ויהי נחלתם כותך נחלת
בני יהודה ויהי להם נחלתם
כארשבע ושבע ונחלת
וחציר שועלי יב' ונחלת
ואלתולד ובריה ונחלת
ועדל ונחלת ונחלת
סוכה ונחלת ונחלת
עריב שלש ונחלת
וחציריהו ונחלת
ועשן ערים ונחלת
וכל הערים ונחלת
הערים האלה ונחלת

באר ראבת נגב ואת נחלת
מטה בני שמעון למשפחתם
מחל בני יהודה נחלת
בני שמעון כי יחיה חלק
בני יהודה ונחלתם ונחלת
בני שמעון כותך נחלתם
ויעל הגדלה שני לשמעון
יסרן למשפחתם ויהי
גבול נחלתם עד שריר
ועלה גבולם ליכא ומעלה
ופגע בדבשת ופגזא
היה אשר יעל למעלה
ושב שריר קדמה כדמה
היה שועלי גבול בסלת
היה ונחלת ונחלת ונחלת
יעיט שש עבר קדמה
מירח ונחלת חנה ונחלת
קדש ונחלת ונחלת ונחלת
דנע ונחלת ונחלת ונחלת
בנפון הנחלת ונחלת
ג' נחלת ונחלת ונחלת
ושמרון ויראל ונחלת

על גבול ה' ונחלתם כותך נחלתם
בית חגלה ונחלתם ונחלתם
ועמק קדש ונחלתם ונחלתם
ועמק קדש ונחלתם ונחלתם

על גבול ה' ונחלתם כותך נחלתם
בית חגלה ונחלתם ונחלתם
ועמק קדש ונחלתם ונחלתם
ועמק קדש ונחלתם ונחלתם

40

56

והוא ארץ חזקת ורמה
אדמה וקצבו כח ויחזק
לשם דכססון אבסס
את נחלת משה בני דן
למשפחתם ועירם סחיה
והעיר והן
וכח להל אונחא דין ב
לכחיהן ותעו בני ישראל
נחיה ויהושע בן נון ב
סבסס עד פי יחיה ותע
האתה עד אשר שאל
את גבעת סדח סדח אפרס
וכח אתה עד ויטכס
אלה העדה אשר נחלו
על ער הסדה ויהושע
נחיה ויחזק ויטכס
בני ישראל בנחיה
לפי יחיה סחיה אדמה
וכח מחזק את הארץ
והיה יחיה אל ויהושע
היה דכר ויחזק ויטכס
היה ויחזק ויטכס

סחיה ויחזק ויטכס
בנחיה ויחזק ויטכס
משה בן נון ב
לשם דכססון אבסס
את נחלת משה בני דן
למשפחתם ועירם סחיה
והעיר והן
וכח להל אונחא דין ב
לכחיהן ותעו בני ישראל
נחיה ויהושע בן נון ב
סבסס עד פי יחיה ותע
האתה עד אשר שאל
את גבעת סדח סדח אפרס
וכח אתה עד ויטכס
אלה העדה אשר נחלו
על ער הסדה ויהושע
נחיה ויחזק ויטכס
בני ישראל בנחיה
לפי יחיה סחיה אדמה
וכח מחזק את הארץ
והיה יחיה אל ויהושע
היה דכר ויחזק ויטכס
היה ויחזק ויטכס

והוא ארץ חזקת ורמה
אדמה וקצבו כח ויחזק
לשם דכססון אבסס
את נחלת משה בני דן
למשפחתם ועירם סחיה
והעיר והן
וכח להל אונחא דין ב
לכחיהן ותעו בני ישראל
נחיה ויהושע בן נון ב
סבסס עד פי יחיה ותע
האתה עד אשר שאל
את גבעת סדח סדח אפרס
וכח אתה עד ויטכס
אלה העדה אשר נחלו
על ער הסדה ויהושע
נחיה ויחזק ויטכס
בני ישראל בנחיה
לפי יחיה סחיה אדמה
וכח מחזק את הארץ
והיה יחיה אל ויהושע
היה דכר ויחזק ויטכס
היה ויחזק ויטכס

והוא ארץ חזקת ורמה
אדמה וקצבו כח ויחזק
לשם דכססון אבסס
את נחלת משה בני דן
למשפחתם ועירם סחיה
והעיר והן
וכח להל אונחא דין ב
לכחיהן ותעו בני ישראל
נחיה ויהושע בן נון ב
סבסס עד פי יחיה ותע
האתה עד אשר שאל
את גבעת סדח סדח אפרס
וכח אתה עד ויטכס
אלה העדה אשר נחלו
על ער הסדה ויהושע
נחיה ויחזק ויטכס
בני ישראל בנחיה
לפי יחיה סחיה אדמה
וכח מחזק את הארץ
והיה יחיה אל ויהושע
היה דכר ויחזק ויטכס
היה ויחזק ויטכס

אל פי יהוה את העדים
האיה ואת כגרי שיהיו
וינא הגורל למשפחת
הקחת יוחי לבני שיהיו
הסון מנחיים סמיה
הואה גניעה הסמיה
הכטה בעמן כגדלי ערס
טולט עטרה חבני
קחת חתנים משפחת
כמה אפרים וכמה
הסני מטה מנשה בגד
ערס עטרה חבני
השון ממשפחות מטה
יששכר וממטה אשר
וממטה מנשה וממטה
מנשה במשכן בעד ערס
טולט עטרה חבני
מדי יושפות ממשנה
ראובן וכמה גד וממטה
זכר ערס שמים עטרה
והע בני ישראל ללוים
את הערס האלה ואר
השון כאלה קה יקח

בדמישה בגור
ויתנ מנשה בג' יחידה
השון בע שמעון את
האלה אשר יקרא
אמון בשם יהוה לבנאון
מדי שפחתה קחת מבע
לוי כל הסמיה הגורל
ראיטנה ויתנ הסאת
קדית ארבע אכ הענן
היא הסון בקד יחידה ואת
מנשה סמיה ואת
טרה העיר ואת הערס
נתנ לב' בני יפת באחת
הבני אחרון חבני
נתנ את עיר מקדו חרע
את חבני ואת מנשה
ואת לבנה ואת מנשה
ואת יתר ואת מנשה
ואת אשנע ואת מנשה
ואת חין ואת מנשה
ואת דבר ואת מנשה
ואת עין ואת מנשה
ואת טולט ואת מנשה

את בית טגט ואת מנשה
ערס תישנ מאת טע
הטבטס האלה
וכמה בעמן את גניעון
ואת מנשה את גניעון
מנשה את גניעון ואת
מנשה ערס ארבע כל
ערס בע אחרו הכהנים שיש
עטרה ערס ומנשה
המשפחות בע
קחת חלום הערס מבע
קחת יוחי ערס גורל מנשה
אפרים ויתנ לסאת ער
מקדו חרע את שנסאת
מנשה סמיה ואר
מנשה סמיה ואר
קבניסאת מנשה ואת
בית חורן ואת מנשה
ערס ארבע ומנשה
השון ואת מנשה
את גניעון ואת מנשה
את ארין ואת מנשה

41

ולגרי ורחמי מנחמם
 ואמר אליהם אתם סי
 עתה אתם אתם אשר
 יחזק אתכם משה עבד
 יהוה ותשמע בקולי
 אשר צויתי אתכם לא
 עזבתם את אחיכם זה
 ימים רבים עד היום הזה
 ושמרתם את משכנות
 מטה יהוה אליהם ב
 ועתה חלצו יהוה אליהם
 ואיכם כאשר דברו להם
 ועלם פטו וכלו לכם דאיהם
 אל ארץ אחותכם אשר
 נתן לכם משה עבד יהוה
 בעבר הירדן ריק שמח
 מאד ועשות את המעשה
 ואת חתומה אשר עמד
 אתכם משה עבד יהוה
 ואמרה את יהוה אליהם
 חלצתם בידכם ושמרתם
 מטה יהוה בידכם ושמרתם
 בידכם ושמרתם

ויברכס יהושע וישראל
 וכלו אל אחיהם
 ורחמי שבת מנחם
 נתן משה בבשו ורחמי
 נתן יהושע עם אחיהם
 בעבר הירדן ויחזקו
 שלחם יהושע אל אחיהם
 ויברכס ואמר אליהם
 לאמר בנקמים רבים שמו
 אל אחיהם ובמקדוה
 מאד כנסו וכוהב וכחשת
 ובסחר וכשילמות חרבה
 מאד חלקו של אחיהם
 עם אחיהם
 ויטעו ויטעו בעדאום ופני
 גר ורחמי שבת מנחם
 מאת בני ישראל משה
 אשר בארץ כנען ליבת
 אל ארץ חגית אל ארץ
 אחותם אשר נאחזו בה
 על פי יהוה כד משה
 ויבאו אל גלילות הירדן
 אשר בארץ כנען ויבנו

בעדאום ופני
 שבת מנחם שם מעט
 על הירדן מים גדולי ורחמי
 ויטעו בני ישראל לאמר
 החד בני כנענאים ופני
 ורחמי שבת מנחם את
 חלצתם אל מול ארץ כנען
 אל גלילות הירדן אשר
 בני ישראל ויטעו כנע
 ישראל ויחזקו כל עדרת
 בני ישראל שלח לעלות
 עליהם לעם
 ויטעו בני ישראל
 ראובן ואיכר בני ישראל
 שבת מנחם ארץ חגית
 את פיתום בוא עיר חסון
 ויטעו בני ישראל עמנו
 אחד נשיא אחד רביתאב
 לבי משה וישראל ואמר
 ראש ביתאביתר הקה
 ואמר בני ישראל ויבאו
 בעדאום ויטעו בני ישראל
 חגי שבת מנחם אל ארץ

הגלעד וידברו אתם לאמר
הוא אמר כי עתה יחזה מה
המעל הזה אשר מעלתם
באשר ישראל לשאב חיים
ממנו ויחזה פכעתכם תם
ולכדכם חיים ביחזה
המעט וטאת עץ מעור
אשר לא חטאתו ממנו
באשר חיים חיה ויהי העץ
בעצת יחזה ואתם תשאבו
חיים ממנו ויחזה ויחזה
אתם ויחזה ויחזה ביחזה
ומחר אל כל ערבת ישראל
וידעו וידעו אסמא אדאק
אחיתכם עברו לכם אל
ארץ אחית יחזה אשר
שכן חיים משכן יחזה ויחזה
בתוכנו ויחזה ויחזה ויחזה
ותעט אל תמרו ובעתם
לכם משכן חיים ויחזה
והאחרים ויחזה ויחזה
והאחרים ויחזה ויחזה
והאחרים ויחזה ויחזה

הוא אמר ויחזה ויחזה
במעט
ויענו בעירא בז ובער
והעי שבט הכנעני ויחזה
אתר ישי אלו ישראל
אל אלהים יחזה אל אלהים
יחזה ויחזה ויחזה ויחזה
למען אסמא ויחזה ויחזה
ביחזה ויחזה ויחזה ויחזה
הזה לבנות למיכאל
כאחרי יחזה ואם העלת
עליו עולה ומטה ואם
יעשאת עליו זכר ויחזה
יחזה הוא ויחזה ואם לא
מדיא ויחזה ויחזה ויחזה
ואת לאמר מחר ואמר
בזכם לבנות לאמר מה
לכם ויחזה ויחזה ויחזה
והאחרים ויחזה ויחזה ויחזה
בזכם ויחזה ויחזה ויחזה
והאחרים ויחזה ויחזה ויחזה
והאחרים ויחזה ויחזה ויחזה

נא לינו לבנות אתה ויחזה
לישעה ויא ליכח כי יחזה
הוא כי ינו ויכעכם ויכז
ודותינו אחרת ויכדא
עבדת יחזה לפני כעליו
וביכחיו ובשלחיו ויא
הזהר בעקם כחיו לבנות
אחרת ויחזה ויחזה ויחזה
והזהר כי יכח ויחזה ויחזה
וידעתו מחר ואמר ויא
את כענת למיכאל ויחזה
עשו אבותינו ויא ויחזה
לא ליכח ויחזה ויחזה
ובזכם חלילי ויחזה ויחזה
למרר ביחזה ולשכוח
מאחרי יחזה לבנות מוסר
לעלה למעשה ויחזה מלכד
מיכאל ויחזה אלהינו אשר
לפני משכנו
וישמע נחש הכהן ויחזה
והזהר ויחזה ויחזה ויחזה
אשר את אתה ויחזה ויחזה
אשר ויחזה ויחזה ויחזה

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

40

47

ואלה בקשר תהיה אלהים
והקח אבן גדולה ויקים
שם תחת האלה אשר
במקדש יחזה
ואמר יהושע אליהם
הנה האבן הזאת תהיה לנו
לעדה כי היא שמעה את
כל אשר יחזה אשר דבר
עמנו וזוהיה בכם לעדה
פיהם וזוהיה באלהים
ויהיה יהושע את העם
אשר תהיה
והוא אחרי חורבן האלה
הקטן יהושע בנותן עבר
והחבז מאחור עשר שנה
הקטן אתו בגבול נחלתו
בתמעת סרה אשר בחד
אפרים מצמן חדר געש
ויגברו ישראל ית יחזה
ברמי יהושע וכל ימי
חיקים אשר הארץ
במים אחר יהושע
הוא יצא את כל

מעשה יחזה
אשר עשה
לישראל
ואת עמיות
וסף אשר
העלו בעב
ישראל
כמרים רבין
בשנים בחקת
השדה אשר
קנה יעקב
מאת בעל חמור
אביו שכם
במאה קשטה
והוא לבני
וסק נחלה
ואל ערבו
אהרן מצב
ויקברו יצחק
בגבעה אשר
הוא יצא את
אמר

והוא אחרי כמות יהושע
וישאלו בני ישראל לחקק
לאמר מי יצא לנו אל
הכנעני בתחלה להחיות
בו ויאמר יחזה יהודה יצא
הנה נתתי את הארץ בידי
וואמר יהודה וישיב
אחיו יצא ארץ
ועל חכה בכנעני וחולכת
גם אע אתך בגדלך וידך
אתו שיבני וייע יחזה
וישם יחזה את הכנעני
יהודה בידם יצא בגין
עשרת אלפים אלף
את ארבע ביון בכוריהם
בו ויכו את הכנעני ואר
הפרו וינעם אתו בגין
ויצאו אחריו ויאחזו
ויהיו את כחנות ד
הגליון אחר ארבע
שנים בגין
יהודה וישיב
הוא יצא את כל

סכום יחזה ששנים יחזה ששנים
יחזה ששנים יחזה ששנים

יחזה ששנים יחזה ששנים

וְאֵלֶּיךָ יִקְרָא מִן הַשָּׁמַיִם
 וְיִשְׁלַח אֱלֹהֶיךָ אֶת יָדֶיךָ
 מִשָּׁמַיִךְ וְיִקְחָה אֶת הַחֹדֶב
 מִיָּד יִמְיָן וְתִקַּעַה
 בְּבֶטֶן יִיבֵא גֵד הַחֹדֶב
 אֶתֶר הַחֹדֶב וְיִסְקֶה הַחֹדֶב
 בְּעַד הַחֹדֶב כִּי יֵאָשֵׁר
 הַחֹדֶב מִבֶּטֶן וּיִנָּח
 חֶסֶד שְׂרָעָה וְיִצָּא אֶתֶר
 הַמִּסְרָה וְהַחֹסֶד יִתְּחַלֵּת
 חֶסֶד לֵיהּ בְּעַד חֶסֶד הַחֹסֶד
 וְיִצָּא עֲבֵדֵי כְּאוֹרָאן
 וְהָעֵרִילִיתוּת חֶסֶד לֵיהּ עֲשֵׂית
 וְאֶתֶר אֶן מִסְרָה חֹסֶד
 אֶתֶר לֵיהּ כְּאוֹר הַמִּסְרָה
 וְהָחֹדֶב עֵרֵב מִשְׁחַדָּה ב
 אֵינִי פִתְחָה חֲלוּתָה עֵרֵב
 וְאֶתֶר חֲסֵד פִּתְחָה וְיִפְתָּח
 וְהָחֹדֶב חֲסֵד נִפְתָּח אֶרֶץ
 מִשְׁחַדָּה וְנִפְתָּח עֵר
 חֲסֵד מִחֲסֵד חֲסֵד חֲסֵד
 אֶתֶר חֲסֵד לֵיהּ יִפְתָּח
 חֲסֵד חֲסֵד חֲסֵד חֲסֵד

והקדש משומר בחד
אפרים וחדר עמ
ושראלמן חדר והוא ג
לפניהם ויאמר אליהם
דבר אחרי מינתו וחד
את איביכם את מואב
בהכם וידרו אחריו ג
ולכו אתם עבדות החד
למואב ולא תעט איש ג
לעבר ויכו את מואב ג
בעת ההיא בעשרת ג
אלפים איש בלשמן וכו
איש חיה לא נמלט איש
ותבע מואב ביוסף הוא
תחת ידי ישראל ותשקט
הארץ שמונים שנה
ואחריו וחדש שנה
בן שית וראת מלכותם
ששאלה איש מלמד
הבן ויגידם והוא
את ישראל
והכו בן ישראל לעשות
הדע בלשון החד אחר

מִתְּחִלָּה מִסֵּדֵם יִחְזַח בְּיָד
בְּיָד הַלֵּךְ כִּמְנוֹ אֲשֶׁר בְּיָד
בְּחִנּוּ וְיִשְׂרָעֵנָהוּ סִסְמָה
וְהוּא יִשְׂכַּח בְּחִדּוֹת הַנִּסִּים
וְיִצְעֵק בְּעִיִּי שִׂיִּרָא אֶל־ג
יִחְזַח בִּי תִשְׁעֵי מֵאֵת רִכְבּ
בְּרִלָּה וְהוּא יִחְזַק אֶת־נַעַם
יִשְׂרָאֵל בְּחִדּוֹת עֲשָׂרִים
שִׁשָּׁה
וְלִבְרִיחַ אֲשֶׁר עָבַד אֲחֵשֶׁת
לְפִדּוֹת הִיא שִׁפְטָה אֶת
יִשְׂרָאֵל כַּעֲתָחֵהָ וְהִיא
וְיִשְׁכַּח תַּחַת תַּבְרִיד בְּיָד
בְּיִחְזַח וּבִן בֵּית אֶל־
בְּהָרָא פְּרִים וְיִצְלֵא אִיָּה
בְּעִיִּי שִׂיִּרָא לִשְׁפֹט וְתִשְׁלַח
תִּקְרָא לְבָרֵךְ בּוֹא בִיעֵם
בְּקִרְטֵן עֲבָרָה וְהָאֵמֶד
אֵלֶּה הֵלָּא עֲנֵה יִחְזַח אֶל־
יִשְׂרָאֵל לְיִשְׁכַּח בְּיָד
הַבּוֹד וְלִקְחָתָהּ עֵץ גִּבּוֹר
אֶל־מִסְמָרֵי עֵץ גִּבּוֹר
וּמִבְּעִיבּוֹן וְלִשְׁכַּח אֶל־

אל תחליק וטואת קסרא
 שר צבא בן ואת רגבו
 ואת חבוש ותלסח ביד
 ואבר איזה ביד אפס
 תלס עי ותלס ואפס
 רגבו עי וא אד ותלס
 הדי אד עמד אפס בן
 לא ותלס תפארתך עי
 חרדי אע אד ותלס
 כבוד אשה ומס יחזק
 את סיסרא ותקס בבורה
 ותלס עבדך קדשה
 ותקס ביד את בורח
 נפתי יקדשה ועל רגבו
 עשרת אלף איש ותלס
 עבו רבורה ותלס קדש
 נפרד מקדש מבחב
 חתן משח וטואת עי
 אלו בנעם אסראת
 קדש ותלס וסיסרא בן
 עי ביד בוא בנעם
 ותלס
 ותלס קדש את בן

רכבו תשע מאות רכב
ברזל ואת כל הנה אסף
אותו מחדשת העים אל
נחלקי שוון ותאמר דנה
אל בך קוט כי יהיה
אשר עני יהוה את סור
בדרך הלא יחזה יצא
לפני וידר בך יחד
תבור ועשרת אלפים
איש אחדיו ויחם יחזה
את סיסרא ואת כל חנה
ואת כל המחנה לפי חרב
לפני ברק וידר סיסרא
משלח מדכחיו נס
ברגלו וברק הרף אחור
הרנב ואחור הכ חנה
עד חדשת העים יפל
כל מחנה סיסרא לפי
חרב אנשאר ער אחר
וסיסרא נס ברגליו אל
אחור על אשת חבר
הקניע כי שחם בין יצו
מלחמה ורבו בית חכי

הקצו ונתנו יד לרשעים
 קיסרם וסאמר איוסיה
 אתו סורה אלי אליהם
 ויסד אליהם אהלות כסחו
 בשמיכה ויגדלו
 השקצו נא כעשבים
 נמארו ונמסחו את נפשו
 החליבו ותשקחו ותבסחו
 ואמר יהוה עזרפתם
 האלהיו הם אשויב
 ושארך ואניר השפתאש
 ואשרתאן ותחניע אשת
 דבראיתיהם אלהותם
 אני דבדב סורה חבא
 אלהי גלגלם ותתקע את
 דלתם כדקתו ודננח
 בארץ ויהי עתה ינוח
 ייטב וזנה כד חתני
 את סיסרא ויגדלו
 לקראתו וראשו לו יד
 ואראך אתה אש כד
 אשר אתה נבדש יב
 ויבא אליהם וזעזע בם

ספרא נפ פתחיה כדחזי וכו' איתם כספא וכו' איתם
ספרא נפ פתחיה כדחזי וכו' איתם כספא וכו' איתם
ספרא נפ פתחיה כדחזי וכו' איתם כספא וכו' איתם

[illegible]

אנכי רחוק מעבד אשירה שמוע מבית האין רועם

יחזקאל בן בוזי
 יחזקאל בן בוזי
 יחזקאל בן בוזי
 יחזקאל בן בוזי

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מִיָּדָה
 וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מִיָּדָה

על חריו אחרות

שקמת דוד שקמת אברהם
בנו אברהם ודוד

[illegible]

אתגות נחרות
מקור מוצעם בין משאבים

דעם
יחזקאל עמרם יחזקאל
צוקת

ר' זלמן בן-משה
אברהם שמואל

[illegible]

60

הספלים ויאמר גרען
אל האלהים אלהיך אמן
בוארברה אן הפעם
אנשחוקה פנים בנה
יהינא חרב אלהיה ירה
ועל כל הארץ יהיה טל
ויעש אלהים כן בלילה
ההוא ויהי חרב אלהיה
לכרם ועל כל הארץ היה
טל
וישכם ידוע חאנעו
וכהנעם אשר אתו ויהי
עליו חרב ומחנה מדין
היה לו מעפון מגבעת
המורה בעמק ויאמר
יהוה אל גרען רב העם
אשר אתך מתו את מדין
בדם פיתפארע וישאו
לאמר יהי חוישעה ליוג
ועתה קרא נא באנעו העם
לאמר מידרא חרד משב
והנפר מחרד חרד חרש
מחרעם עשרים ושנים

אלו ונשרת אלס נשאן
ויאמר יהוה אל
גרען עול הערב חורד
אותם אלהים ואערט
לך שם והיה אשר אנך
אלך יהיך אתך חאידך
אתך וכל אשר אמר אריך
יהי אריך עמך הוא לא
יך ויורד אתה עם אל
המים ויאמר יהוה
אל גרען פ אשר ילך
בלשון מוחמים כאשר
ילך חבולתניג אותם
וכל אשר יכרע מכיו
לשונות יהי מספר מ
המקרים בדם אלהים
שלם מאות איש וכלית
העם פיע על מרכותם
לשונות מים
ויאמר יהוה אל גרען
בשר ש מאת דאיש מ
המקרים וישע אתכם
ועתה אתה יך בקר יול

הים יולס איש לידה
ויקרא את ערדו ופכת
ואת שופרתם ואת כל
איש ישראל שלח איש
לאה לו וכל שלח לאה
חאיש החזיק ופכה פדיו
חיה לו מתחת כעקך
ויהי בלילה ההוא
ויאמר אליו יהוה קסוד
במחנה כעטני וכך נא
ידא אתה לידתך אתה
ופרה נעך אלהי מחנה
ושעית נכח ידך יאמר
החזיקה ידך ויורדת
במחנה ידה הוא ופרה
נערא קעח חרוביך
אשר במחנה ויין עיני
וכל בעקדס נפל כב עיני
נא יטה לרב ויגד ידם
אין מספר כחל של שפה
ויסלד ייבא ויין ויהי
איש מכפר ירעה חיים
יאמר יהוה היכחלת

והנה יצא להם שערם
מסופר במדבר מדן
וכאשר באו ויבחנו
ויחפזו למדוע תעלה
ועל רעה ויאמרו
בתי אס חרב ורעון
בן יאשיש ישראל
עם האלהים ביד
את כל המדבר
והוא בשבוע ורעון
מספר ויהיה
וישמו ושב אל
ישראל ויבן
יהיה בידם את
מדן ויהיה את
האיש שלוש ראשים
יהיו שפרות ביד
ובדים רעים ופריס
הסרים ויבן
תש וכו' ויהיה
באברהם ויהיה
באברהם ויהיה
ויהיה בשם

אשר אתה תעשה
ביום ויום ואל תסור
מלחמתך ואל תפוזר
לחמך
וכאן עזובא איש
אשר אתה בן עתה
ראש האומות חתכו
אדום חתקו את חסדיו
וחתקו כשופרות ונצין
חכים אשר בדם וחקע
שלשת חמשים בשופר
ושבחו חכים וחוהיו
בדיינים הם בפרה
ובדיונים השופרות
חלוקו ויהי אורח
לחם יעזוב איש חתמו
סבב לחתמו על חתמו
חריטו חתמו וחתקו
האות השופרות ויהי
חוק אור ואלו
כח חתמו וחתמו
חוק חתמו חתמו
ביום חתמו חתמו

[illegible]

אפרים מבניך אבינו
בדרכם נתן אליהם את
שרי מדין את ערב ואת
אב ומח ויבחי עשוות
בכס אי רפית החל מעלי
בדבר הדבר הזה ובא
גרעון הידדנה עבר הא
ושלש מאות תאיש אטד
אותו עיפים ודרקסו
יאמר לאנשי סבות תו
נא ככרות להם לעב ב
אשר ברגלי בני עיפוסה
ואנכי דרך אחרי יוכח
וצלמנו מלכ מדין ויאמר
שרי סבות חכמי יוכח
וצלמנו עתה בדרך כי
נתן ליבאך לחם ויאמר
גרעון ים בתת יחוח את
יבח ואת צלמנו בדי
ודשת את בשר כס את
קוצי המדס ואת קוצי
ויצר משס פנוא וידבר
אלהם באת ויענו אותו

אנשי פנוא כאשר ענו
אנשי סבות ויאמר גם
לאנשי פנוא לאמר כשת
בשוחם אתן את המעל
הזה
והס וצלמנו בקרדן
ומחזיק עמם כחמט
עשר ארץ מן הנזתים
מכמתה בנדרם נז
הנפלים מאה ועשרים
אלף איש שחורב ויע
גרעון דרך השמוע בב
באת להם מקדם ילכ
ויגבהו ויד את המינה
וחיחוק חיה בטה יענו
יסח וצלמנו יידרף כי
אחריוס וילכ את ש
כלי מדין אנכי יבחו את
צלמנו כלב מן הנזתים
וישכ גרעון כי יישכ
המלחמה כי עי החס
וידבר מע כאנשי סבות
וישאלו ויגבהו ויאמר

שרי סבות ואת קוצי
שבועם וטבעה אש ויאמר
אל אנשי סבות ויאמר
הנה יבחו וצלמנו אשר
חזיתם אותי לאמר חכמי
יבחו וצלמנו עתה בדרך
כיתנו לאנשי חיעפס
לחם ויקח את קוצי הער
ואת קוצי חדרס ואת
הבוקים וידעב את
אנשי סבות ואת מעל
פנוא מן הנזתים ויאמר
דיער ויאמר אלכח
צדננו איפה האנשי
אשר הרגתם בתבור ב
ויאמר וכלוך כליהם אר
בתרבעה כל יאמר
אחי בעאקו חס חיה
יידרש אתי לא חיה
אתם ויאמר חכמי בנז
הים חת איתם לא שיה
דיער חרס ויאמר כי
עורנו ער ויאמר ויב

כסף מכית בעל ברית
 ושכר כחם אבימלך אנש
 ריקם ופחזים וילכו אחרי
 ויבא ביתאבו עפרתה
 ויחדג את אחיו בעירבעל
 שבעים איש על אבן את
 ויהי יתם בוד בעל הקטן
 כנחכא ויאספי
 בלבעל שכם וכל ביתא
 וילכו וימליכו את אבימלך
 למלך עם ארץ מצאשר
 בשכם ויגדלו יתם וילך
 ועמד בראש חד גרזים
 וישא קולו ויקרא ויאמר
 להם שמעו אוליבועל שכם
 השמע אלהים
 הלוקי הובן העצם למשח
 עליהם מלך ויאמרו היות
 מלוקה עלינו ויאמר להם
 היות חחדלת את דשע
 אשר בי ויפכו אלהים
 ואנשים והלכת לדוע על
 העצם ואמר העצם

התאחד לך את מלכי עליו
 והאמר להם התאחד ב
 החדלת את מתקיו את
 תנוסת חטוסדוה לכתלע
 על העצם ויאמר העצם
 לגפן לכו את מלוק עלינו
 והאמר להם הגפן חחדלת
 את תירושיו חלשכח ב
 אלהים ואנשים והלכת
 גע על העצם ויאברי
 כל העצם אלהאטרך
 אתה מלך עלינו ויאמר
 האטרך העצם אב
 באמת אתם כשרים את
 לדרך עליכם כא חסו
 בני ואם איי דנא איש
 כן האטרך ויבא אחא
 וזכנו ויענה את האמר
 והעצם יענה ויבא
 את אבימלך ויאמר
 יאמר עמ ייב עלי ועם
 ביהו ואב קלם ויבא ויענה
 ה

וישך את עטו ויגד
 ויגל אתכם מיר נדון ב
 ואתב קולם יל ביתאבי
 היום וההרצ את בני ב
 שבעים איש על אבן את
 ותבליבו את אבימלך ב
 אמתו על בעל שכם כ
 אחדם היא ואב באמת
 ובתמים יעשה עס ידעל
 ועם ביתו היום ההיטחו
 באבימלך יסמח גסהא
 בכס ואב ויבא איי
 לאבימלך ויבא את
 בעל שכם ואתה בלוא
 ויבא אש מבעל שכם
 ומבית בלוא ותאכל את
 אבימלך וינסי יתם
 וילך בארץ וישב שבע
 אביו
 יגד אבימלך ויענה
 עליהם ויבא ויענה
 והרצ את אבימלך ב
 עתו ביהו ויבא

והאמר להם התאחד ב החדלת את מתקיו את תנוסת חטוסדוה לכתלע על העצם ויאמר העצם לגפן לכו את מלוק עלינו והאמר להם הגפן חחדלת את תירושיו חלשכח ב אלהים ואנשים והלכת גע על העצם ויאברי כל העצם אלהאטרך אתה מלך עלינו ויאמר האטרך העצם אב באמת אתם כשרים את לדרך עליכם כא חסו בני ואם איי דנא איש כן האטרך ויבא אחא וזכנו ויענה את האמר והעצם יענה ויבא את אבימלך ויאמר יאמר עמ ייב עלי ועם ביהו ואב קלם ויבא ויענה ה

שכם סביב לזבוא
חמט אבעים בני דבע
ודמם נשום על אבימלך
אחזם: ויזרחג אהים
ועל בעל שכם אשו וחק
את דיו וזרחג את אהיו
וישמו לו בעל שכם
מאדמים על אש וחדים
ויחלו את כל אשור ועד
עליהם בדרך ואל אבימלך
ויבא געלם עבר
ואחיו ועירו כשכם ב
ויבטחו בו בעל שכם
אנא ושרה ויבנא את
כרמיהם ודרכה יעשו
חללים ויבא בנת אלהים
ואכז וישור ויחלו את
אבימלך ויאמר געל
יחיה ויבטח בלשון
העדה ויאמר געל
הכל פקדו ויזרחג את
האויבים ויבטחו
בזכרונם ויבטחו

ועם היה בור ואסירה
את אבימלך ויאמר אבימלך
רסן עבאך ויבא וישלח
וסלח עזרא את דבר
געלם עבר ויחזר אפן ב
וישלח לאבימלך אל אבימלך
סרמח לאבד חטו געל
בו עבר ואחיו באים שכם
והם צדים אתה עבר
עלך ועתה קוב לילה
אתה ודמם אשך ארץ
וארץ בשרה ויחזק
מזרח עמם ששטחים
וישטחו ויחזקו ויחזקו
הוא ודמם אשך ארץ
אל דמם אשך ארץ
תכין ויחזקו ויחזקו
אבימלך ויחזקו ויחזקו
עמו ויחזקו ויחזקו
ארץ ויחזקו ויחזקו
געלם עבר ויחזקו
שערה ויחזקו ויחזקו
העדה ויחזקו ויחזקו

וידא געל ארץ ויחזקו
אליהם ויחזקו ויחזקו
העדה ויחזקו ויחזקו
אלהים אתה ויחזקו
באענים ויחזקו
געלם עבר ויחזקו
ויחזקו ויחזקו ויחזקו
ורא אחר בא כן ויחזקו
כענע ויאמר אליהם
איה אפוא עזרא ויחזקו
ויאמר לו עזרא ויחזקו
העדה ויחזקו ויחזקו
יחזקו ויחזקו ויחזקו
בשרה ויחזקו ויחזקו
ויחזקו ויחזקו ויחזקו
מפניו ויחזקו ויחזקו
יחזקו ויחזקו ויחזקו
אבימלך ויחזקו ויחזקו
כל ארץ ויחזקו ויחזקו
בשכם ויחזקו ויחזקו
העדה ויחזקו ויחזקו
העדה ויחזקו ויחזקו

למרשד ראשם וסגור
בשרה וירא חמה העם
יבא מזדער וקם עליהם
וקם ואבמלך ודאשם
אשר עמו פשוט עמדו
מתח שער העיר ושני
הראשים פשוטו על כל
אשר בשדה וקם ואבמלך
נדם בעד כל חס חסווא
ולכד אתה עד ואתה קם
אשר בן הר גיתן את
העיר וחרצתה
וישמעו בבעל מגדל
שם וקאו ארצות
אל בית ויבא אבמלך
פן חתק בעל בעל מע
שם ויבא אבמלך ור
עמו וקאו וס העם אשר
את וקאו אבמלך את
הקדמות כח ויכרת
שופת ענין וישאק וקם
על שכם וקאו וקם
אשר עמו וקאו וקם

עשיתו כסוד עמו כמות
ויסדו כל העם איש
שוכן וילך אחרי אבמלך
וישימו עי הירח וישימו
על חס את הירח באש
ויכרתו כל אנשי מגדל
שם כאלו איש ואשה
וילך אבמלך אל תבין
ויוח מתבין ויכרתו וקם
ע חת קתו וקאו וקם
שמהם וקאו וקם
וכל בעל העיר וקם
בערם וקאו וקם
ויבא אבמלך ער חת
ויקם וקם ער חת
חמל לשרט באש
ותשך אשה אחת פה
רס בעל ראש אבמלך
ותרץ את גרית וקאו
מתח אלה ער גשאי
כל וקאו וקם
והקדמות וקאו וקם

אשר חתו וקאו וקם
ערו וקאו וקאו איש
ישראל קת אבמלך
וילכו איש וקאו וקם
אלהים אתה עת אבמלך
אשר עשו אביו וקאו
את שבעים אביו וקאו
רענאני שכם חשיב
אלהים בראש וקאו
אלהים קלית וקם כ
ירבע
וקם אחרי אבמלך ב
להושיע את ישראל וקאו
בזואד בודורו איש
יששכר וקאו וקם
בחד אפרים וקאו וקם
ישראל עשרי וקם
שעור וקאו וקם
ויקם אחרי אדחג ער
וישפט את ישראל וקם
ושתיב שעה וקאו וקם
שלו כ בעס רכב ער

והיה כי יבא יחזקאל הנביא ויאמר אל כל בני ישראל
ויהי כי יבא יחזקאל הנביא ויאמר אל כל בני ישראל

והיה כי יבא יחזקאל הנביא ויאמר אל כל בני ישראל
ויהי כי יבא יחזקאל הנביא ויאמר אל כל בני ישראל

שלושים עשר ושלשים
עשרים להכלילם וקראו
התאחדו עתה חזקו
אשר בארץ חזקו וימנו
ואת ויקם בקמץ
ויספדו וישראל וימנו
חזקו עתה חזקו ויעשו
את חכמים ואת עשתות
ואת אלהי ארם ואת אלהי
עיר ואת אלהי מואב
ואת אלהי בני עמון ואת
אלהי פלשתים ויעשו
את מה הלא עשה חזקו
והזרוא ויחזקו בשרא
וימסרם ביד פלשתים
והזרוא בני עמון ויזרעו
הזרוא את בני ישראל
בארץ חזקו שמה עשה
שמה את בני ישראל
אשר בעיר החרב בארץ
האמורי אשר בגלעד
ועשו בני עמון את מה
והזרוא גם בחרו לה

ובכעמיו ובכח אמרים
ותעז לישראל מאד ב
ויעקו בני ישראל אליהו
לאמר הטאנו לך וכי עכנו
את אלהינו ונעבד את
הבעלים ויאמר
יחזקו אל בני ישראל חזקו
מכערים ומן האמורים
בני עמון ומן פלשתים
ועירונים ועבדו ומעון
לחזק אתכם ויזעקו אל
ואיש עצה אתכם בידם
ואתם עינתם אותם ויעשו
אלהים אחרים לם לא
אוסף לחושוע אתכם
לם ויעקו אל האלהים אשר
בחרתם בסתם וישמעו
לם בעת צרתם ויאמר
בני ישראל אל יחזקו הטאנו
עשה אותם לטב כל הטוב
בעמך אך הוציט ואחזק
חזקו וימסרו את אלהיהם
מקדשם ויעשו את יחזקו

ותקנו נפשו בעל ישראל
ויעקו בני עמון ויחזקו
בגלעד ויאספו בני ישראל
ויהיו במצפה ויאמרו חזקו
שרי גלעד איש אלהיה
מי הוא אשר חזקו חזק
בכני עמון ויחזקו לראש
לכל שביל עיר
ויפתח הגלעד ויחזקו נבד
חזקו ויחזקו כח אשר ויחזקו
ויהיו גלעד את יפתחו ויחזקו
אשר גלעד לזכר ויעשו
בעת אשר ויעשו ויחזקו
יפתח ויאמרו לראש
בבית אכזיב כח אשר
אחרת אתה ויפתח ויפתח
כפע אחיו ויחזקו בארץ
טוב ויחזקו אל יפתח
אנשים ויחזקו ויחזקו עי
ויהי מקום ויחזקו בני
עמון עבד ישראל ויחזקו

עליו

ויסיו בנחשאל וקח
חרע בעניו ויהוה ויהוה
יהוה בדר פלשתים ארבע
שנה
והוא איש אחר מצע
ממ שפחת חרע ושמע
מנוח ואשתו עקרה והוא
יורד וצא מלאך יהוה
אל האשה ואמר אליה
העמא עקרה הווא לך
והיה לך בן וצוה
השומר ואל תשתנין
ושמר ואל תאכל בלעם
בן חרע ויהוה בן ב
ומרה לא יענה על ראשו
בניד אלהים ויהוה
מנוח והוא אלו שוע
אליסורא מן פלשתים
והוא האשה והאמר
לאשה ואמר איש נח
האשה כן אל וקראו
בן אהרן ויהוה

נחא נחא הא שאלו
אומה הוא ואם נחא
הוא ל וואמר לי חרע
היה ויהוה ויהוה אל
תשתנין ושמע ואל תאכל
בלעם בן חרע ויהוה
יהוה חרע מן חרע
חם מות
ויעד מנוח איהוה ואמר
באנו איש האלהים
אשר שחת בנחא
אלו חרע מן חרע
לעז חרע וישמע
הא להים חרע מן חרע
מלאך האלהים עוד אל
האשה ויהוה ויהוה
ומנוח אשה אז עמ
והאשה והאשה ויהוה
לאשה והאמר איהוה
נחא ויהוה איש
בא מן אי ויהוה
מנוח אחר אשה ויהוה
אל האשה ויהוה

האיש אשר יפסד אל
האשה ואמר אי ואמר
כעני עתה וכן דברך מן
יהוה מן חרע ויהוה
ואמר מלאך יהוה אל מנוח
מלאך אשר אגידתי אל ב
האשה תשמע בן אשה
ינא מגפן יהוה תאכל
ויהוה ויהוה אל תסור וכן
טמאה אל האם בל אשה
עיתוה תשמע ויהוה
מנוח אל מלאך יהוה ויהוה
נא אהרן יעשה לפני
גדי עייב ואמר בן אשה
יהוה אל מנוח אכתעני
לא אכל בלחך ואם תעשה
עיה ליהוה תענה בן אשה
ידע מעתה בן אשה יהוה
הוא ואמר מנוח אל מלאך
יהוה כי שמע בן אשה
ובסרןך יאמר יהוה
יהוה ויהוה יהוה ויהוה
ויהוה בן אשה

71

כאשר מכניז ויטאמס
את ידו ויהיה ויהיה
לכח ויהיה בסתמיד
ואמר מיד עתה יד עת
כייט כיהיה לו כיהיה
לו יהיה לכח ויהיה
אין כיד בישראלים
החם שבטורם מכח
לטהו לטבת כל אנה
לו עתה ויהיה סוף
שבטי ישראל בטהו

[illegible]

והוא אדם עשיר וחסד
 ד' פה ואמר אלהים סוד
 ובה עשה לו כסוד וטבת
 ואמר לו כסוד ואמר לו
 שאל סוד באדם וטבת
 חתמה חתם אשר אומר
 חתם עליה ואמר חתם
 חתם לו וטבת חתם
 חתם אשר חתם

וְלִסְחָשֶׁת הָאֲנָשִׁים
וְכָאֵלֶּיךָ יִשְׁאָל אֶתְּךָ
אֶתְּךָ קִרְבָּה יִשְׁכַּב
וְכָכָה כְּשֶׁמֶט צִדִּיק
יִשְׁכַּב בְּכַח וְאִין כִּבְלִים
הֵם בְּאֵרֶץ חַיִּים עֵד
וְהַחֲקִים הַחֵם מִצִּדִּים
וְכִי אֵין חֵם עִמָּאִם
וְכִי אֵין אִתְּךָ צִדִּיק
וְכִי אֵין אִתְּךָ צִדִּיק
וְכִי אֵין אִתְּךָ צִדִּיק
וְכִי אֵין אִתְּךָ צִדִּיק

כאשר אשכנז בן
הנח חזק טבע פסח
איש סוד אגוד יסין
בלי חלל כאבן... א
חשירה לא ידעו
האיש אשר חתמו
לפי כבשן אבן עמון
אלו אישן חתם
האיש מלחמה וקמן
חשן בית אל וסאור
באחיו ואמר בן
ישראל מן עמון חתמו
לחלח עמון בן
ואמר יוחנן ויחזק ב
במלחמה ויקום ישראל
בקר וחזק על האבן

והאיש אשר חתמו

והאיש אשר חתמו

והאיש אשר חתמו

ועשרים אלף איש ארם
ויהיו חזק עם איש ישראל
וסל לעד כלחמה ב
במלחמה אשר ערב טע
בסם הראשון ויעל ב
ישראל ויכבו לפני יוחנן
עד הערב וישראל ויחזק
ואמר האוסף חטת
לחלח עמון בן
אחיו ואמר יוחנן עד
אליו
ויקום בן ישראל אל
בן בעמון בן חשני
ויאמר בעמון לקראתם
האבן חשן חשני ויחזק
בבן ישראל עד שמת
עשר אלף איש ארם
כל אלה שתי חרבו ויעל
בן ישראל ויכבו עם
והאבן בית אל ויכבו עם
סלחם ויחזק ויכבו
בסם חזק עד הערב
ויסד עזת ויכבו עם

והאיש אשר חתמו

והאיש אשר חתמו

והאיש אשר חתמו

ויהיו חזק עם איש ישראל
וסל לעד כלחמה ב
במלחמה אשר ערב טע
בסם הראשון ויעל ב
ישראל ויכבו לפני יוחנן
עד הערב וישראל ויחזק
ואמר האוסף חטת
לחלח עמון בן
אחיו ואמר יוחנן עד
אליו
ויקום בן ישראל אל
בן בעמון בן חשני
ויאמר בעמון לקראתם
האבן חשן חשני ויחזק
בבן ישראל עד שמת
עשר אלף איש ארם
כל אלה שתי חרבו ויעל
בן ישראל ויכבו עם
והאבן בית אל ויכבו עם
סלחם ויחזק ויכבו
בסם חזק עד הערב
ויסד עזת ויכבו עם

במלחמה אשר ערב טע

במלחמה אשר ערב טע

[illegible]

6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529

[illegible]

1990

את אסתר ויבן את יוחנן
 חמים וסד על את יב
 אלקה ואת אשתו ואמר
 יש לי יוחנן דודי ויבן אסתר
 היא ויהיה שמה אסתר
 שאל ליהוה והיה למקומו
 כל פקד יוחה אונתה ויהיה
 חסד שלשה בנים וסתר
 בנות וגם חמור שמואל
 עם יוחה
 וקראו ושמע אלה אשר
 יעשה בנח דם ישראל
 ואת אשר ישכיו את
 הנשים היבנות פתח
 אחל מועד ואמר להם
 למח תעשו בדברכם
 האלה אשר אנכי שמע
 את דבריכם יעם מאת
 כל העם אלה אל בני מי
 לא נאמר השמעה אשר
 אנכי שמע מעיינים עי
 יוחה אם חזקא אשר לא
 וסלוא אלהים ואם ליהוה

ויבא אשאלהו אל
 עליו ואמר אלו סדאמר
 יוחה נהלה גלית אל
 בית אבן בזה חסם במע
 לבית פרעה וסד את
 מכל שבט ישראל לו
 לסחן ולעלה על מבוא
 להקטור קטרת לשאת
 אפיר לפני ואתה לבית
 אמר את כל אשר בע
 ישראל למח תבעטו
 במחובת חזק אשר
 יעשה מען והסב את
 בען מבעד דבראכם
 מראשית כל מחנה ישראל
 לעבדתי יאם יוחה ואח
 ישראל אמר אמר

ביתך ובית אבך יוחה
 לפני עד שלם ויבן אסתר
 יוחה חלילה לך כי מסר
 אכסר וכו' יוחה חלילה
 באיסת ויעת את דוד
 ואת דוד עבית אבך מזה
 יין בביתך ויבן עי
 מען פל אשר יטיב
 את ישראל ולא יחזיק
 בביתך כל חמים ואיש
 לא אכרית לך מעם ה
 מוכח למח את יעק
 ולא ריב את נכסך וכל
 מו בית ביתך יוחה כ
 אנשים ויהי לך האות
 אשר יבא אלשע בעך
 אלחמץ ופיחם ביום
 אחרי מות שבעת
 והקטור יבן נאמן ואשר
 ברב ובענין ויעשה
 ובעת לבית נאמן ויחזק
 לפני משיחו כל חמים
 ויהיה חזק ויעת עבדך

והאמר שמואל לא יחיה
בין ידועי ישראל
שליש בלתי אלהים
והיה שרשם אלהים
ואמר ואלהם חסד
מה אמרו ואיש יביט
לעצמו ויחיה להם
תשובה בהם השמש
וכאן חלמים ויגידו
לאנשי בני ישראל
ואמרו אנשי ישראל
נצא אליהם ועשיתם
כל העוה בעיניהם
ויהי ממחרת ושם
שאל את העם שלש
ראשים ויבאו בתהלה
באשמרתה בקד ויכו
את עמק עד חם האק
ויהי הנטארים ויעורא
באורם שנק יחד
ואמר העם אל שמואל
מי קאמר יואל וימד
עלנו תו האנשים ונחם

ואמר שמואל לא יחיה
איש סוף חזק בידים
עשה ויחזקו ויחזקו
בשרא ויחזקו
שמואל אלהם ויחזקו
הגל ויחזקו שמואל
והם חזקו ויחזקו
ויחזקו שם את שאל
לפי יחזקו בלתי יחזקו
שם ויחזקו שמואל
יחזקו ויחזקו שם שאל
וכל אנשי ישראל
מאד
ואמר שמואל אל כל
ישראל הנה שמעתיכם
לכל אשר אמרתם
ואמר שם לכם כהן ועז
הנה חזקו ויחזקו
ואנשי חזקו ויחזקו
הם אנשי חזקו ויחזקו
ועז חזקו ויחזקו
ועז חזקו ויחזקו
ועז חזקו ויחזקו

והאמר שמואל לא יחיה
יהוה אשר עשה אתנו
כשהוא אתנו ואשר
העלה את אבותנו מארץ
מצרים ועד הנה ויחזקו
ואשר עשה אתכם ויחזקו
יהוה אתכם ועז חזקו
אשר עשה אתכם ויחזקו
אבותכם ואשר עשה
ועז חזקו ויחזקו
ועז חזקו ויחזקו

והוא את אשר הוה לעם
ואם תרעו עו וגמלתם
וגם מלככם תמסו
בשטן שאול במוקד
שנים מד על ישראל
והקדו שאול שלשת
אלפים מן ישראל וחד
עם שאול אלפים ממכש
ובחד ביתא ואף חיו
עמיתם בגבעת בנימין
והתרעם שלח איש
לאחיו ויך וינעט את
נציב פלשתים אשר בצע
וישמעו פלשתים וקסאול
תקע בשופרם בארץ
לאמר ישמעו העמים
ופלשתים שמעו ואמר
חכה שאול את נציב
פלשתים וגם נבאשג
ושראם פלשתים ויצקו
העם אחרי שאול כמ
קדל ופלשתים נאספו
והתחם עם ישראל כ

שלשים אלף רכבו ושטח
אלפים פרשים ועם
בחר אשר על שפת
הים דבון על וחד
במכש קדמת כחאח
ואיש ישראל ראוי
עד חכ נגש העם
ויחכא וחד העם במערת
ובחוחים ובסלעים ב
ובצחחים ובכרות ממ
וערים עבדו את החר
ארץ גדולה עד ושאול
עד עמל יכל העם
חרדו אחריו ויחל ב
טבעת ימים לרועד
אשר שמואל ילא בא
שמואל הגל ויבן העם
בעל ויבן ויבן ויבן
הגשוא ויבן ויבן
והשליח ויבן ויבן
ויבן ככרת ויבן ויבן
העלה ויבן ויבן ויבן
ויבן ויבן ויבן ויבן

לברכו ויאמר שמואל
מה עשית ויאמר שאול
כי דאיתל כי נפץ העם
מעלי ואחל לא כאת
למי עד חומים ופלשתים
ואספס ממכש ואמר
עדה ידון פלשתים
אלי הגל ופע וחד לא
הולית ואתאפן ואעל
העדה ויאמר
שמואל אל שאול נסכלת
לא שברת את מיני
יהיה אחר אשר עיר
כי עתה הבן וחד את
מי לבכך אל ישראל
עדישים ועתה מלכה
לא תקום בקש ויבן
איש בלבב ויבן ויבן
יגיד על עמי לא ש
שברת את אשר עיר
יחיה
ויקם ויבן ויבן
הגל ויבן ויבן ויבן

והיה עתה כהן ליהוה

והיה עתה כהן ליהוה

בחדש יונתאדון
והסנו ודענו כפיו
וקם עליו וחקתו ב
בוקט והכמו והמנו
גם את הארץ עם הדב
הכה עבדו וזה הפלס
העליוהו סאור מהם
סחר מן סאוריהם
חיים ואמר
הוה יחנה אשר הניג
מד הארץ ומד הדב
הוא רגל מד הפלס
הה ואמר שאול
אלהוה ויהוה יחנה
עבדו ולבש צל את
דוד מדיו ועם קובע
טזט של אש וצב
אנו טריו וזהו דוד
אנחנו מלך דמיו
ואל לכת כולא נסה
ואמר דוד אל שאול
אני וזה טוהר כ
למסות ויסרס דוד

מליו ויקח מקל כדו
ויסר לו חמש קלח
אכנס כזהו וישם
אותם בבלי חרעסא
לזכרון וזהו כדו
ועל אל הפלס וזה
הפלס חרד וקרבא
דוד והאיש נשא חצה
לפניו ויכס חרטר
וראה את דוד ויבחו
כזהו נע ואדמע עם
יפה מדאד ואמר ב
הפלס חרד וקרבא
הכלב אפי כאתה
כאמר במקור
וקל חרטר
אנחנו באלהו
ואמר הפלס
אלהו לטה אל
ואתה את כשרך
לעוף חשמים ב
לבינה הסרה

ואמר חרד
הפלס חרד וקרבא
כחב וכחצת וככדו
אנכי כאמר דכס חרד
נבאות אליהו כערס
ישראל אשר חרפתי
דיום הוה יסגר יחנה
בדיוה כדו וחסר
את ראשך כדו ועת
פער כחצו פלסותם
וזהו חרד וקרבא
וזהו הארץ ויכס
וארץ כישל חרד
לשראל ודע כל
הקל חרד כולא סרב
וכחצת חרד וקרבא
לחנה חרד וקרבא
אתכם כדו וזהו
קם הפלס חרד וקרבא
לקראת דוד ויכד
דוד וירד חרד וקרבא
לקראת הפלס חרד וקרבא
דוד ויכד חרד וקרבא

112

והיה עתה כהן ליהוה

והיה עתה כהן ליהוה

124

והיה יחזקאל
אשר לשלם בסיני
אשר יחזקאל
על אשר פדת את בני
אשר לשלם
ואמר יחזקאל
למחזקאל אם אעשה
אתה ויחזקאל לארץ
למשל יחזקאל לשלם
בכסף יחזקאל
חשש עור את אנוש
בכסף ולא עתה
אל שאלו וסאל
מה עשה ויחזקאל
והם רודו את בני
ויחזקאל עשה ויחזקאל
על שאלו וסאל
ארץ חמור וסאל
אחריו ויחזקאל רודו
ארץ חמור וסאל
ואמר רודו וסאל
למה שמע את רודו
אמר רודו וסאל

מבקש רועך חזקתם
החזקת עניך את אשר
נתן יחזקאל חזקת
במערה ואמר יחזקאל
וחזקת עניך ואמר לא
אשר יחזקאל בארץ כי
מי שחזקת יחזקאל ואמר
ראח צם ראה את בני
מעיד פדו כי פדו
את בני מעיד וסאל
חזקת פדו וסאל כי
אין ביד רעה ופדו
לא חשש יחזקאל וסאל
יחזקאל נפשו יחזקאל
ישלם יחזקאל בני וכסף
ותקמו יחזקאל מיד וסאל
ראח חזקת בכך כאשר
ואמר משל חזקת
חזקת פדו וסאל
וחזקת חזקת חזקת
מי יחזקאל מיד ישראל
אחריו יחזקאל וסאל
פדו את אחר פדו

אחר חזקת יחזקאל
ושלם בני וכסף וסאל
ויחזקאל רב וסאל
ביד
ויחזקאל חזקת רודו
את חזקת חזקת
סאל ואמר סאל
חזקת חזקת חזקת
סאל חזקת חזקת
אל חזקת חזקת חזקת
כי אתה חזקת חזקת
ואמר חזקת חזקת
חזקת חזקת את אשר
עשה את חזקת
אשר חזקת חזקת
ולא חזקת חזקת
אשר את אב וסאל
בחד טובה וסאל
ישלם טובה וסאל
חזקת חזקת חזקת
לחזקת חזקת חזקת
כי מיד חזקת חזקת
בחד מלכת ישראל

מלך יוסף ודוד ודוד
בארם עשרים ושש
אלף איש וישם דוד
נעבים בארם דמסק
והשי ארם לדוד וישם
נשא מנחם וישעני
והחזקת דוד בנאמר
דוד ויחזק דוד את
שליטתו ויהב אשרו
אל עמי חרד עור
והנאם דוד שמואל
ומכרת ערי חרד עור
לחם חמך דוד נדמה
דבכה נאמר
וישמעתי עמך
חמת בני חכמה דוד את
סלח חרד עור וישם
ומצאתי חרד עור אל
חמך דוד וישם אל
ישלום חרד עור על
אשר נחם בחרד עור
והשי בנאמר חרד עור
והחזקת דוד בנאמר

דוד בנאמר וישם
וכל מדת נאמר אתם
דוד וישם חמך דוד
ליחזק עמך חמך וישם
אשר חקדש מלך
והשי אשר כבש
נאמר וממאב ומכנע
עמך ומלשונם נ
ומעמלק וישם נ
דוד עור בנאמר חמך
עובד חמך דוד שם
כשבו מהכותו את
ארם בנאמר חמך
עשר אלף וישם ב
בארם נעבים ב
אדום שם נעבים וישם
כל ארם עבדים וישם
והשי חמך דוד
בכל אשר חמך וישם
דוד על ישראל
והשי דוד עשר משפט
וישם חמך עמך וישם
בנאמר על חמך

והשי שפט בנאמר
מלך דוד וישם ב
אשר נאמר וישם ב
אבית סתם וישם
סופר ובעה בנאמר וישם
והכרת וישם וישם
דוד סתם חמך
והשי דוד חמך וישם
אשר נאמר וישם
ואישם עמו חסד
בנאמר וישם חמך
שאר עור וישם עמך
והשי אורו אל חמך וישם
חמך אליו וישם חמך
עמך וישם עמך
והשי חמך חמך חמך
עמך וישם חמך חמך
ואישם עמו חסד
אדום וישם עמך
אל חמך עור בנאמר
נאמר וישם וישם
חמך וישם חמך
עמך אל חמך חמך

[illegible]

ויראו חמוראם אל
עפרך מעל החומה
וינחמו מעפר החמד
תם עפרך אד החת
מת ויגמרו
אל חמוראם כד תאמר
אל חמוראם דרע בענד
אתה דבר חיה כי ביה
וכד תאמר חורב חמור
כי חמתך אד חיער
וחסד חמוראם חסד
אשת אוריה כי מת
אד חמוראם חסד
על בעלה ויעבראם
וישחורו ויאספרא
בית חור ל' יאשהו
ויבנו ערוב אש
עשה דרע בעני יחור
וישחור חמוראם חסד
דר חסד אליו ויאמר
ספא שחור חור בער
אלת אד עשורא

ראש לעשרה חיה מאן
 ובקר הדב נאר וולט
 אז כל מאס נביטה
 אחת קטנה אשרקה
 ויהיה ווער לערנען
 בני יחיד מפתחאב
 ומכסות שוסן וכו' וקין
 תשכב ותהיה כבת
 ויבאהו ראשה עשיר
 ויחל ליהנות מאט
 ומבקר לעשות לאח
 הבאח ויקח את בבת
 האיש ויראש ויעשה
 לאיש חבא אל ויחד
 אף דוד באיש מאר
 ויארמאל תהיה יחיד
 כי בן מות האשה עשה
 זאת ואת הכבשה ישלם
 ארבעת עקב אשר
 עשה את חובד הזה
 ועל אשר לא חמל
 ויארמאל נתיא

והוא יאמר כי יספורו עמך כל ימיך

והוא יאמר כי יספורו עמך כל ימיך

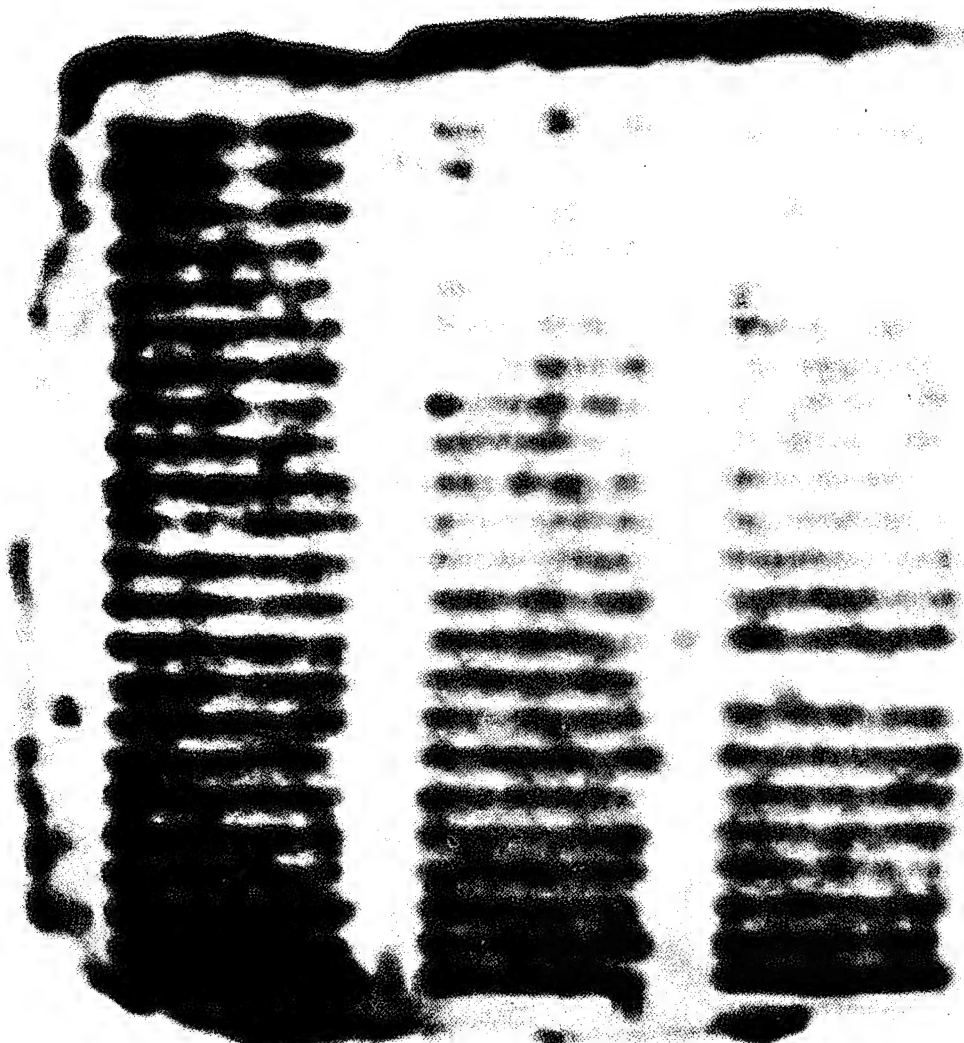
את מלכות אבי
ואמר המלך דוד
הנה יד פי אבי המלך
ואמר נכא השמחה
אמרו כענין ארץ
המלך וכן המלך דוד
על פחדים והתחשש
אשר ידא משפחת
בית שאול ושמעון
בזוהר יא יצא ויהיה
הסוף באבנם אתר
ואתם עבדי המלך
דוד וכל העם וכל האדם
מימינו ומשמאלנו
אמר שמע בעדורי
גא יא איש חדשים
ואיש חם לשלש
עלך דוד פדמי צד
שאל אשר מלכת
תאמר ויהי ויהי את
המלכה ביד אבשם
על דוד כי עתה
אשר נאמר אתר

ואמר אביש בן עתה
אמר המלך דוד
הכבד המלך את
ארץ המלך אבשם
ואמר את דוד
ואמר המלך דוד
לוי ויהי בן עתה כי
היה ויהי המלך
היה אתר ויהי המלך
מזע עמכם בן
ואמר המלך דוד
אביש ויהי עתה
הנה בן אשר יא
מזע עמך את נפש
ואף כי עתה בן עתה
הנה ויהי כי אמר
לוי ויהי ויהי
הנה בענין השלש
הנה לטובה תחת
הנה חסד וחסד ויהי
דוד ויהי בן עתה
הנה עתה בענין
הנה עתה ויהי

ויהי ויהי ויהי
לעמך ויהי בענין
ויהי המלך דוד
אשר אתם עתה ויהי
שם ואבשם ויהי
הנה אביש ויהי
דוד ויהי ויהי
ויהי באשר בא חוש
הארץ רעה ויהי
אבשם ויהי ויהי
אבשם ויהי ויהי
יהי המלך דוד
אבשם ויהי ויהי
חסדך אתר ויהי
לאתר את דוד
ואמר ויהי ויהי
לא כי אשר בן ויהי
הנה ויהי ויהי
יהי ויהי ויהי
אשר ויהי ויהי
אשר ויהי ויהי
אשר ויהי ויהי

הנה בן אשר ויהי ויהי ויהי
הנה בן אשר ויהי ויהי ויהי

הנה בן אשר ויהי ויהי ויהי
הנה בן אשר ויהי ויהי ויהי

המחבר: ד"ר יצחק שניידר

• חזקת הדין •
• חזקת השם •

[illegible][illegible]

וְהָיָה אֶרֶץ חֵמֶד וְאֶרֶץ
יִשְׁמֵן וְיִשְׁכַּח מִן הָאָדָם
וְיִשְׁכַּח מִן הַבְּרִיָּה וְיִשְׁכַּח
חֵמֶד וְיִשְׁכַּח חֵמֶד
וְיִשְׁכַּח שֶׁהָיָה אֶרֶץ
עֵבֶר לָאֲדָמָה וְאֶתֶּר
אֶרֶץ חֵמֶד עֵת כִּי
יִשְׁכַּח אֶתֶּר וְיִשְׁכַּח
לֵהוֹם מִיִּשְׁכַּח עַל
אֶרֶץ חֵמֶד אַחֲרָיו
וְהָיָה כִּשְׁכַּח אֶתֶּר חֵמֶד
עַל אֲדָמָה וְיִשְׁכַּח
וְכֵן שְׁכַּח חֵמֶד
וְהָיָה עֵת כִּי
עַל חֵמֶד עֵת חֵמֶד
כִּי חֵמֶד לֵאמֹר
חֵמֶד עַל חֵמֶד וְכֵן
לֵאמֹר חֵמֶד וְיִשְׁכַּח
לֵאמֹר עַל אֲדָמָה
וְיִשְׁכַּח עַל אֶרֶץ חֵמֶד
אֶתֶּר אֲדָמָה אֶתֶּר
יִשְׁכַּח אַחֲרָיו וְיִשְׁכַּח
עַל כֵּן יִשְׁכַּח חֵמֶד

לְשֵׁן מְלֹאךְ עֵדוּתוֹ
 מִיָּד וְהִבֵּן לִפְסוֹדוֹ
 אֲשֶׁר עַל שִׁפְתֵי הָאִם
 וְהִנֵּה חֲכָמַת שְׁלֵמָה
 מִחֲכָמַת בְּנֵי יֶדֶי
 וּמִבְּרַחֲמֵת מַעֲדִים
 וְחָכָם מִכֹּל הָאֵסֶקְאוֹת
 הָאֵלֶּה וְהֵינָם וְכֹל
 הַדְרֵי בֵּן מִחוּל וְחוּ
 שָׁמַר בְּלִי חָזָק סֶבֶב
 וְהִבֵּן שְׁלֵשֶׁת אֲלֵמִים
 מִסֵּף הַחַיִּיטוּת וְהַמִּשָּׁה
 וְאֵלֶּי וְהִבֵּן עַל חֲזָקָתוֹ
 מִהָאֵדוּ אֲשֶׁר בְּכֶנֶן
 וְעַד הָאֵיבָא אֲשֶׁר יָרָא
 בְּקֶדֶר וְהִבֵּן עַל חֲזָקָתוֹ
 וְעַל חֲזָקָתוֹ עַל חֲזָקָתוֹ
 וְעַל חֲזָקָתוֹ וְעַל חֲזָקָתוֹ
 חֲכָמַת שְׁלֵמָה מִיָּד
 בְּלִי חָזָק אֲשֶׁר
 שָׁמַר אֶת חֲכָמָתוֹ
 וְהִנֵּה חֲכָמַת שְׁלֵמָה

מלך ישראל את שדכאל
שדכאל בן שפן את
משדל מלך תחת אבדן
כ אבדן היה חזק ודן
ב יחזק
וישדל שדכאל אחרים
לאמר אלהי דעת
אתה דאני ב יאמר
לכנות בות לשם חזק
אלהי מפני המלחמה
אשר סבבו עד תת
יחזק אתם תחת כפת
רגל ועתה תנח חזק
אלהי ל מסביב אין
שכן ואין פגע ידע
והע אמר לכנות בות
לשם חזק אלהי כאשר
דבר יחזק אלהי אם
לאשר בן אשר אתו
תתנך על כסאך חזק
בעת תבית לשמי ועתה
עשה חסדו ל ארזים
מן הלבנון ועד יחזק

[illegible]

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

6
901

7
7

8
K1
520
JL
131

9
13
37
37
37
93
X

10
13
J
901

200

שבתראת תפלתם
ואת רחמנותם עשית
משפטם וסודותיהם
אשר נגזרו עליהם
בשענתם אשר ציוו
בדיוטתם ורחמנותם
שבחם ורחמנותם כי
עפר ועדלתה חס
אשר ידעתה מעצרת
מגדל כרחם רחוקות
ענין סודות וארחות
עפר ורחמנות ענין
אשר אל רחמנותם
בכל הארץ אשר
אמרתם ליהוה
מלך עמי אשר
היה נבוכדנאצר
בדיוטתה ורחמנותה
מלך עמי אשר
היה נבוכדנאצר
בדיוטתה ורחמנותה

היא את רחמנותם
והרחמנותם עשית
וכפיתם ורחמנותם
אשר נגזרו עליהם
בשענתם אשר ציוו
בדיוטתם ורחמנותם
שבחם ורחמנותם כי
עפר ועדלתה חס
אשר ידעתה מעצרת
מגדל כרחם רחוקות
ענין סודות וארחות
עפר ורחמנות ענין
אשר אל רחמנותם
בכל הארץ אשר
אמרתם ליהוה
מלך עמי אשר
היה נבוכדנאצר
בדיוטתה ורחמנותה
מלך עמי אשר
היה נבוכדנאצר
בדיוטתה ורחמנותה

היא את רחמנותם
והרחמנותם עשית
וכפיתם ורחמנותם
אשר נגזרו עליהם
בשענתם אשר ציוו
בדיוטתם ורחמנותם
שבחם ורחמנותם כי
עפר ועדלתה חס
אשר ידעתה מעצרת
מגדל כרחם רחוקות
ענין סודות וארחות
עפר ורחמנות ענין
אשר אל רחמנותם
בכל הארץ אשר
אמרתם ליהוה
מלך עמי אשר
היה נבוכדנאצר
בדיוטתה ורחמנותה
מלך עמי אשר
היה נבוכדנאצר
בדיוטתה ורחמנותה

[illegible]

עניו וזהו לאהוד
החזי וזהו חסד
וטוב אלהים שמו
טענת אשר אהוד
אשר עבדך אלה
העבדים לפניך
השמעים אתה חסד
וזהו חסד אלהיך
אשר חסדך וזהו
על כסא ישראל
זהו את ישראל
וישמוך למד לעשות
משפט וזהו חסד
למד מאד ועשרים
פסוקים וזהו חסד
מאד ואשר יקרה לא
כא כסם חסד עז
זהו אשר עמך חסד
סוד אלהי שמו
אנ אלהים אשר נא
זהו מאפור חסד
על ארצם חסד
מאד ואשר יקרה

204

94. 5. 3. 2. 28. 2.

[illegible]

心

...

三

45.

100

4

2

1

11

19
20

7

2

•

10

DATA

;

[illegible]

בבית ארמון חזק
אתה מלך המלכות
לעמך תלפ שמו תלפ
והאשר שמו על
האבן השפלה
והמספר ויח
חדש וחדש וחדש
אשר נא ישראלים
בדבר יח ויח
ואבד ארמון
חל אבן אבן יח
אחד וחדש
ושב יח אבן
אשר אבן אבן
יח וחדש אבן
אבן וחדש אבן
ודבר אבן אבן
האבן אבן
חבן וחדש אבן
יד מלך ואבן אבן
האבן אבן אבן
תל אבן אבן
אבן אבן אבן

מלך ישראל העבדה
 ויגמרוהו אנדרו
 חדי כספר וחקי
 הוא נשיך ובער העונות
 להם ויעמד ישראל
 ואמר כבוד ארני
 המלך דאנוכל אשר
 לו וישב המלכים
 ויגמרו כדאמר בן
 חדי ואמר כספר
 ארד ואמר כספר
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד

ואנחנו ארנו חקנים
 ונלחם וילחם
 חדי ואמר חדי
 חדי ואמר חדי
 חדי ואמר חדי
 חדי ואמר חדי
 חדי ואמר חדי
 חדי ואמר חדי
 חדי ואמר חדי
 חדי ואמר חדי
 חדי ואמר חדי
 חדי ואמר חדי
 חדי ואמר חדי
 חדי ואמר חדי
 חדי ואמר חדי
 חדי ואמר חדי
 חדי ואמר חדי
 חדי ואמר חדי
 חדי ואמר חדי
 חדי ואמר חדי
 חדי ואמר חדי

ויגמרוהו אנדרו
 חדי כספר וחקי
 הוא נשיך ובער העונות
 להם ויעמד ישראל
 ואמר כבוד ארני
 המלך דאנוכל אשר
 לו וישב המלכים
 ויגמרו כדאמר בן
 חדי ואמר כספר
 ארד ואמר כספר
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד
 חדי ונשיך ויעמד

225

232

וַיִּשְׁטַח אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּעַד
בְּרִית־הָרֶחֱלָה וַיִּלְחַן
הַכְּרִיס אֶת־מֶלֶךְ הַחֵת
וַיָּדֹעַ שֶׁכִּי יִחְאָזֵר
יִשְׂרָאֵל רֹם־אֶחָב
וְכִי־אִשֵּׁר עָשָׂה וְכִי־
הָיָה אִשֵּׁר בְּעַד זֶה־
הָעָרִים אִשֵּׁר־בְּעַד
הָיָה אִתּוֹ סִמְכִים עַל־
סֶפֶר הַכִּי־וְהַגִּמִּים
וְלִמְכִי־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכַּב
אֶחָב עַם אִמּוֹתָיו
וַיִּמָּוֶת אֶחָב בְּתַחֲתֵי
וַיְחַשְׁפֵּהוּ בְּאֶסָא
מֶלֶךְ עֵלְיָהוּ בִּשְׁטַח
אֶבְרָם אֶחָב מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וַיְחַשְׁפֵּהוּ
בְּמִלְכּוֹ וַיִּשְׁמַשׁ שָׁמַר
בְּמִלְכּוֹ וַיִּשְׁמַשׁ וַיִּשְׁמַשׁ
שָׁמַר מֶלֶךְ בְּדִי־הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁכַּב עֵלְיָהוּ בְּתַחֲתֵי
וַיִּמָּוֶת עֵלְיָהוּ בְּתַחֲתֵי

אֶבְרָם אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּעַד
בְּרִית־הָרֶחֱלָה וַיִּלְחַן
הַכְּרִיס אֶת־מֶלֶךְ הַחֵת
וַיָּדֹעַ שֶׁכִּי יִחְאָזֵר
יִשְׂרָאֵל רֹם־אֶחָב
וְכִי־אִשֵּׁר עָשָׂה וְכִי־
הָיָה אִשֵּׁר בְּעַד זֶה־
הָעָרִים אִשֵּׁר־בְּעַד
הָיָה אִתּוֹ סִמְכִים עַל־
סֶפֶר הַכִּי־וְהַגִּמִּים
וְלִמְכִי־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכַּב
אֶחָב עַם אִמּוֹתָיו
וַיִּמָּוֶת אֶחָב בְּתַחֲתֵי
וַיְחַשְׁפֵּהוּ בְּאֶסָא
מֶלֶךְ עֵלְיָהוּ בִּשְׁטַח
אֶבְרָם אֶחָב מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וַיְחַשְׁפֵּהוּ
בְּמִלְכּוֹ וַיִּשְׁמַשׁ שָׁמַר
בְּמִלְכּוֹ וַיִּשְׁמַשׁ וַיִּשְׁמַשׁ
שָׁמַר מֶלֶךְ בְּדִי־הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁכַּב עֵלְיָהוּ בְּתַחֲתֵי
וַיִּמָּוֶת עֵלְיָהוּ בְּתַחֲתֵי

אֶבְרָם אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּעַד
בְּרִית־הָרֶחֱלָה וַיִּלְחַן
הַכְּרִיס אֶת־מֶלֶךְ הַחֵת
וַיָּדֹעַ שֶׁכִּי יִחְאָזֵר
יִשְׂרָאֵל רֹם־אֶחָב
וְכִי־אִשֵּׁר עָשָׂה וְכִי־
הָיָה אִשֵּׁר בְּעַד זֶה־
הָעָרִים אִשֵּׁר־בְּעַד
הָיָה אִתּוֹ סִמְכִים עַל־
סֶפֶר הַכִּי־וְהַגִּמִּים
וְלִמְכִי־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכַּב
אֶחָב עַם אִמּוֹתָיו
וַיִּמָּוֶת אֶחָב בְּתַחֲתֵי
וַיְחַשְׁפֵּהוּ בְּאֶסָא
מֶלֶךְ עֵלְיָהוּ בִּשְׁטַח
אֶבְרָם אֶחָב מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וַיְחַשְׁפֵּהוּ
בְּמִלְכּוֹ וַיִּשְׁמַשׁ שָׁמַר
בְּמִלְכּוֹ וַיִּשְׁמַשׁ וַיִּשְׁמַשׁ
שָׁמַר מֶלֶךְ בְּדִי־הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁכַּב עֵלְיָהוּ בְּתַחֲתֵי
וַיִּמָּוֶת עֵלְיָהוּ בְּתַחֲתֵי

וַיִּשְׁכַּב עֵלְיָהוּ בְּתַחֲתֵי
וַיִּמָּוֶת עֵלְיָהוּ בְּתַחֲתֵי
וַיִּשְׁכַּב עֵלְיָהוּ בְּתַחֲתֵי
וַיִּמָּוֶת עֵלְיָהוּ בְּתַחֲתֵי

וילך משם אל הדחרם
ומישם שב שדרח
והדחם כואחאב מלך
על ישראל בשדרח
בשנת שבע עשרה
לחושפט מלך יהודה
וזלך שנים עשרה
שנה ויעשוהו עבדו
יהודה רק לא נאבז ואמרו
הסלאת מצבת חבעל
אשר עשה אביו דן
בטאות ודבעם בו
נבט אשר חזקטא את
ישראל דבך לאסר
ממנה ומקע
מלך מאב יהוה נקד
וחשב ללך ישראל
מאחאב כרים ונמא
אלה אדום צמר ויהו
במות אחאב ויפגע
מלך מאב במלך ישראל
והוא חמלך ויחזקכו

והוא משכח ויפחד
את כל ישראל וילך
וישחא אל יחושפט
מלך יהודה ואמר מלך
מאב פגע בי חמלך
אתי אל מאב למלחמה
ויאמר אעלה כמזעסן
כעמי בעמד בסוסיי
בסוסיה ואמר אי זה
חמלך נעלה ואמר דן
מדבר אדום וילך מלך
ישראל חמלך חזקיהו
ומלך אדום ויסב חזקיהו
שבעת ימים ויאחז
מים למחנה ולבדחמה
אשר סג יתם ואמר
מלך ישראל אחאב כידא
והחלל שטת חמלכם
האלה וחתנאותם בד
מאב ויאמר יחושפט
האז פה נביא ליהוה
ונדרשה את יהוה מאותו
ויעזאחד מעם מלך ישראל

ויאמר פה אלישע
שפטא אשר יצק מים
על ידי אליהו ויאמר
יחושפט ישאחזובד
ויהוה ויחזו אליו כדך
ישראל ויחושפט וילך
אדום ואמר אלישע
אל מלך ישראל יחזו
ולך דאל נביא אבך
ואל נביא אבך ויאמר
לז מלך ישראל אל כי
קרא יהוה לשלשת
חמלכם חזקיהו לתת
אותם ביד מאב ויאמר
אלישע ויהוה צבאות
אשר עמדת לפני כי
לחופני יחושפט כלי
ויהוה אע נשא אב
אביטא ליד מאב אבך
ועתה קח לך כנע ויהוה
כנע הכנע ויהוה עיל
יד יהוה ויאמר כהאמר
יהוה עשה העלחיה

והיה כי יקראו אליו ויאמר להם ויאמרו לו ויאמר להם ויאמר להם ויאמר להם

והיה כי יקראו אליו ויאמר להם ויאמרו לו ויאמר להם ויאמר להם ויאמר להם

ביום האחרת את
בני נאכל ותחנא
את בנה ויהי כשמוע
המלך את דברי האשה
ויקדע את בנה ויוחא
על על החמה ויא
העם והמלך השקע
בשוח מבת ואמר
בזו עשה לאלהים
וסויוסף אסיעד
ראש אל שבע בוסט
על חתום ואלישע
ושב בביתו וחקקע
השמים אתו וישלח
איש מלמעו בטרם
יבא המלך אליו ויוחא
אמר אל חקקע חתום
כי שיה בן המדע
והיה חקקע את ראשי
ראובן המלך ויאמר
חזק ויהי עתם אתו
בביתו ויהי קולו
אמר אחריו וידעו

מדבר עמם ויחנה מ
המלך וידד אליו ואמר
הנה את חרעך נאת
יחנה כזה אחד לחנה
עוד ואמר
אל שבע שמעו דבר
יחנה כה אמר יחנה
בעת מחל סאה סת
בשקל וסאתים שערם
בשקל בשער שמון
ויען השליש אשר
למלך נשע על ידו
את איש האלהים
ויאמר חנה יחנה עשה
ארבות בשמים ויהיה
ודבר חנה ואמר חנה
ראה בעיניך ומשם לא
האכל וארבע
אנשים היו מצרעים
מלך השער ויאמר
גוי אל יחנה
אמר וישם עליו
מעו אב אב שער

העיד וחרעך בעיר
ומתנו שם ואסישננו
פח ומתנו ועתה לנו
ונפלה אל מחנה אדם
אם יחננו קדח ואם
ימיתנו ומתנו וחקקע
בנשק לסא אל מחנה
אדם ויבא ער קדח
מחנה אדם ויחנה
שם איש וארני מ
השמיע את מחנה
אדם קול רכב קול
בוס קול חיל גדול
ויאמר איש אל אחיו
חנה שפר עלינו מלך
ישראל את מלך ב
חחנים ואת מלכי
מצרים לבוא עלינו
ויקומו וינסו בנשק
ויצבו את אלהיהם
ואת סוטיהם ואת
המדחם ויחנה כנשק
הוא ויהי אל שש

והיה כי יקראו אליו ויאמר להם ויאמרו לו ויאמר להם ויאמר להם ויאמר להם

והיה כי יקראו אליו ויאמר להם ויאמרו לו ויאמר להם ויאמר להם ויאמר להם

[illegible][illegible]

אשר לא יאמר כי יאמר

אברהם בן יצחק

וַיֵּשֶׁב יוֹרָם הַמֶּלֶךְ
 הַחֹרֶם בְּיָרֵעַ
 בֶּן הַמְּבִיטִים אֲשֶׁר יָסֹחֶ
 אֲרָמִים בְּרִמְתָּהּ בְּחֹלְמָה
 אֶת חִיְהוֹאֵל מִלְדָּאֵם
 וְאֶחָיוּ בֶן יִחְזָקִים
 מֶלֶךְ יִחְזָקִים וְיָדָאֵת
 אֶת יוֹרָם בֶּן אֶחָב
 בְּיָרֵעַ לְכִיחֹלְמָה

ואל שש חזבא קרא
לאחר מבע חזבא יאכ
ואמר לו חזבא מתע
וקח פך השמן הזה
במד וקדמת לע
וכאת שמח וראש
זהא בו קח שפט בו
נמשי וכתב וקדמת
ספר אחי וחבא
אתו חזבא בחר ר
מקחת פך השמן
מקחת עד לאשמו
מקחת עד לאשמו

[illegible]

וסבית בשא מאחז
 ואת איוב יאכר ב
 חכלם סחך ירעל
 ואין קריו יתחודת
 וינסיוהא יא אל
 עבדי ארנו ויאכר
 לחשלוס נדוע סא
 חמשאע חח אלך
 ויאכר אלחם אלם
 ידעתם את האיש
 ואת שוחו ויאכרו
 שקר הוה נאלע ב
 ויאכר קאת וכזאת
 אנד אלי לאכר סח
 אנד יהוה משחתיך
 למך אלי וסא ליכח
 ויחח איש סדושי
 סחחיו אלס חח עלת
 ויחשע כסטר וסאח
 מלך חווא ויתקשר
 גחח: בן יהושפט
 נמיסא חלחס ויודס
 חיד ערר סחמת

2.10

ויתב אליו ספר
שנת לאמר אם
אתם ודל ואתם
שמעו ודל ואתם
אנשי בני ארנכם
ובאוי כעת מחר
וידעו וכל המיד
שבוע אש את
גד ודעו מחר
אתם ודל ואתם
אלהם ודל ואתם
המלך ודל ואתם
איש ודל ואתם
ראשיתם ברוחם
וידעו ודל ואתם
ובאמר ודל ואתם
לדעת ודל ואתם
בדעת ודל ואתם
אדם שם ודל ואתם
השם ודל ואתם
השם ודל ואתם
השם ודל ואתם
השם ודל ואתם

קשרתי על ארנכם
ומי חכה אתכם אלה
דעו אמו כלא יכל
מדיד ודל ואתם
אשר דבר ודל ואתם
בית אמו ודל ואתם
את אשר דבר ודל ואתם
עברו אלה ודל ואתם
את כל ודל ואתם
אחאב מדיד ודל ואתם
גד ודל ואתם
עבד ודל ואתם
שרד ודל ואתם
סלד ודל ואתם
דעו ודל ואתם
מדיד ודל ואתם
אתם ודל ואתם
אחיהו ודל ואתם
לשם ודל ואתם
השם ודל ואתם
השם ודל ואתם
השם ודל ואתם

עקד ארנכם ודל
איש ודל ואתם
מחם ודל ואתם
משם ודל ואתם
יחוס ודל ואתם
ובדל ודל ואתם
חיש את דבר ודל ואתם
כאשר ודל ואתם
ואמר ודל ואתם
תנה את מדיד ודל ואתם
וידעו ודל ואתם
ואמר ודל ואתם
בקנאת ודל ואתם
אתו ודל ואתם
שברו ודל ואתם
הנשאים ודל ואתם
כשמהו ודל ואתם
כדבר ודל ואתם
אלא ודל ואתם
ויקבץ ודל ואתם
השם ודל ואתם
אחאב עבד ודל ואתם
כעט ודל ואתם

וַתֵּחַסֵּן לְבָאֵי חֲבֵעַל
כִּי עָבְדוּ וּבִלְכָּחֻן
קָדְאוּ אֱלֹהֵי אִישׁ אֶלֶף
וַיִּקְדְּבוּ בְּיָסָח גִּדְּלוֹ
לְבַע כִּי אֲסֻדִּי וַיִּקְדְּ
לֹא יִחַח וַיִּחַח עֲשָׂה
בַּעֲקָה לְעֵן וַיִּקְדְּ
אֶת עָבְדֵי חֲבֵעַל וַיִּמְדֵּם
וַיִּהְיֶה קִדְּשׁוֹ עֵינֵיהֶם
לְבַע לֹא יִקְדָּא וַיִּשְׁחֵן
וַיִּהְיֶה בְּכָדֵי שְׂרָאֵל
וַיִּבְאוּ בִלְעָדֵי חֲבֵעַל
וַיִּלְאֲמֹד אִישׁ אִשׁוֹ
לֹא בָא וַיִּבְאוּ בֵּית חֲבֵעַל
וַיִּמְלֵא בֵּית חֲבֵעַל סֶחֶם
לְפָדֹה וַיִּמְדֵּם לֹא שֶׁר
עַל חֲמֵלֵת חֲזָה חֲזָה
לְבוֹשׁ לְבָלִי עֲשֵׂי חֲבֵעַל
וַיִּמְלֵא לֶחֶם הַמִּלְבוֹשׁ
וַיִּבְא יִחָא וַיִּחַח עֲבָדָיו
בְּכָכֵת חֲבֵעַל וַיִּמְדֵּם
לְאֶבְדֵי חֲבֵעַל חֲפֵסוֹ
וַיִּמְלֵא חֲפֵסוֹ עֲבָדָיו

מֵעֲבָדֵי יִחָח כִּי אִם
עָבְדֵי חֲבֵעַל לְכָרִים
וַיִּבְאוּ לְעֵשֶׂת נִיבָחִים
וַעֲלֹת וַיִּחַח שֶׁם לֹ
בְחוֹן שְׂמָנִים אִישׁ
וַיִּמְדֵּם הָאִישׁ אֲשֶׁר
יִמְלֵט מִזֶּה אֲנָשִׁים
אֲשֶׁר אֲנִי נִבְאָה עַל
דִּיכֵם נִמְשֹׁת חֲתָנִים
וַיִּחַח בְּכָלֵתוֹ לְעֵשֶׂת
הַסֶּחֶם וַיִּמְדֵּם יִחָא
לְעֵשֶׂת וַיִּבְשֻׁם בָּא
חֲכָם אִישׁ אִישׁוֹ
וַיִּכֹּס לְעֵשֶׂת בְּיָסָח
הַדָּעִים וַיִּשְׁלֹשִׁים
וַיִּלְבֹּשׁ עֵרֶב בֵּית חֲבֵעַל
וַיִּטְאוּ אֶת מִנְכֹּת בֵּית
חֲבֵעַל וַיִּשְׁרָפוּ וַיִּנְעוּ
אֶת מִנְכֹּת חֲבֵעַל וַיִּנְעוּ
אֶת בֵּית חֲבֵעַל וַיִּשְׁמַח
לְחֵרָאוֹת עַד חֲזָה
וַיִּשְׁמַח וַיִּהְיֶה חֲבֵעַל
מִמְדָּא רִק חֲטָא

וַיִּבְשֻׁם בָּא חֲטָא
וַיִּמְדֵּם אֶת יִשְׂרָאֵל
לְאֶקְדֵי וַיִּהְיֶה אֲסֻדִּי
עַל יִחָח אֲסֻדִּי
אֱלֹהֵי אִשׁוֹ
וַיִּמְדֵּם יִחָח אֱלֹהֵי אִשׁוֹ
וַיִּבְשֻׁם לֹא שֶׁר
עַל כָּסֵא יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיֶה
לֹא שֶׁר לְבֵית בְּתוּרָה
יִחָח אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בְּכָל לְבָבוֹ לֹא שֶׁר
חֲטָאוֹת וַיִּבְשֻׁם אֲשֶׁר
חֲטָאוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל
בִּימֵי חֲכָם חֲחִי חֲחִי
לְקִשְׁתֵּי יִשְׂרָאֵל וַיִּכֹּס
חֲחִי בְּכָל גִּבּוֹל יִשְׂרָאֵל
מִן חֲדָרֵי בִּירְחָה שְׁטִישׁ
אֶת כָּל אֶרֶץ הַגִּלְעָד
וַיִּגְדֵּי וַיִּהְיֶה חֲטָא וַיִּבְשֻׁם

260

[illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֶת הַקּוֹל
 שֶׁל מִשְׁכָּן
 בְּתוֹכָהּ וְהָיָה
 שֶׁהָאֱלֹהִים יִשְׁמַע
 אֶת הַקּוֹל
 שֶׁל מִשְׁכָּן
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֶת הַקּוֹל
 שֶׁל מִשְׁכָּן
 בְּתוֹכָהּ וְהָיָה
 שֶׁהָאֱלֹהִים יִשְׁמַע
 אֶת הַקּוֹל
 שֶׁל מִשְׁכָּן
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' אֶת הַקּוֹל
 שֶׁל מִשְׁכָּן
 בְּתוֹכָהּ וְהָיָה
 שֶׁהָאֱלֹהִים יִשְׁמַע
 אֶת הַקּוֹל
 שֶׁל מִשְׁכָּן

בנות ואנשי בנות עשו
את ערל ואנשי תמל
עשו את אנשי טונו
והעוים עשו נכח
ואת תרמק וחסד
שורקים את בנקם
באש לא תמלך
ועמד את ספרים
ותהי ראש גתיה
ועשו להם מקדשתם
בזמן בנות וחדים
עשים להם בבת
תבולת את יהוה
דאם ואת אלהים
והעוים כמלטה
פגום אשר היה דאם
גמסו עז חסדו
הם עושים כמלטה
והאשמים את דאם
את יהוה ואנשים
סדקתם וכמלטה
והאשמים את דאם
את יהוה את בני

ועתה אשר יש שמו
ישראל חסד יהוה
אדם שיתעו ונא
לא תראו אלהים אחרים
ולא תשבעו להם ולא
תעבדו ולא תבדו
להם כי אבאת יהוה
אשר יהיה אלהים
מאד וימים בבר
גדל וכוונת נטות
את תראו ותשתחו
ולתפחו ואת חסד
ואת חסד שפטים וחסד
והמלטה אשר פגם
לכם תשמדו לעשות
פירותים ולא תראו
אלהים אחרים וחסד
אשר בדת אתכם לא
תשכחו ולא תראו
אלהים אחרים כי אם
את יהוה אלהים ונא
והאשמים את דאם
את יהוה את בני

כי אם כמלטה
הראשון חסד עשים
והיה חסד האלהים
ידאים את יהוה ואת
פסיליהם היו עשים
גם כעוהסוכני בניחם
כאשר עשו אבתם
חסד עשים עד חסד
והיה
והיה כטנת שרש
לחוש בנאח מד
ישראל ביד חסד
בואו מיד יהודה
בועשרים וחמש
שנה חסד בלם
ועשרים ותשע שנה
מד בלם שרש וסם
אמו אבי בלם כרד
ועשר שנה בלם
והיה כמלטה אשר עשו
דור אביו ונא חסד
את חסד ושרש
את חסד ושרש

והיה כי יבא המלך ויבא אל המלך ויבא אל המלך

והיה כי יבא המלך ויבא אל המלך ויבא אל המלך

והיה כי יבא המלך ויבא אל המלך ויבא אל המלך

את האשרה וכתל
בזוהמחשת אשר
עשה משה ב' ער
המים החממה חובב
ישראל מקטרים לו
והראו נחשת בזה
אלה ישראל בשח
פחל לאחיה כחז
כבר מלך יהודה ואשר
הוא דמיו ודבן בזה
לא סר מאחריו וסר
מינה אשר ענה וזה
את משה וזה יהוה
עמו ב' אשר ינא
ישראל וזה במלך
אשר ולא עבדו הוא
הכה את פ' שנים ע
ענה ואת גבולס ממנו
ב' ימים ע' ע' מ' ע'

אח מלך ישראל ענה
שלמסר מלך אשר
על שמדח וזה ענה
וזהו מקדח שלט
שנים כשנת ש' חזקה
היא שנת ש' חזקה
מלך ישראל נכדח
שמדח וזה מלך אשר
את ישראל אשר
ועם סחח וסכור
זהו וזהו ע' מ' ע'
ע' אשר לא שמע
ב' חזקה אלהיהם
ועבד את כרית את
כל אשר ענה משה
עבד יהוה ולא שמע
לא עשו
וכאדבע ענה שח
למלך חזקה ענה
סחורב מלך אשר
על ב' ע' וזהו ע'
חבירות וזהו ע'
גאלח חזקה מלך

יהודה ואל מלך אשר
לכיש לאמר חטא
שכב מעל את אשר
תתן ע' אשר ויבס
מלך אשר על חזקה
מלך יהודה שלטנא
כבר בסר ושלשים
כבר וזהו חזקה
את כל הכסר חזקה
בית יהודה וזכרות
בית חזקה בעתה
חזקה חזקה אלהיהם
חזקה חזקה ואת האגרות
אשר ענה חזקה מלך
יהודה וזהו ע' מ' ע'
אשר
וישח מלך אשר את
תרנו ואת דב סר
ואת דב שקה מלכ
אל חזקה חזקה חזקה
ב' חזקה חזקה
וכא ידו של חזקה
וכא ידו של חזקה
וכא ידו של חזקה

267

והיה כי יבא המלך ויבא אל המלך ויבא אל המלך

והיה כי יבא המלך ויבא אל המלך ויבא אל המלך

והיה כי יבא המלך ויבא אל המלך ויבא אל המלך

274

५१

॥

五、六、七、八、九、十、十一、十二、十三、十四、十五、十六、十七、十八、十九、二十、二十一、二十二、二十三、二十四、二十五、二十六、二十七、二十八、二十九、三十、三十一、三十二、三十三、三十四、三十五、三十六、三十七、三十八、三十九、四十、四十一、四十二、四十三、四十四、四十五、四十六、四十七、四十八、四十九、五十、五十一、五十二、五十三、五十四、五十五、五十六、五十七、五十八、五十九、六十、六十一、六十二、六十三、六十四、六十五、六十六、六十七、六十八、六十九、七十、七十一、七十二、七十三、七十四、七十五、七十六、七十七、七十八、七十九、八十、八十一、八十二、八十三、八十四、八十五、八十六、八十七、八十八、八十九、九十、九十一、九十二、九十三、九十四、九十五、九十六、九十七、九十八、九十九、一百。

284

ואתם ימים נכאם
מקח שוא קדחת
והי עבדוהא ליהוש
ושבת קרא מקרא
ואתם כל וצמח
הי שנים וישרם
קטנה וקטנה
וליה נאח נאח
ובשר שנים שנים
אעלים עולם עולם
כי תחש ויחש אע
שמי ימים ימים
מאח ויהי חזק
הסוד רע מקדש
קטן עקח ויהי
תהי חזק ויהי
השטן אחר חזק
שטן שנים ימים
אחזק - ימים
אחזק ויהי חזק
השטן אחר חזק
שטן שנים ימים
אחזק - ימים
אחזק ויהי חזק

מקח שוא קדחת
והי עבדוהא ליהוש
ושבת קרא מקרא
ואתם כל וצמח
הי שנים וישרם
קטנה וקטנה
וליה נאח נאח
ובשר שנים שנים
אעלים עולם עולם
כי תחש ויחש אע
שמי ימים ימים
מאח ויהי חזק
הסוד רע מקדש
קטן עקח ויהי
תהי חזק ויהי
השטן אחר חזק
שטן שנים ימים
אחזק - ימים
אחזק ויהי חזק
השטן אחר חזק
שטן שנים ימים
אחזק - ימים
אחזק ויהי חזק

מקח שוא קדחת
והי עבדוהא ליהוש
ושבת קרא מקרא
ואתם כל וצמח
הי שנים וישרם
קטנה וקטנה
וליה נאח נאח
ובשר שנים שנים
אעלים עולם עולם
כי תחש ויחש אע
שמי ימים ימים
מאח ויהי חזק
הסוד רע מקדש
קטן עקח ויהי
תהי חזק ויהי
השטן אחר חזק
שטן שנים ימים
אחזק - ימים
אחזק ויהי חזק
השטן אחר חזק
שטן שנים ימים
אחזק - ימים
אחזק ויהי חזק

כבוד ה' כבוד פיהם
 ענין ה' כבוד פיהם
 כבוד ה' כבוד פיהם
 אי תפוס כי גדול
 להם רעה אגודתם
 כי טוב כי פיהם
 יאכלו אי תפוס
 כי גדול רעה אגודתם
 ענין ה' כבוד פיהם
 תפוס כבוד פיהם
 מאשרת מתעורר
 ארחת פיהם
 כבוד ה' כבוד פיהם
 לר' פיהם כבוד פיהם
 כבוד ה' כבוד פיהם
 יקח ענין ה' כבוד פיהם
 כבוד ה' כבוד פיהם
 חזק כבוד פיהם
 תפוס ענין ה' כבוד פיהם
 תפוס כבוד פיהם
 כבוד ה' כבוד פיהם
 חזק כבוד פיהם
 חזק כבוד פיהם

[illegible]

היה כי יסעו למצות כי קרוב הם
שעור יתחייבם

למנוח ויהיה כבודו

היה כי יסעו למצות כי קרוב הם
שעור יתחייבם

אשפיל אוקדאש
מש ואדם מסתב
אמר יעלבו שמים
ארחות עשה ארץ
ממקומה בעברתה
עבאת ויהם חחאפו
והחזק עבדך וזכא
אין מקצאש אל
עגולת ואיש ארץ
תקו בלשנא ארץ
והחזקת יוליבתי
העליתם ויטאון
לעצמם יספן מתחם
והחזקתם ויטאון
משע יעלה את מר
אשר בשר לא חושב
חזק לעצמם יחזקת
מדיקת ויטאון
בזל ארץ ויטאון
לעצמם יספן מתחם
בזל עבדך ויטאון
אשר יעלה את מר
אשר בשר לא חושב

סדס ואת עקד וזאנ
תשב לנח ואת שכן
עדר ויהיה ארץ
עם ויעם לא ירבו
שק וירבו שם צנים
ומלאו כתיחם ארזים
ושכנו שם מתועט
ושערים וירדו שם
ועד איים בארצות
והעם בחזק עגולת
בוא עתה וימיה לא
ימשכו בידים יחזק
את עבדך ויטאון
בשרא ויטאון על
אדמתם ויטאון חזק
עלה ויטאון עלבות
ועקבותיהם עמים
והבא ארץ מלכות
והעלה כבודא
ידא ויטאון
השפחות ויטאון
לשכנות ויטאון
החזקתם

הנה יחזקו יד מעבדך
ומרגד ומקן עבדך
הקטן אשר עבדך
תשאת חמ של חזק
מך בכל אמות ארץ
שבת עש שבתך
מרחבך שבת יחזק
מטוד שנים שבת
משלים מפת עמים
בעבד מפת בלתי
סדס ויהיה כבודו
מרחב בלחשך עתה
שקט כל הארץ
רנה והברוכים יטאון
לדאון ויטאון
שבת לא יעלה חסות
עליו שאלו מתחם
רנה לך לקראת
יערדך ויטאון
יטאון ויטאון
מכסותם כל מלכות
גים כל מעו ואמנו
אלדג אתה חלית

היה כי יסעו למצות כי קרוב הם
שעור יתחייבם

[illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

מִסְתַּחֲסֵהוּ אֶת־פָּנָיו
 עַל־הַמָּוֶה וְכַבֵּדוֹת
 וּבְמַחֲמֵת תַּעֲרֹף
 נִחַם־סֶפֶה בְּעֶרְוָה
 כְּמִתְמַחֵד תִּסְתַּחֲסֵהוּ
 חֹא אֶת־חֵדוֹ חֲזִיזִימִן
 חֲדָב־מִלְחָמָה אֶת־
 וְעִנִּים חֲדָב־נִסְתַּחֲסֵהוּ
 שֶׁחֲדָב־נִסְתַּחֲסֵהוּ
 בְּעֶרְוָה
 חֲדָב־חֲדָב־מִסְתַּחֲסֵהוּ
 לְעֹנֶה עַל־סִסְטֵימֵהוּ
 וְכַבֵּדוֹ עַל־חֲדָב־מִ
 וְכַבֵּדוֹ עַל־חֲדָב־מִ
 עֲנִיזִימִן אֶת־חֲדָב־מִ
 עַל־חֲדָב־מִסְתַּחֲסֵהוּ
 אֶת־חֲדָב־מִסְתַּחֲסֵהוּ
 חֲדָב־חֲדָב־מִסְתַּחֲסֵהוּ
 רַע אֶת־חֲדָב־מִסְתַּחֲסֵהוּ
 חֲדָב־חֲדָב־מִסְתַּחֲסֵהוּ
 מִסְתַּחֲסֵהוּ עַל־חֲדָב־מִ
 פֶּעַל אֶת־חֲדָב־מִסְתַּחֲסֵהוּ
 חֲדָב־חֲדָב־מִסְתַּחֲסֵהוּ

תיכף ואלו דברים
 בלתי ידועים
 קונן חתונה
 אחרון עליו בשר
 בקר חסון וידוע
 מן המזקק למנוח
 ואמר שלום אמן
 חסידים וספקנים
 שורקים נשכח
 ביום מן המאמר
 רבוע וידוע
 איננו סתם חסיד
 יש גתם כמות חסיד
 ידוע דאמר
 האמר
 קודם יאמר
 בידו שמונת
 צדקה חסיד
 נשכח עדים
 אחרים אחר
 חסיד
 חסיד חסיד

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

והאלהים יתן
לעמו ישראל
חיים ושלום
בארצם ויהי
שם ה' אלהינו
ברוך לעולם
אמן

הנה כי ידוע כי כל המעשים הנעשים על ידי האדם הם כפוף לרצונו
וכפוף לרצונו של הבורא

[illegible][illegible][illegible]

כִּי אֶתְּכַלֵּם עַל־נֶגֶד
וְתִלְשִׁם עַל־בִּשְׁחָאֵךְ
וְהָאֵשׁ עֲשֶׂה וְכִסֵּה
עַל־אֵתְּךָ וְנִמְצָה
בְּכִי־תִנֶּה בְּעֵינֶיךָ
עַל־כָּל־מִים וְהִשְׁמַח
לִיְהוָה אֵל וְהָאֵשׁ
בְּאֵסֶר עֲקֹבֶיךָ וְיִתֵּן
יְהוָה לִיְהוָה וְכִסֵּה
יָכֵחַ
אֶת־יְהוָה מִלִּישָׁא
וְהָאֵשׁ יְהוָה צְבֹאוֹת
אֶת־אֲשׁוּרָאֵךְ אֶתְּךָ
וְכִסֵּה עֲלֵי־אֵלֹהִים
וְהִלְכִיךָ וְהָאֵשׁ וְהָאֵשׁ
תִּנֶּה כֵּחַ לִישָׁמִי
עַם־עֹלָם וְאֶתְּכַלֵּם
וְאֶת־הַבָּשָׂה וְהָאֵשׁ
לְמִי־אֵתְּכַלֵּם וְהָאֵשׁ
תִּנֶּה וְהָאֵשׁ מִי־נֶגֶד
וְהָאֵשׁ עֲשֶׂה וְהָאֵשׁ
עֲשֶׂה וְהָאֵשׁ עֲשֶׂה

יִעֲשֶׂה וְהָאֵשׁ עֲשֶׂה
וְהָאֵשׁ עֲשֶׂה וְהָאֵשׁ
יִעֲשֶׂה וְהָאֵשׁ עֲשֶׂה
כִּי אֶתְּכַלֵּם עַל־נֶגֶד
וְתִלְשִׁם עַל־בִּשְׁחָאֵךְ
וְהָאֵשׁ עֲשֶׂה וְכִסֵּה
עַל־אֵתְּךָ וְנִמְצָה
בְּכִי־תִנֶּה בְּעֵינֶיךָ
עַל־כָּל־מִים וְהִשְׁמַח
לִיְהוָה אֵל וְהָאֵשׁ
בְּאֵסֶר עֲקֹבֶיךָ וְיִתֵּן
יְהוָה לִיְהוָה וְכִסֵּה
יָכֵחַ
אֶת־יְהוָה מִלִּישָׁא
וְהָאֵשׁ יְהוָה צְבֹאוֹת
אֶת־אֲשׁוּרָאֵךְ אֶתְּךָ
וְכִסֵּה עֲלֵי־אֵלֹהִים
וְהִלְכִיךָ וְהָאֵשׁ וְהָאֵשׁ
תִּנֶּה כֵּחַ לִישָׁמִי
עַם־עֹלָם וְאֶתְּכַלֵּם
וְאֶת־הַבָּשָׂה וְהָאֵשׁ
לְמִי־אֵתְּכַלֵּם וְהָאֵשׁ
תִּנֶּה וְהָאֵשׁ מִי־נֶגֶד
וְהָאֵשׁ עֲשֶׂה וְהָאֵשׁ
עֲשֶׂה וְהָאֵשׁ עֲשֶׂה

יִעֲשֶׂה וְהָאֵשׁ עֲשֶׂה
וְהָאֵשׁ עֲשֶׂה וְהָאֵשׁ
יִעֲשֶׂה וְהָאֵשׁ עֲשֶׂה
כִּי אֶתְּכַלֵּם עַל־נֶגֶד
וְתִלְשִׁם עַל־בִּשְׁחָאֵךְ
וְהָאֵשׁ עֲשֶׂה וְכִסֵּה
עַל־אֵתְּךָ וְנִמְצָה
בְּכִי־תִנֶּה בְּעֵינֶיךָ
עַל־כָּל־מִים וְהִשְׁמַח
לִיְהוָה אֵל וְהָאֵשׁ
בְּאֵסֶר עֲקֹבֶיךָ וְיִתֵּן
יְהוָה לִיְהוָה וְכִסֵּה
יָכֵחַ
אֶת־יְהוָה מִלִּישָׁא
וְהָאֵשׁ יְהוָה צְבֹאוֹת
אֶת־אֲשׁוּרָאֵךְ אֶתְּךָ
וְכִסֵּה עֲלֵי־אֵלֹהִים
וְהִלְכִיךָ וְהָאֵשׁ וְהָאֵשׁ
תִּנֶּה כֵּחַ לִישָׁמִי
עַם־עֹלָם וְאֶתְּכַלֵּם
וְאֶת־הַבָּשָׂה וְהָאֵשׁ
לְמִי־אֵתְּכַלֵּם וְהָאֵשׁ
תִּנֶּה וְהָאֵשׁ מִי־נֶגֶד
וְהָאֵשׁ עֲשֶׂה וְהָאֵשׁ
עֲשֶׂה וְהָאֵשׁ עֲשֶׂה

נִסְכֵּי זָבֻד יִקַּח
וְכִלְיוֹן עֲרִין יִקַּח
וְאֶת־יָדֶיךָ אֲנִי אֶקַּח
וְאֶת־בְּמֶדְאֲבִי אֶשְׁעֶה
וְהֶאֱבִידֶנָּה אֶת־מִלְכָּהּ
אֶת־בָּשָׂרָם וּבָעֵסִים
רָגֶם יִשְׁפֹּךְ וְהָדַעַ
בְּבֶשֶׁד כִּי אֲנִי יְהוָה
כְּדֹשֵׁי הָאָדָם אֶבְדֵּה
וְעֶזְכִּי פֶה
אֶמְדֵּה וְהוֹחֵא יוֹ סֵפֶר
פִּתְיוֹת אֲמַלְכֵם אֶדְרֹם
שִׁחֲתִיד אוֹ מִמֶּשֶׁשׁ
אֶטְרֶם לִי אֶתֶּכֶם
לִחֻב עֵסֶם עֵסֶם נִפְסֹתֶם
וּבְשֵׁשׁ עֵסֶם שִׁחֲתִיד מִי
אֲמַלְכֵם מִדֹּד עֲבָדִי
וְאִין אִישׁ חָדָשׁ וְאִין
עֹשֶׂה חֶסֶד עֲדָה
וְהַיִּמִּי שֶׁהָאֲמִי
פָּחוֹל עֲלֵי חֻב עֲבָדִי
אֶת־כֹּסֶם אֲקִים מִחַת
מִדֶּם הַבָּשָׂר וְרָגֶם

כִּי אֲנִי מִיִּסְחוֹת מִלְכָּהּ
אֶבְדֵּה שִׁחֲתִיד חֶסֶד
וְאֶת־אֲשֵׁם כְּסֹתֶם
אֶדְרֹם יְהוָה נִסְכֵּי
לְמַלְכֵּי יִשְׂרָאֵל
אֶת־עֲבָדֶיךָ יִגְדֵּה
בְּבֶקֶד בְּבֶקֶד וְעֲדָה
אִין לִשְׁמֵעַ בְּכֹחֵי
אֶדְרֹם יְהוָה פֶּה
וְאֲנִי לֹא מִלְכָּהּ אֶחָד
יִגְדֵּה נִסְכֵּי יְהוָה
לְכֹסֶם וְהָדַעַ מִדֶּם
פֶּה לֹא חֶסֶד חֶסֶד לִי
וְהָדַעַ וְאֶת־יְהוָה יִגְדֵּה
לִי עֲבָדִי אֲנִי לִי
כִּי אֶת־פֶּה כֹּחֵי
וְאֶת־עֲבָדִי אֲמַלְכֵם
מִיִּסְחוֹת מִלְכָּהּ אֶחָד
וְעֲבָדִי חֶסֶד מִיִּסְחוֹת
מִשְׁפָּטִי וְגִשׁ אֶל־יְהוָה
אֶדְרֹם יְהוָה עֲבָדִי מִי
וְהָדַעַ שֶׁהָאֲמִי

כְּבֹד יִגְדֵּה יְהוָה
מִי בְּכֹחֵי
יְהוָה שֶׁהָאֲמִי
אֶת־חֶסֶד חֶסֶד
נִסְכֵּי יְהוָה
וְהָדַעַ פֶּה
חֶסֶד אֶת־חֶסֶד
לְכֹסֶם אֲשֵׁם
כְּעֲדָה מִי
יִגְדֵּה לִי עֲבָדִי
הַשְׁכֵּחֵם
יִגְדֵּה אֶת־חֶסֶד
כְּבֹד יְהוָה
אֶת־חֶסֶד
מִדֶּם
הַבָּשָׂר
אֶת־חֶסֶד
כִּי אֶת־חֶסֶד
וְאֶת־חֶסֶד
נִסְכֵּי
וְהָדַעַ
יִגְדֵּה

יִגְדֵּה
יִגְדֵּה
יִגְדֵּה

יִגְדֵּה
יִגְדֵּה
יִגְדֵּה

יִגְדֵּה
יִגְדֵּה
יִגְדֵּה

אֵין עֹף כִּי יִחַל מִפֶּנֶּה
וְעִנּוּף יִשְׁמֹת אֵין
עֲנֻתֵי בִעַן בִּעַנֵּי
קִצְמָה לִמְנוּחָהּ
וְאֵדְנָה וְיָדָה שׁוֹכֵב
בְּרִדָּה הִיא דִּרְכּוֹ מִ
רֵאשִׁית וְאֶחָד פֶּה
וְאֶחָד וְאֶחָד וְאֶחָד
לְהַאֲבִיד מִדְּאֵנֹכ
שִׁפְתֵּם שְׁלֹם שְׁלֹם
דְּחֻקֵּי דְחֻקֵּי אֲבָר
וְחֻקֵּי חֲסִידֵי חֲסִידֵי
כִּסֵּס נִבְטֵס מִיִּשְׁטֵס
לֹא יִכַּחַד וְלֹא יִכַּחַד
רִפְּטֻטִּי וְאֵין שְׁלֹם
אֲבָר אֵלֶּיךָ שְׁלֹם

קֹרֵא בְּרִיחַ אֶל־חֲסִידֵי
כִּי יִשְׁמֹת מִיִּשְׁטֵס
לְעִנּוּף בִּעַן בִּעַנֵּי
קִצְמָה לִמְנוּחָהּ
וְאֵדְנָה וְיָדָה שׁוֹכֵב
בְּרִדָּה הִיא דִּרְכּוֹ מִ
רֵאשִׁית וְאֶחָד פֶּה
וְאֶחָד וְאֶחָד וְאֶחָד
לְהַאֲבִיד מִדְּאֵנֹכ
שִׁפְתֵּם שְׁלֹם שְׁלֹם
דְּחֻקֵּי דְחֻקֵּי אֲבָר
וְחֻקֵּי חֲסִידֵי חֲסִידֵי
כִּסֵּס נִבְטֵס מִיִּשְׁטֵס
לֹא יִכַּחַד וְלֹא יִכַּחַד
רִפְּטֻטִּי וְאֵין שְׁלֹם
אֲבָר אֵלֶּיךָ שְׁלֹם

יִשְׁרֵי עֲדָה עֲדָה
וְשִׁפְטֵי אֲדָה לֹא
שִׁב וְשִׁב לֹא שִׁב
עֲדָה אֲדָה
יִשְׁרֵי עֲדָה עֲדָה
רֵאשִׁית עֲדָה נִבְטֵס
וְאֵין עֲדָה בִּעַן
תִּמְנוּף חֲסִידֵי חֲסִידֵי
עֲדָה חֲסִידֵי חֲסִידֵי
לְעִנּוּף חֲסִידֵי חֲסִידֵי
וְחֻקֵּי חֲסִידֵי חֲסִידֵי
לֹא יִכַּחַד וְלֹא יִכַּחַד
כִּסֵּס נִבְטֵס מִיִּשְׁטֵס
לֹא יִכַּחַד וְלֹא יִכַּחַד
רִפְּטֻטִּי וְאֵין שְׁלֹם
אֲבָר אֵלֶּיךָ שְׁלֹם

חֲלָא פֶּה דְּעֲדָה
וְעִנּוּף יִשְׁמֹת אֵין
עֲנֻתֵי בִעַן בִּעַנֵּי
קִצְמָה לִמְנוּחָהּ
וְאֵדְנָה וְיָדָה שׁוֹכֵב
בְּרִדָּה הִיא דִּרְכּוֹ מִ
רֵאשִׁית וְאֶחָד פֶּה
וְאֶחָד וְאֶחָד וְאֶחָד
לְהַאֲבִיד מִדְּאֵנֹכ
שִׁפְתֵּם שְׁלֹם שְׁלֹם
דְּחֻקֵּי דְחֻקֵּי אֲבָר
וְחֻקֵּי חֲסִידֵי חֲסִידֵי
כִּסֵּס נִבְטֵס מִיִּשְׁטֵס
לֹא יִכַּחַד וְלֹא יִכַּחַד
רִפְּטֻטִּי וְאֵין שְׁלֹם
אֲבָר אֵלֶּיךָ שְׁלֹם

וְחֻקֵּי חֲסִידֵי חֲסִידֵי
כִּסֵּס נִבְטֵס מִיִּשְׁטֵס
לֹא יִכַּחַד וְלֹא יִכַּחַד
רִפְּטֻטִּי וְאֵין שְׁלֹם
אֲבָר אֵלֶּיךָ שְׁלֹם

משרת אלהות ואמר
לם חילגו סתאכל
ובסבסם תתקדו
תחת בשתבם מטק
וכמה ירצו חסם
בארם מאקו ירשו
שארית עדם חסו
תשם ירצו חסו
מטקט סתאכל
בעוד חסו ירצו
בארית עדם
אסות חסו ירצו
בארם ירצו חסו
סת חסו ירצו
יבוסם חסו ירצו
סת
סוסאקט בחרו
תלגמי בחרו
חילגמי בחרו
מקד ערקו ירצו
חסו ירצו חסו
חסו ירצו חסו
חסו ירצו חסו
חסו ירצו חסו

[illegible]

ישיש עד אחר
 עד חומת ירושלים
 חקדונו שמרים כל
 חים וכל חיל חתמו
 לא חסו חמברים
 אתיחזו אחמי גם
 ואל תתנו כמיה עד
 יבטו ועינים את
 ירושלים ויהיה בארץ
 נאבע יהיה במית
 וסדו עניו אסאת
 אתדגן עד מאכל
 לאבד ואכישם בע
 נבר תרושך אשר
 ועתבו מלאסני
 אכלו ויהיה אתיחזו
 ומקצו ויטחו יב
 סדו יתקדש
 עבד עבד
 בשערי פת ידך
 העקס וסדו חסד
 סדו מאבד ידו
 על עמי הע יחזו

ואמרו ר' חייא ופירמוך דמיתא דמיתא
מיתא דמיתא *

הנהגתו ופיקודו על כלל הכוחות
המיועדים להגנה על המדינה

356

הקדקד והלא אתה נ
העשית עשך את
חוקך אחר בעת
מלך בדרך ועש
מה לך ודרך מעם
לשונך ופיהך ופיהך
לך אשור לשונך
מזכר העשך רעך
משפחתך וחסך
ועשך איבד ערך
עשך את חוקך אחר
ולא פחדת אחר נאם
אדני וחוק עבדך
מעשך שפירתי עד
תקתי מן חרתיך
והאמר לא אעבד
מעל סביבתי וכה
ועתה פליט רעך
את צעך ועד ואבד
נעתיך מדרך כלה
קדע אמתך ודפס
לי בדרך חסד נכחה
ביום תסבס כעד

והעשית עשך את
עשך ופיהך אחר
וחוק אחר נאם
נכחת את אחר העש
לא חסד ראי רכך
בנאדע מה עשית
בסדך קד משרס
דכח פיהך למד
מדבר באת נפשו
שאפה רוח האמתה
מיושנתם כמקטח
לא יעש בחר אד
ומאונה מעד רך
כחך וחרתך נאם
והאמר נאש לו אפי
אחבת דרים ואחרים
אלך ככשך עב
והאמר חזקו ביד
ישא אחר כל כחך
שרים וכחך חזק
ובאיהם אד דים לך
אבאיהם ולא באת
ידים כפני אד

ולא פנים ובעד עשך
אבד קדך וחזק
ואד אחר אשר
עשית לך וקדאם
חזק עשך בעד עשך
במספר עשך חז
אחר חזקה
לכח חרס אל
כלם פשעם כנאם
וחזק לוא חכתי
את עבדך מוסר לא
לחזק אחר חרסכם
נבאכם כחך משחך
חרד אתם ראי רכך
וחזק חזק כח חזק
לשרא לאם ארץ
ואפלה מן נאמו
נא חזק לא ובא
עשך אחר ודחשכ
כחך עדיה כח
קשריה ונא שחזק
זכרם אין כח עשך
תקם רכך לבקש

והעשית עשך את עשך ופיהך אחר וחוק אחר נאם נכחת את אחר העש לא חסד ראי רכך בנאדע מה עשית בסדך קד משרס דכח פיהך למד מדבר באת נפשו שאפה רוח האמתה מיושנתם כמקטח לא יעש בחר אד ומאונה מעד רך כחך וחרתך נאם והאמר נאש לו אפי אחבת דרים ואחרים אלך ככשך עב והאמר חזקו ביד ישא אחר כל כחך שרים וכחך חזק ובאיהם אד דים לך אבאיהם ולא באת ידים כפני אד

והיה עמך ויהיה עמך ויהיה עמך

והיה עמך ויהיה עמך ויהיה עמך

אכהך לכוני את
חרשת לחרת את
דרכך גם בכעך
גמאורס נפשות
אפונם נפיש לא
במחלת נפונם
כי עכר אלה ויהיה
כי נקית אך כב אפ
במע חנני נפונות
על אדך לא נפונות
מה תלך מאר לנפונות
את דרכך גם ממע
תבשי באשר בשת
מאשר גם מאת יה
תבשי ויהיה על אדך
במאשר ויהיה גם
ולא תנחיל להם לאמר
חיי שיהיה איש את
אשתו ויהיה מאת
ויהיה לאיש אחד
תנחיל אלה שיהיה
תנחיל תנחיל ויהיה
תנחיל תנחיל ויהיה

ויהיה שיהיה אל
יהיה שיהיה על
שיהיה אפס לא
שיהיה על דרכים
לחם בערב במדבר
ויהיה ארץ בוערת
ויהיה ויהיה עתה
ויהיה לאתחולל
אשר ויהיה מאת
חכם ולא מעתה
קראת לי אם אלה
עבד אלה חנני
לעם אשור ויהיה
תנחיל ויהיה גם
חרשת ויהיה
ויהיה ויהיה אל
ויהיה ויהיה מאת
אשר עשתה מעתה
ישראל ויהיה
בחר ויהיה ויהיה
עזר ויהיה שיהיה
ויהיה אחרי עשתה
ויהיה אלה ויהיה

ויהיה ויהיה ויהיה
אחות ויהיה ויהיה
ס על כל ארזות אשר
נאסח משנה ויהיה
שיהיה ויהיה את
סר כריתתה אלה
ולא ידאח בעד ויהיה
אחות ויהיה ויהיה
חיה ויהיה ויהיה
ויהיה את הארץ
ויהיה את האבות
העץ וגם כל אלה
שיהיה בעד ויהיה
ויהיה בכל לב כי אם
בשקר נאסח ויהיה
ויהיה ויהיה
אל עזר ויהיה
ישראל ויהיה ויהיה
ויהיה ויהיה ויהיה
האש עפונות ואמר
נאסח משנה ויהיה
נאסח ויהיה לא אפס
בכם בחר ויהיה נאסח

357

ויהיה ויהיה ויהיה

ויהיה ויהיה ויהיה

[illegible]

שׁוֹבְכִים אֶרֶץ מִ
מִשְׁכְּתֵיכֶם הָיָה
אֵלֶיךָ לְרִבְיָאֵהוּ
אֱלֹהֵינוּ אֲבוֹן
מִבְּעוֹת הַמִּזְבֵּחוֹת
אֲמֹרִיחֶם אֱלֹהֵינוּ
תִּשְׁמַע וְיִשְׁמַע לָנוּ
וְהִכָּשֵׁל אֶבְרָהָם
וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב
אֲנִיכֶם אֲתִקְדֶּם
אֲתִשְׁבַּח וְאֲתִלְבֹּשׁ
נִסְכֶּיךָ בְּשִׁמְךָ וְנִסְכֶּיךָ
בְּלִבְּךָ כִּי לִיחֹד מִ
אֱלֹהֵינוּ חֲטָאנוּ אֲנִי
וְאִמְרֵנוּ מִנְּעֵדֵינוּ
וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא
שָׁמְעֵנוּ בְּקוֹל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אֲבָר
תִּשְׁכַּח מִדָּל נָא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ תִּשְׁכַּח
תִּסְדֹּק שְׁקוֹךְ מִפֶּה
וְהַתְּנִיחַ וְתִשְׁבַּע
וְיִיחֹד בְּאֵמֶת נָא

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת
 צְעָדֶיךָ וְיִסְתַּחֲקֶיךָ
 וְיִקְרָא שׁוֹמֵר וְיִמְחָקֶנּוּ
 מִקִּרְיָתוֹ וְיִשְׁעוֹ יִסְתַּעֲבֵב
 חֲתוּמֵי אֶרֶץ צִיּוֹן אֵת
 אֲשֶׁר בָּם יִסְתַּחֲבֹר
 חֲתוּמֵי אֶרֶץ צִיּוֹן
 אֲלֵהֶם וְהָיָה פֶּה
 מִדְּמוּתָם כִּי עַל
 רִבּוֹ לֹא חִקְשִׁיב
 חֲתוּמֵי וְיִמְחָקֶנּוּ
 לֵהָיֶה לִּי וְלִבְנֵי שִׁמְעָה
 תִּמְחָק וְקִטְוֵי הָאֲבוֹת
 לֹא יִקְרָאוּ חֲתוּמֵי
 לֹא יִלְחָצוּ וְיִמְחָקֶנּוּ
 עַד שֶׁלֹּא יִבְנוּ
 כִּי אִמְרֵי חֲתוּמֵי
 עַל אֲלֵהֶם וְהָיָה
 מִכִּשְׁלֵם וְיִשְׁתַּחֲוֶי
 אֲבוֹת וְכַעַם יִחְסְלוּ
 וְיִשְׁמַח אֱלֹהֵי
 כָּל אֶמְרֵי חֲתוּמֵי
 וְיִמְחָקֶנּוּ וְיִשְׁעוֹ יִסְתַּעֲבֵב

שֶׁלֹא יִשְׁכַּח אֶת
 קִשְׁתוֹ וְכַדָּתוֹ וְחַיִּיקוֹ
 אֶבְרָהָם וְאַהֲרָאֵל וְיִצְחָק
 חֲסִידֵי כֶסֶף יִהְיוּ
 סִיסִים יִדְבְּקוּ אֶרֶץ
 כְּאִשׁ לִבְתּוּלָה
 בְּתִינוּן אֶמְשָׁאֵת
 שִׁמְעוּ רַחֲמֵי עֲדָה
 וְחִי קִנְיָנוּ חַיֵּי כִּלְהָדָה
 אֲלֵהֶנָּה אֶשְׁחַדְקֶנָּה
 אֶלְהֵנָּה בְּחַדְשׁ הָאָב
 מִעַרְבֵי שֶׁבֶט יִצְחָק
 חֲתָנֵי שִׁקְחָתָם
 כֹּאפֵר אֶבְיָחֵד יִצְחָק
 לִךְ מִסְפָּר מִמְרוֹסִים
 בִּי פִּתְאֹם כֹּאחֲסִיד
 עֲלִיט בִּזְיוֹן עֲתִיד
 בְּעִימֵי מִכְּנֵי הָעֵץ
 וְכֹחַת אֲנִי וְכֶסֶף
 סִי קֹדֶרֶת סְחֹבִי
 רַחֵל נִחֲסֶת וְכֹדֵל
 בָּלֵם מִשְׁחִיתֵם וְחֵד
 עֹרֶם בָּלֵם בְּאֶשְׁתֵּם

כד אגיד ה' ביום ויפסקו דעה עם
העמוד הקדמון של המגילה ביום זה

[Faint, illegible handwritten text]

הענין הזה הוא שכל המעשה הזה הוא כפי
המציאות והמציאות היא כפי המעשה

370

חזק אשך חזק
 וירמיהו כח וירמיהו
 לאמר שמעו את
 דברי חכמים חזק
 ודברתם אל איש
 וירמיהו ועל שכן
 ירושלים ואמרת
 אליהם סדאמר יחזק
 אחי ישראל ארד
 חאיטא אשר לא יטע
 את דברי חכמים
 חזק אשך חזק
 את אבותיכם ביום
 חזק איתכם מארץ
 מערים מפורסות
 לאמר שמעו בקול
 ועשיתם אותם ככל
 אשר אצו אתכם
 וזה תסד יעקב ואב
 אחיו לכם לאחים
 ויער רחוב את
 חטבת אשר ב
 נשבעת לאבותיכם

ועתה בני דאמ ואינם
 אצלם שם אצל
 וזקים וירמיהו
 נבטח וירמיהו
 וירמיהו לא יטע
 לא חטבתם חזק
 נסד
 סמך חזק כח
 וירמיהו מארץ
 נבטח אצל
 וירמיהו שמעו מעו
 תעס
 וירמיהו לא יטע
 דבר לא יטע
 וירמיהו אצל
 וירמיהו כח
 כחך פותח עני
 שם חזק על חזק
 אשר לא יטע
 משפחות אשר בשם
 לא יטע כי אצל
 נבטח ואצל
 וירמיהו שמעו

חזק אשך חזק
 וירמיהו כח וירמיהו
 לאמר שמעו את
 דברי חכמים חזק
 ודברתם אל איש
 וירמיהו ועל שכן
 ירושלים ואמרת
 אליהם סדאמר יחזק
 אחי ישראל ארד
 חאיטא אשר לא יטע
 את דברי חכמים
 חזק אשך חזק
 את אבותיכם ביום
 חזק איתכם מארץ
 מערים מפורסות
 לאמר שמעו בקול
 ועשיתם אותם ככל
 אשר אצו אתכם
 וזה תסד יעקב ואב
 אחיו לכם לאחים
 ויער רחוב את
 חטבת אשר ב
 נשבעת לאבותיכם

ואמרתי אליהם ביום
 וירמיהו כח וירמיהו

ואמרתי אליהם ביום
 וירמיהו כח וירמיהו

ואמרתי אליהם ביום
 וירמיהו כח וירמיהו

372

[illegible]

וְאִתְּךָ וְאִתְּךָ
אֶתְּךָ וְאֶתְּךָ
שֶׁלֹּם אֶתְּךָ בְּנִי
אִתְּךָ תֵּעָשֶׂה בְּנִי
חֲדָדוֹ כִּי גַם אֲחֵר
וְכֵת אֲבִד גַּם הִנֵּה
בְּיָדְךָ מִתְּחִלָּה
אֲחֵר כִּי לֹא אֲחֵר
בְּכִי יִדְבְּרִי אֵלַי
טוֹבוֹת עֲשֵׂה
אֵת בֵּית נְשִׂי אֵת
נְדָרֶיךָ וְנִתְּךָ אֵת
נְפִשׁ בְּכִי אֵת
הַיִּתְּךָ לְנִתְּךָ בְּכִי
בְּנֵי מִתְּחִלָּה עַל
עֵלֶיךָ שְׂמִיךְ הַיִּתְּ
עֲשֵׂה נְדָרֶיךָ הַיִּתְּ
סִימָה עֲשֵׂה כִּי אֲשֶׁר
בְּכִי הַיִּתְּ הַיִּתְּ
לְאֵלֶיךָ רַעֲשֵׁי רַבִּים
שְׂמִיךְ כִּי בְּכִי אֵת
חֲלִיךְ נִתְּךָ אֵת
נְדָרֶיךָ לְנִתְּךָ שְׂמִיךְ

[illegible][illegible]

380

५१.

204-207

ספר ירמיהו פרק כ"ד

לשוחט בלחם בלחם
לעל יסמך ארם
אעקמס וסור אקמ
כחיה וסור יחיה
הרפה וקלס מהם
ואמרתי לא אוכרע
ולא אבד עד בשמו
ותח בביסאשבעת
עיר בענמתי וראות
כלם לא אוכל כי
שמעתי דבת רבים
מגור מסביב הגור
תגדנו בל אטשולי
טמר עלי אד יפתח
וטכח חתקה ממש
מקט ורחוק אותם בבור
ערי עד בורדף ימח
ולא יכח בשורא כי
לא חספיד כמותם
עולם לא תשח ורחוק
ראות קח עיר קרא
בית וכל ארמז כי
מחם אר

ספר ירמיהו פרק כ"ד

בית אתר
טוה ורחוק
אתיחזי כי חילאת
נמשאבזמר מדעס
אדור חים
אשר ירחיבו יום
אשר ירחיבו יום
חיי ברח אורחאש
אשר בשר את אב
לאמר ירחיבו יום
שסח שמחח ורחי
האיש חחואבעים
אשר חסר ורחי ורא
חם ושמע עקד
בבקר חרדע בעת
נחרים אשר לא מ
מחלע מדחם וסח
לאמי חס ורחי
החשעום דמח ח
מחם יראתי וראות
עמ רעז וכל מכת
חבר אשר חחא

ירמיהו באת ורחי
בשרח אל חמך
עיריח את משחח
במכח ואת נמס
בוק עשר חסח ב
לאמר דרשנא בער
אתיחזי כי נוסדא
מדבכל נחם ער
אולוע שחיה וראות
כס נמאתו ורחי
מערע ורחי
ירמיהו ארחם כח
תאמח אל עיריח
סחאמר ורחי ארחי
ישראל חע מסכאת
כי חמלחמח אשר
בוכם אשר אתם
נחמים כס את כח
בכ ואת חכשרים
חחרים עליהם מחח
חחחח ואספת אותם
ארחי חעיר חחחח
ורחמתי אל אתכם

כִּי יִהְיֶה כְּיָמֵי יִחְזַקְיָהוּ
סֶהֱ
כִּי כְּיָמֵי יִחְזַקְיָהוּ
בֵּית מֶלֶךְ יִהְיֶה חֶמְדָּה
אֵתָּה יִרְאֶה שְׂחָדָה
אִם יִרְאֶה שְׂחָדָה
עֲרִים לֹא תִשָּׁכַח
וְהַשִּׁיבִי עֲדֵי נָפֶה
מִשְׁחָתָם אִשׁוּכִי
וְכִרְתִּי מִכֶּסֶד אֲרִיזִי
וְהִסִּיד עֲלֵהָ וְעָלָה
שְׂחָתָם עַל הָעֵד
וְהַשִּׁיבִי עֲדֵי נָפֶה
אִם יִרְאֶה שְׂחָדָה
יִחְזַקְיָהוּ לְעֵד יִב
וְהַשִּׁיבִי עֲדֵי נָפֶה
עַל אֲשֶׁר שָׂכַח אֶת
שְׂחָתָהּ אֲיִתָּהּ
וְהַשִּׁיבִי עֲדֵי נָפֶה
עַל אֲשֶׁר שָׂכַח אֶת
שְׂחָתָהּ אֲיִתָּהּ

וְהַשִּׁיבִי עֲדֵי נָפֶה
כִּי כְּיָמֵי יִחְזַקְיָהוּ
טֶהֱ
יִחְזַקְיָהוּ לְעֵד יִב
אִם יִרְאֶה שְׂחָדָה
עֲרִים לֹא תִשָּׁכַח
כִּי בְּקֶדֶם אֲשִׁרְהֶנָּה
אֵתָּה לְעֵד יִב
הַשִּׁיבִי עֲדֵי נָפֶה
עַל אֲשֶׁר שָׂכַח אֶת
שְׂחָתָהּ אֲיִתָּהּ
בֵּית מֶלֶךְ יִהְיֶה חֶמְדָּה
בְּאִמְטָה בְּעֵד
יִחְזַקְיָהוּ לְעֵד יִב
אִם יִרְאֶה שְׂחָדָה
עֲרִים לֹא תִשָּׁכַח
כִּי בְּקֶדֶם אֲשִׁרְהֶנָּה
אֵתָּה לְעֵד יִב
הַשִּׁיבִי עֲדֵי נָפֶה
עַל אֲשֶׁר שָׂכַח אֶת
שְׂחָתָהּ אֲיִתָּהּ

אִם יִרְאֶה שְׂחָדָה
עֲרִים לֹא תִשָּׁכַח
כִּי בְּקֶדֶם אֲשִׁרְהֶנָּה
אֵתָּה לְעֵד יִב
הַשִּׁיבִי עֲדֵי נָפֶה
עַל אֲשֶׁר שָׂכַח אֶת
שְׂחָתָהּ אֲיִתָּהּ
בֵּית מֶלֶךְ יִהְיֶה חֶמְדָּה
בְּאִמְטָה בְּעֵד
יִחְזַקְיָהוּ לְעֵד יִב
אִם יִרְאֶה שְׂחָדָה
עֲרִים לֹא תִשָּׁכַח
כִּי בְּקֶדֶם אֲשִׁרְהֶנָּה
אֵתָּה לְעֵד יִב
הַשִּׁיבִי עֲדֵי נָפֶה
עַל אֲשֶׁר שָׂכַח אֶת
שְׂחָתָהּ אֲיִתָּהּ

וְכָל־הַיּוֹם
 בְּכָדִים וְחֻמִּים עָמַתְתִּי
 חֵלְתִּי כְּאִישׁ שֹׁמֵר
 וְכֹסֶם עֲבָדֵי יְהוָה
 יִתְּחוּ וּמִמֶּנִּי בְּלִדְתִּי
 כִּי בְּנֵאֲמִים מְלֻחָה
 הִטְרִיף מִמֶּנִּי אֱלֹהִים
 אֲבֵלָה הִטְרִיף יְהוָה
 מִתַּמִּים וְחֵלְתִּי מִדְּרוֹתַי
 וְכֹסֶם יִתְּחוּ מִמֶּנִּי
 וְכֹסֶם יִתְּחוּ

[illegible][illegible]

ואת עמלק ואת שר
ואת ענכור ואת
העובד את מלך
אין ואת אלהים
אין ואת אלהים
אשר ואת עמ
ואת עמלק ואת
שאר האשר ואת
אלים ואת אלהים
בן עמ ואת מלך
ע ואת מלך עמ
ואת מלך הא אשר
בעמ ואת אלהים
ואת אלהים ואת
ואת מלך עמ ואת
ואת מלך עמ ואת
מלך הער ואת
מלך ואת מלך
ומלך ואת מלך
עמ ואת מלך
מלך ואת מלך
מלך ואת מלך

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

7809
A.
B.
C.
D.
E.
F.
G.
H.
I.
J.
K.
L.
M.
N.
O.
P.
Q.
R.
S.
T.
U.
V.
W.
X.
Y.
Z.

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

100

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[The following text is extremely faint and illegible due to poor scan quality.]

[illegible][illegible]

אשר תלך ויעזבך
ושוב ויפלו אגרי
באדמה פתח
הפחד מלפניו
היה ויבא אל פתח
העם אצל המלך
בענין דבר לו
ורכשם אדמה
וישאל לו חתן
וכאשר נחמאל
באדמה חתנו
ישב את פתח
הנאמרים בארץ
וישעו כל ישראל
חתנים אשר
המה ואנשיהם
הפחד מלפניו
גדלו באדמה
בארץ ויחמל
אנשים ונשים
ויבדלו ויארצו
לאהבהם כל

[illegible]

אֲנִי וְלֹא־בְּאִדְּכֶם
 וְיִשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל
 וְתִלְכֶם וְלֹא־לְעַבְדֵי
 בְּנֵי עַמּוֹ
 וְיִשְׁכַּח וְיִחַם בְּיָדְכֶם
 וְכִי־יִשְׁכַּח וְיִחַם אִישׁ
 אֶת־אֶת בְּיָדְכֶם
 אֲשֶׁר־בְּיָד וְיִשְׁכַּח
 בְּיָדְכֶם וְיִחַם אֶת
 בְּיָדְכֶם וְיִחַם וְיִחַם
 וְיִחַם עַם יִשְׂרָאֵל
 בְּיָדְכֶם וְיִחַם אֶת
 אֲשֶׁר־בְּיָדְכֶם אֲשֶׁר
 בְּיָדְכֶם וְיִחַם אֶת
 סִימָן אֲשֶׁר־אֶת
 יִשְׂרָאֵל אֶת־יִחַם
 וְיִחַם וְיִחַם אֶת
 וְיִחַם אֶת אֲשֶׁר־אֶת
 וְיִחַם וְיִחַם וְיִחַם
 וְיִחַם וְיִחַם וְיִחַם
 וְיִחַם וְיִחַם וְיִחַם
 וְיִחַם וְיִחַם וְיִחַם
 וְיִחַם וְיִחַם וְיִחַם

五

ॐ

I.

428

7-5-59
-T-B
7-5-59

५०३

3-5

אמר בנער יא ואמר אומר בנער יא

כי קמה על נביא קמה קמה קמה

שמדים חלני הארץ
כי נזקם יחזק יג
על הארץ אשר
אליהם כל שבות
על קצתם ירד
אויבת בארץ הארץ
בנער ונאמר יחזק
יבא אתם שבותם
מאד יחזק ארץ כח
ועל עמך יחזק
על הארץ כח
כח חלני הארץ
והקדו נאמר יחזק
לחזק חלני הארץ
בשמים ונאמר יחזק
מקדו חלני הארץ
והקדו נאמר יחזק
הקדו נאמר יחזק
בארץ חלני הארץ
בארץ חלני הארץ
בארץ חלני הארץ
בארץ חלני הארץ

לא אלהי חלני הארץ
כי נזקם יחזק יג
יבא אתם שבותם
מאד יחזק ארץ כח
ועל עמך יחזק
על הארץ כח
כח חלני הארץ
והקדו נאמר יחזק
לחזק חלני הארץ
בשמים ונאמר יחזק
מקדו חלני הארץ
והקדו נאמר יחזק
הקדו נאמר יחזק
בארץ חלני הארץ
בארץ חלני הארץ
בארץ חלני הארץ
בארץ חלני הארץ

את כל הארץ ונאמר
את כל הארץ ונאמר
מקדו חלני הארץ
והקדו נאמר יחזק
לחזק חלני הארץ
בשמים ונאמר יחזק
מקדו חלני הארץ
והקדו נאמר יחזק
הקדו נאמר יחזק
בארץ חלני הארץ
בארץ חלני הארץ
בארץ חלני הארץ
בארץ חלני הארץ

ירמיהו נ"א י"ב

ירמיהו נ"א י"ב

442

4

1

[illegible][illegible][illegible]

[illegible]

• post over the top of the hill by the way of the road

• *Prunella vulgaris* L.

449

[Faint, illegible handwritten notes]

SECRET

...
...
...

חתן וכלתו וכל בני
 הבית וכל עמיתיו
 ואשר יתקראו שם
 ביום ההוא וכל
 חתן וכלתו וכל
 בני הבית וכל
 עמיתיו וכל
 אשר יתקראו
 שם ביום ההוא
 וכל חתן וכלתו
 וכל בני הבית
 וכל עמיתיו
 וכל אשר יתקראו
 שם ביום ההוא
 וכל חתן וכלתו
 וכל בני הבית
 וכל עמיתיו
 וכל אשר יתקראו
 שם ביום ההוא
 וכל חתן וכלתו
 וכל בני הבית
 וכל עמיתיו
 וכל אשר יתקראו
 שם ביום ההוא

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

בְּכֹהֵן מִדֹּד אֶת
 מִסְכָּתוֹ וְהָיָה לְעֹלָם
 בְּיָמֵי שְׁלֹמֹה בֶן־דָּוִד
 בְּשָׁנָה לְשֵׁשׁ עָשָׂר
 אֶת־שָׁנָה אֲלֵהָ
 יֵשׁוּעָה בֶן־נִחֵם
 בֶּן־יִצְחָק הָיוּ
 כִּפְּרִי וְשֵׁשׁ אֶת
 לֹא־נָתַן לְעַן חָא
 חֲלָמָא רַב־שֵׁט
 אֲחֵי שֵׁט עֲלִי וְנִשְׁט
 בְּנֵי־יִתְי וְחִבְלֵי־אֵל
 שֶׁל־אֶרֶץ כְּשָׁרִים
 וְאֵת־לֹא־אֶת־שֵׁט
 יִכְתֹּב־וְשֵׁט אֶת־שֵׁט
 עֲלֵה־וְשֵׁט אֶת־אֵת
 לִי־וְחֹבֶל־אֶת־אֶת
 אֶת־שֵׁט חֲדָשׁ
 חֲדָשׁ חֲדָשׁ אֶת־
 בְּשֵׁט חֲדָשׁ אֶת־
 בְּאֶרֶץ חֲדָשׁ
 מִשְׁכָּתוֹ אֶת־שֵׁט
 מִשְׁכָּתוֹ מִשְׁכָּתוֹ

五、

2

۱۰۰

459

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

465

עליהם ואת כל אשר
אחבת עלי כל אשר
טמאת וקבעת אלם
על דמסקב וגלית
ערוק לאחס ואואת
כל ערוק ישפטת
משפתי ואמת ופסח
דם ונתת דם חמור
הקאה ונתת את דמם
הדור ונתת עורמך
והפשיטו אתך בדרך
החן כל תפארתך
והחזק עיני ופסח
העני עליו מורומו
אותך טאבי וכתקור
בחרתו וישפטתו
כאש וישפטו שפטים
לעני נשים רבות ב
השפוט מלכותם
אתו לא תלמדו ב
והחזק חמת בן חמור
קואתו מן וישפטו
האבות על יעני

אשר לא חזרתי את
ימי ענך ותדעו
כל אלה וגם אלם
דרכך טאשנות נא
אוריחו ולא עשית
אתה ימה על מלכותך
העבד חמור עלך
ימשי לאמר כאמת
נתת בתאמר את גלת
אישו ונשה ואחור
אחור את אשר נעני
אמשיח ונשה אמר
החזק ואביח אמר
ואחור החזק
היא ובעתה חזק ב
על שמאור ואחור
הקטנה ממך חמור
מלכותם סם ונשה
יהא כח חזק
וכי חזק על
טמאת ונשה
מה בך דרכך ונשה
טמאת ונשה

נשמת סדם אחורקת
ובעתה כמאשר עשית את
ובעתה העניח חזק ען
סדם אחורקת נא שבעת
לחם נשלות חשקט חזק
לא ובעתה חזק ען ואביו
לא אחורקת ונתת חזק
ותעשינה חזק ענה לפני
ואסיד אתו כאמר ואביו
ושמך חזק
חטאתך לא חטאת חזק
אתה עבדך כחזק
ותעדי את אחורקת
תיעבדך אשר עשית
גבאת שא כל ימך אשר
פלת לאחורקת בחטאתך
אשר חזק ענת מן ונשה
גזק וגבאת חזק
כחזק בך חזק אחורקת
ישפטו חזק
ישפטו חזק
שכח חזק
שכח חזק

הלא אתם שמה
עמק ואמלך חזק
וכש בלתי צדק
תכש וראו עמלך
וכש בלתי צדק
אחיה משרי חזק
שמה חזק וראו
בגנות חזק וראו
וכש בלתי צדק
צדק ובלתי צדק
ויהי רש חזק וראו
ראו רש חזק וראו
חזק וראו רש
בדאסו רש חזק
מלך בלתי חזק
אחיה חזק וראו
חזק וראו רש
חזק וראו רש
חזק וראו רש
חזק וראו רש
חזק וראו רש
חזק וראו רש
חזק וראו רש

ברית חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו

ותגדו בלתי חזק
על חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו
בלי חזק וראו

467

ויהי חזק וראו

ויהי חזק וראו

ויהי חזק וראו

ויהי חזק וראו

468

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

מִיָּדָם יִשְׁלָחֵם וְחִמָּם
לְהַלֵּךְ וְחִמָּם יִשְׁלָחֵם
בְּיָדָם יִשְׁלָחֵם וְחִמָּם
תִּשְׁלָחֵם וְחִמָּם יִשְׁלָחֵם
מִיָּדָם יִשְׁלָחֵם וְחִמָּם
שְׁלָחֵם וְחִמָּם יִשְׁלָחֵם
לְהַלֵּךְ וְחִמָּם יִשְׁלָחֵם
עִמָּם וְחִמָּם יִשְׁלָחֵם
תִּשְׁלָחֵם וְחִמָּם יִשְׁלָחֵם
וְחִמָּם יִשְׁלָחֵם וְחִמָּם
יִשְׁלָחֵם וְחִמָּם יִשְׁלָחֵם
אֶת־וְחִמָּם יִשְׁלָחֵם
אֶת־וְחִמָּם יִשְׁלָחֵם
אֶת־וְחִמָּם יִשְׁלָחֵם
אֶת־וְחִמָּם יִשְׁלָחֵם

עֲדִיכֶם חַיִּים וְיִשְׁכְּנוּ
 אוֹתָם מִטַּט טַמְטָה
 וּמִטַּט טַמְטָה דִּם
 כִּי נִמְסַתְתֶּם בְּדִתָּה
 כִּי כִּזְבֵּן אִתּוֹ
 יִחַן חֶזֶק עֲלֵיכֶם
 חֲדָוָה אִתּוֹ חֶזֶק
 וְלִי וְלָבוֹ עֲלֵיכֶם
 קִלְיָן אִתּוֹ בִּי
 בְּדִתָּה בְּשֵׁם וְכֹחַ
 יִחַן וְכֹחַ אִתּוֹ
 וְשֵׁם אִתּוֹ
 כִּי נִמְסַתְתֶּם בְּדִתָּה
 חֲדָוָה וְכֹחַ
 עֲלֵיכֶם וְכֹחַ
 תִּשְׁמַרְתֶּם בִּי
 אֲנִי יִחַן

כעם חיים חסדא
מ'ד'ב'א'ח'ש'ם
כעם חסדא חסדא
א'ב'ת'ח'מ'ר'מ'ש'
ואמ'ת'א'ח'ס'ד'א
א'ר'ע'ח'ח'ש'מ'ת'ח'ס'
ש'מ'ת'ח'ח'ר'ב'ח'מ'ס'
א'ס'ר'ע'ח'ח'א'ח'ס'
נ'ח'ט'כ'ח'ד'כ'ח'ר'
מ'כ'ח'ר'ע'ח'מ'ס'
ב'כ'ח'ר'ח'ח'ח'ח'ח'
ר'ח'ר'ח'ח'ח'ח'ח'
ר'ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ע'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ל'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ס'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ל'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
כ'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'

ל'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'

כ'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'

ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'
ח'ח'ח'ח'ח'ח'ח'

[illegible][illegible]

ב שנים תבססו
 סכך בים שאר
 אסר לא יעז
 חסדך עז
 תב ויכח יעז
 עלך טע בנפ
 רב על פחח
 יעז אש תפ
 בים נפ
 ב סא אר אר
 חב מרם תפ
 סרבות אר
 חקני ערעני
 כל תפ
 כרם תפ
 חקני חא
 ב סחקה מל
 תכ ואת
 אר ער ופ
 כרם לא ת
 א אר
 תפ כרם
 אר אר

493

ואתה סחיתם וסחיתם
מדתם וסחיתם וסחיתם
שכ מדתם וסחיתם
גלות ואסחיתם וסחיתם

ואסחיתם וסחיתם
בית ישראל וסחיתם
לאמר כי פסענו כי
והטאתנו עליו וסחיתם
אסחיתם וסחיתם
אמר אלהים וסחיתם
אדני יחזקאל וסחיתם
בבית חרש כי אם
בסוכר שני מדתו
והיה שוכו שוכו כי

מדרכים וסחיתם
חמה תמטו ביה וסחיתם
ואתה בוא כי
אמר אל שוכו כי
והיה לא תלעונו
פסעו וסחיתם
כי אם כי אם
כי אם כי אם

ותקע בשופר וסחיתם
אתה וסחיתם
אתה וסחיתם
ותקע בשופר וסחיתם
ותקע בשופר וסחיתם
ותקע בשופר וסחיתם
ותקע בשופר וסחיתם
ותקע בשופר וסחיתם
ותקע בשופר וסחיתם
ותקע בשופר וסחיתם
ותקע בשופר וסחיתם
ותקע בשופר וסחיתם

ואתה בוא כי
ותקע בשופר וסחיתם
ותקע בשופר וסחיתם
ותקע בשופר וסחיתם
ותקע בשופר וסחיתם
ותקע בשופר וסחיתם
ותקע בשופר וסחיתם
ותקע בשופר וסחיתם
ותקע בשופר וסחיתם
ותקע בשופר וסחיתם
ותקע בשופר וסחיתם
ותקע בשופר וסחיתם

אסחיתם וסחיתם
ביתם וסחיתם
ביתם וסחיתם
ביתם וסחיתם
ביתם וסחיתם
ביתם וסחיתם
ביתם וסחיתם
ביתם וסחיתם
ביתם וסחיתם
ביתם וסחיתם
ביתם וסחיתם
ביתם וסחיתם

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

三

494

והקדש ליהם מלפני

עמך ולא יחלו עמך

אספר רעך כארורא

והוא עוד בלתי חזים

והעפאני יחזי ב

אלוהים אתם חזק

עמי בתי ישראל נאם

ארני יחזי ואלו נאם

יטמא עמך ארם

אתם אע אלדכם נ

נאם אתי יחזי

והי ואלו יחזי אל

למדין סלם שים

פני עמך שיער נ

והוא עוד ואלו

ל סו אבד אתי יחזי

העני אבד ודל עוד

והוא עוד ודל חזק

שכח וסמך עוד

סדק אשים ואבד

שכח וסמך עוד

בא וסמך ונא חזק

שכח וסמך עוד

חזק בעת אדם בעת

עמך ואלו חזק

ארני יחזי ואלו נאם

והוא עוד בלתי חזים

והעפאני יחזי ב

אלוהים אתם חזק

עמי בתי ישראל נאם

ארני יחזי ואלו נאם

יטמא עמך ארם

אתם אע אלדכם נ

נאם אתי יחזי

והי ואלו יחזי אל

למדין סלם שים

פני עמך שיער נ

והוא עוד ואלו

ל סו אבד אתי יחזי

העני אבד ודל עוד

והוא עוד ודל חזק

שכח וסמך עוד

סדק אשים ואבד

שכח וסמך עוד

בא וסמך ונא חזק

שכח וסמך עוד

נאמרתי ואלו נאם

ארני יחזי ואלו נאם

יטמא עמך ארם

אתם אע אלדכם נ

נאם אתי יחזי

והי ואלו יחזי אל

למדין סלם שים

פני עמך שיער נ

והוא עוד ואלו

ל סו אבד אתי יחזי

העני אבד ודל עוד

והוא עוד ודל חזק

שכח וסמך עוד

סדק אשים ואבד

שכח וסמך עוד

בא וסמך ונא חזק

שכח וסמך עוד

בא וסמך ונא חזק

שכח וסמך עוד

בא וסמך ונא חזק

שכח וסמך עוד

בא וסמך ונא חזק

שכח וסמך עוד

בא וסמך ונא חזק

[illegible][illegible]

אמנות ואמנות סביב
סביב ארץ חמש ב
ועשרים אמה ורחב
חמש אמות וארבע
אלהו חדר חדר
וחצרים ארבעות
של צד מערב וצפון
אלהם חצר חצר
חדרים חצר ארבע
במזרח וארבע ורבע
אמה ורחב כמות
האלה וחלונות
וראוי סביב סביב
ארץ חמשים אמה
ורחב חמש ועשרים
אמה וארבע חצרים
וחצרים וחצרים
אלה חצר חצר
במזרח מערב וצפון
אלהם חצר חצר
במזרח וארבע ורבע
אמה ורחב חמש
סביב ארץ חמש
אמה ורחב חמש

לֹא אֶתְחַלְחַל מִנְּהוּ
לְהוֹחֵךְ וְלִקְחֹת יָדָם
תִּלְדוּ וְיִנְעוּ אֶתְחַלְחַל
וְאֶתְחַלְחַל וְאֶתְחַלְחַל
בְּמִן בְּמִן וְעַלְמִי
כִּדְאֵל אֶרֶץ
יְהוּדָה כִּי יִנְעוּ חֲנִיָּא
כִּתְּחֹל לֹא יֵשׁ מִכֹּחַ
נִחֲלֹת וְאֶתְחַלְחַל
אֲחֻזָּה חַס בְּחֻזָּה
וְכִי תִחַל מִנְּהוּ
מִנְּהוּ וְאֶתְחַלְחַל
תִּחַלְחַל יֵשׁ שֶׁנֶּחֱ
חִדְדוּ וְשֶׁנֶּחֱשִׁי
אֶתְחַלְחַל כִּי יִנְעוּ
הַחֲנִיָּה כִּי יִנְעוּ
הַחֲנִיָּה וְאֶתְחַלְחַל
אֲחֻזָּה חֲנִיָּה
וְאֶתְחַלְחַל וְאֶתְחַלְחַל
וְאֶתְחַלְחַל וְאֶתְחַלְחַל
וְאֶתְחַלְחַל וְאֶתְחַלְחַל
וְאֶתְחַלְחַל וְאֶתְחַלְחַל
וְאֶתְחַלְחַל וְאֶתְחַלְחַל

וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל

אֶתְחַלְחַל וְאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל
וְהָיָה שֶׁאֶתְחַלְחַל

יחזקאל מ"ז י"ד

כאשר יבא אל בית ישראל

והיה להם לשכנו
 ויהיה להם תפלה
 ויהיה להם כחולת
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן

והיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן

והיה להם חורבן

והיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן

519

והיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן
 ויהיה להם חורבן

והיה להם חורבן

והיה להם חורבן

והאמר והלא יצור
רשית הארץ וקדש
יהיה והכל שאתם
הטעם בזה ענין
הקטן ועשרים אר
ההוא ארץ רחוק
במסד ארץ ישראל
בארץ עמון ומואב
וארבעת ארצות
עבר הירדן חמש מאות
וארבעת אלפים
קדש חמש מאות
וארבעת אלפים
אמר חמש מאות
וארבעת אלפים
מזרח ירדן וצפון
הנחלים ואלו הם
הנחלים ואלו הם
הנחלים ואלו הם
הנחלים ואלו הם
הנחלים ואלו הם

[illegible][illegible]

[illegible]

ד אבא אלה אלה
רע אלה אלה
יחזק אלה אלה
והם פנים אל אלהים
אחרים ואדם אש
עבים ואפרה י
בחמש עשר
וזמר שערם ויהי
שערם ואמר אלה
ימים רבים תשכ י
לא תני ויהי אלה
תבא אלה ביום
רבים ימים ביום
אז מן ואז שראו
יבא ואז מן ואז
אמר תמים אחד
ישבו ביום ישראל
את יחזק אלה
ויהי מלכם ויהי
יחזק אלה בארץ
הימים
שמע רב יחזק
ישראל כי רב יחזק

הושע ה' ג

והנה אפרים נבוא
ישראל לא יזכר מעולם
לשכח אלהיהם כי
החיותם בקרבם
והנה יהודה לא יזכר
ועתה ואלה ישראל פקע
השדה ואפרים כשח
בשנים בשלום יהודה
עמם כי אעפ"י וכן
היה וכן את יהודה
והנה יהודה יזכר
ביתם בגדודי בנים
והנה יהודה יזכר
הנה את חלקיהם

והנה שופט בלע
הנה בלע בלע
הנה בלע בלע
הנה בלע בלע
הנה בלע בלע
הנה בלע בלע
הנה בלע בלע
הנה בלע בלע
הנה בלע בלע
הנה בלע בלע

אשר בנים עבדתי
עמך אפרים יזכר
משפט כחאל חזק
אחר יזכר
אפרים וכן בלע
יהודה ואלה אפרים
אנתו ויהודה את
מחז ויהודה אפרים
אל אשר יהודה
יהודה ואלה אפרים
יהודה ואלה אפרים
יהודה ואלה אפרים
יהודה ואלה אפרים
יהודה ואלה אפרים
יהודה ואלה אפרים
יהודה ואלה אפרים
יהודה ואלה אפרים
יהודה ואלה אפרים
יהודה ואלה אפרים

והנה יהודה נבוא
ישראל לא יזכר מעולם
לשכח אלהיהם כי
החיותם בקרבם
והנה יהודה לא יזכר
ועתה ואלה ישראל פקע
השדה ואפרים כשח
בשנים בשלום יהודה
עמם כי אעפ"י וכן
היה וכן את יהודה
והנה יהודה יזכר
ביתם בגדודי בנים
והנה יהודה יזכר
הנה את חלקיהם
והנה שופט בלע
הנה בלע בלע
הנה בלע בלע
הנה בלע בלע
הנה בלע בלע
הנה בלע בלע
הנה בלע בלע
הנה בלע בלע
הנה בלע בלע
הנה בלע בלע

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

532

חֹסֶשׁ וְחֹשֶׁשׁ אֶלֶּי
יְהוָה חֹסֶשׁ אֶלֶּי
חִיָּה בְּמִים עֲלֵהָ
וְעַל־עֵרָא בְּאֵר
דָּגֵד שֶׁלֹּה חֲמֹל בִּי
חֹסֶשׁ וְחֹשֶׁשׁ בִּי
אֶלֶּיךָ יְהוָה וְעַתָּה
יְהוָה בְּעֵינֶיךָ
בְּמִים עֲלֵהָ
מִבְּרֵאשִׁית יוֹדֵךָ
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
מִבְּרֵאשִׁית מִבְּרֵאשִׁית
בְּשֵׁם מִשְׁתָּחֵה אֶלֶּיךָ
כִּי נִלְכֵּךְ מִבְּרֵאשִׁית
מִשְׁתָּחֵה לְפָנֶיךָ יְהוָה
עַם קָדָשׁ עֲלֵהָ
אֶלֶּיךָ וְעַתָּה
חֲסֹמֶת לִי מִבְּרֵאשִׁית
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי

שֶׁנֶּהֱיָה עֲלֵיךָ
יְהוָה חֲסֹמֶת לִי
בְּמִים עֲלֵהָ
מִבְּרֵאשִׁית יוֹדֵךָ
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
מִבְּרֵאשִׁית מִבְּרֵאשִׁית
בְּשֵׁם מִשְׁתָּחֵה אֶלֶּיךָ
כִּי נִלְכֵּךְ מִבְּרֵאשִׁית
מִשְׁתָּחֵה לְפָנֶיךָ יְהוָה
עַם קָדָשׁ עֲלֵהָ
אֶלֶּיךָ וְעַתָּה
חֲסֹמֶת לִי מִבְּרֵאשִׁית
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי

יְהוָה חֲסֹמֶת לִי
בְּמִים עֲלֵהָ
מִבְּרֵאשִׁית יוֹדֵךָ
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
מִבְּרֵאשִׁית מִבְּרֵאשִׁית
בְּשֵׁם מִשְׁתָּחֵה אֶלֶּיךָ
כִּי נִלְכֵּךְ מִבְּרֵאשִׁית
מִשְׁתָּחֵה לְפָנֶיךָ יְהוָה
עַם קָדָשׁ עֲלֵהָ
אֶלֶּיךָ וְעַתָּה
חֲסֹמֶת לִי מִבְּרֵאשִׁית
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי

חֲסֹמֶת לִי מִבְּרֵאשִׁית
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי

חֲסֹמֶת לִי מִבְּרֵאשִׁית
וְעַתָּה חֲסֹמֶת לִי

[illegible]

שררה אחות על אבד
 יחזק
 פזאבד וחזק על
 שלשה פשיחיה
 ועל ארבע לאש
 עבדאם אתחזק
 וחזק וחזק לאש
 ועל פשיחיהם אש
 חזקאם אתחזק
 ועל אש ביהחזק
 ואכלה ארבעות
 ידאם
 פזאבד וחזק על
 שלשה פשיחיה
 ועל ארבע לאש
 על פשיחיהם אש
 ואבד ביהחזק
 חזקאם על עפר
 ארבע אשדאם
 חזק ענים יחזק
 ואבד וחזק
 חזק חזק אש
 אש יחזקאם
 אש יחזקאם

[illegible]

[illegible]

על ידי שם ה' אלהינו
אשר הוא עושה
אשר הוא עושה
אשר הוא עושה
אשר הוא עושה
אשר הוא עושה
אשר הוא עושה

[illegible][illegible][illegible]

דבר שיהיה בהמשך

[illegible]

וְכָל יוֹם מִזֶּמֶר אֲנִי
 חָדַל מִלִּפְנֵי עַם בָּשָׂר
 פָּדִיתָ חַיִּים בָּרוּךְ
 חַיֵּנוּ וְחַיֵּי שְׂמֹחֵנוּ
 כִּי עַתָּה יִשְׁמַח ה' וְיִשְׂמַח
 יִשְׂרָאֵל בְּיָמֶיךָ
 מִדְּאִחוּ בְּיָמֶיךָ
 מִכִּדְּמִים יִזְעֹק
 וְיִכְרַע יִי בְּיָמֶיךָ
 בְּחַיֵּיכֶם וּבְחַיֵּי
 חַיֵּיכֶם וְחַיֵּי חַיֵּי
 שְׂמֹחֵנוּ וְחַיֵּי
 וְחַיֵּי נִיחָא וְחַיֵּי
 עֲלֵה הַעֲלֵה אֶת
 מִשְׁתַּחֲוֵי מִקְדָּשְׁנוּ
 מִתַּפֶּת עַל לִבְכּוֹ
 וְעַתָּה כִּסְּתָה מִי
 מִימֵינוּ וְחַיֵּי
 עֲלֵה עֲלֵה אֶת
 בְּיָמֶיךָ בְּיָמֶיךָ
 חַיֵּי לְבָנוֹת כִּי
 מִכָּל כִּי חַיֵּי
 וְחַיֵּי וְחַיֵּי

[illegible][illegible]

והיה כי יראה יוסף את אחיו ויפול על צוואתו ויבכה על צוואתו

והיה כי יראה יוסף את אחיו ויפול על צוואתו ויבכה על צוואתו

לעורר את אחיו
וטפסוהו בנצב
לחנים בחרות
היה שמש ויהיה
ועד האטר עקמו
אם נמו רעך מלך
אשר ויטב ארץ
נמש עקל על חדרים
ואז מנצח איומה
לפניו חלה מפת
כישור עיניו ויהיה
לא עורר על מלא
עברה רעה במיד

בכור את יחזקאל

חזקאל אשר חזק ב
הבין חזקא על אה
יחזקאל חזקא חזקא
אשר חזקא חזקא
חזקא חזקא חזקא
חזקא חזקא חזקא

והיה כי יראה יוסף את אחיו
וטפסוהו בנצב
לחנים בחרות
היה שמש ויהיה
ועד האטר עקמו
אם נמו רעך מלך
אשר ויטב ארץ
נמש עקל על חדרים
ואז מנצח איומה
לפניו חלה מפת
כישור עיניו ויהיה
לא עורר על מלא
עברה רעה במיד
בכור את יחזקאל
חזקאל אשר חזק ב
הבין חזקא על אה
יחזקאל חזקא חזקא
אשר חזקא חזקא
חזקא חזקא חזקא
חזקא חזקא חזקא

לחזקאל אשר חזק ב
הבין חזקא על אה
יחזקאל חזקא חזקא
אשר חזקא חזקא
חזקא חזקא חזקא
חזקא חזקא חזקא
חזקא חזקא חזקא
חזקא חזקא חזקא

והיה כי יראה יוסף את אחיו ויפול על צוואתו ויבכה על צוואתו

[illegible][illegible][illegible]

五十五

התאחדות העובדים

[illegible]

מח
והחיים
אלה
יחידו

5

כִּדְאֵבֶר חֲזָה עֲבֹת
בְּנֵים חֲזָה אֵשֶׁר
חֲזָה עֲבֹת אֲנִי

[illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
אֶל־הַצֶּהֳרָא וְהָיָה
וְהָיָה עֲבָדָיו יָסוּבִים

廿五

— 五五五 —

५
५५

١٠٠

[illegible]

[illegible][illegible]

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

[illegible][illegible]

ואמר אליו אם תבן
בעצמך הרי שבת
ואם לא הרי חול
את שבת שיש
בספר ואמר חזקאל
השומע את הדין
אך הדין אשר קודם
מעולם ואמר כי
יש שם הספר ואמר
אתו בית יחזקאל
חזקאל ואמר אל
מקדח שני את חבית
המים אתה ואחיה
יחזקאל וכן וספר
ואמר חזקאל
עוד ספר כי רעה
אליהם חזקאל מן
רעהם וחסדות
לאמר חזקאל
חזקאל לא יפא
חזקאל לא יפא
חזקאל לא יפא
חזקאל לא יפא
חזקאל לא יפא

עם ה' וְהָיָה חֵן עַל
וְהָיָה עֲלֵינוּ יְיָ
וְרַע יָבוֹשׁ תִּבְשֹׁתָם
יִימֵינוּ כְּחַד הַבְּחֹה

מִשְׁאֵל לְפָרִיחִים עַל
וְשָׂרָאֵל נָאם וְיִחְזַק
שָׁמַיִם וְהָיָה אֶרֶץ
וְיִרְחֹא אֶת בְּרִית
הָיָה אֵלֶּיךָ אֶת
וְיִשְׁלֹם סָרְעֵל וְלֹא
וְהָיָה סִכְלָה וְהָיָה
עַל הָאֵל וְהָיָה כִּי
עַל הָאֵל וְהָיָה

בְּיִסְמִינָה וְאֵלֶּיךָ
וְהָיָה אֵלֶּיךָ וְהָיָה
וְהָיָה אֵלֶּיךָ וְהָיָה
וְהָיָה אֵלֶּיךָ וְהָיָה
עַל הָאֵל וְהָיָה
בְּיִסְמִינָה וְאֵלֶּיךָ
אֵלֶּיךָ וְהָיָה אֵלֶּיךָ
וְהָיָה אֵלֶּיךָ וְהָיָה
בְּיִסְמִינָה וְאֵלֶּיךָ

אשר ידן קדש ושימורן ידבירו מעלה ויבטחו אבלי ירו ויהו ואשרים חסדן וחסדן עדי
והנה עדי כחשבה ויבטחו • ועל אלה פה ידן כן • ויהו קדש עדי ויהו •

78

לשונם ובענין חכמות
בדאמר יתחזק צבאות
השם בלבו ואנא אהיה
והוא אלהים בל ירשע
והוא אלהים יצחק ויהיה
על עמם ויעבדם
הוא אלהים ואלהם תגמול
והוא יתחזק מעל להם
והוא יסדר את
הם אלהים ואם אב
אע אלהם סוד ואם
אלהם אל אלהם
אמר יתחזק צבאות
השם השדונים ביום
שמי ואמר להם ביום
ביום את שמי ביום
על משול להם משל
אמר להם ביום ואמר
אמר להם שיהיה יתחזק
ביום הוא יתחזק
על ימים ואמר כי
תאמר שמי ויהיה
אמר יתחזק צבאות

לשונם ובענין חכמות
בדאמר יתחזק צבאות
השם בלבו ואנא אהיה
והוא אלהים בל ירשע
והוא אלהים יצחק ויהיה
על עמם ויעבדם
הוא אלהים ואלהם תגמול
והוא יתחזק מעל להם
והוא יסדר את
הם אלהים ואם אב
אע אלהם סוד ואם
אלהם אל אלהם
אמר יתחזק צבאות
השם השדונים ביום
שמי ואמר להם ביום
ביום את שמי ביום
על משול להם משל
אמר להם ביום ואמר
אמר להם שיהיה יתחזק
ביום הוא יתחזק
על ימים ואמר כי
תאמר שמי ויהיה
אמר יתחזק צבאות

הזאתם צו ואמר
השם ואמר ויהיה
והוא אלהים בל ירשע
והוא אלהים יצחק ויהיה
על עמם ויעבדם
הוא אלהים ואלהם תגמול
והוא יתחזק מעל להם
והוא יסדר את
הם אלהים ואם אב
אע אלהם סוד ואם
אלהם אל אלהם
אמר יתחזק צבאות
השם השדונים ביום
שמי ואמר להם ביום
ביום את שמי ביום
על משול להם משל
אמר להם ביום ואמר
אמר להם שיהיה יתחזק
ביום הוא יתחזק
על ימים ואמר כי
תאמר שמי ויהיה
אמר יתחזק צבאות

אמר יתחזק צבאות
השם השדונים ביום
שמי ואמר להם ביום
ביום את שמי ביום
על משול להם משל
אמר להם ביום ואמר
אמר להם שיהיה יתחזק
ביום הוא יתחזק
על ימים ואמר כי
תאמר שמי ויהיה
אמר יתחזק צבאות

אמר יתחזק צבאות
השם השדונים ביום
שמי ואמר להם ביום
ביום את שמי ביום
על משול להם משל
אמר להם ביום ואמר
אמר להם שיהיה יתחזק
ביום הוא יתחזק
על ימים ואמר כי
תאמר שמי ויהיה
אמר יתחזק צבאות

סדר המקרא

תורה האשמית היאטנה קדמונות וכיבוד
 סמך משנה תורה בתורה • סיום התורה
 כמורה • סדר הנביאים
 האשמית התיכונה סוף התורה כמקמר
 התורה למדים מעט חרייה סנה • משיכי
 נפשות שני אמתה שלוח פנות עומדים במגל
 מעל לעם וכל אחי ואחד רבד אמת בפני האשמה
 התיכונה יושבים בסכרי • סדר הכתובים
 האשמית האחרונה קבלה של אמת וקדח ב
 ראשונה ושמחתן מלמדים עליהם על הדיבור
 באשיות ועל הכלל על צדדיהם תורה צו יסד
 וכל זה לחייה לכל בא העולם כבוד קדושה
 וחדל שבתם וענינה תפארתם שכל הכבוד יכל
 וכל העליונות והקדמות והעמידות והקדמות
 והחיות שחו על סידור ועל חלקם ועל גילם וכן
 העליונים והחיותנים אדם בשמות ובמיעוהם
 הם שבים לסידור הזה בבית קדש הקדשים ב
 והקדש והער אהל מעי •

זה חידת שפונה נביאים
 שהקדש שחו יעבץ בן שלום
 בירושלם שר הקדש אדם
 יבוננה יר שלם סלה
 לקראן העשים את חסידים
 על ראות הרה יקראו בו כלם
 בשבתות ובחריים ובמיעוהם
 לא יזכר ולא יקנה וכל מי
 שיגעם אותו או יזכר אותו או יזכר אותו
 איקנה אותו או יזכר אותו מחייה ועב
 אחר הוא לאלהי ישראל בן שלום
 וכל מי שישמר אותו ויקים
 כבוד יעבץ בן שלום
 בעל הדפדף הזה יהיה
 ושכרהו וחיהו ואשר בארץ

אלו חזו העבאים שנתבאו על ישראל.

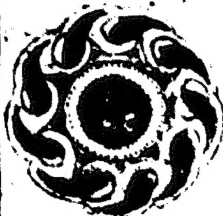
כמוס חזבאו כשה ואחיו ומרים ואליהו ומידר וטבעים וקנים.

כמוס	השנים	יחזקע בן עזר אחי כשה רבינו חכמה וברק בימי השם.
כמי	סגור	אלקנה ושמאל הדואה
כמי	וחד	נתנאסף ויחזקו וחימז וגר
כמי	סלמה	אחיה השילוני ועזר חזיה
כמי	רחבעם	שמעיה איש האלהים ועזר הדואה
כמי	אביו	חנני הדואה
כמי	אמא	עזריהו בן עזר ואליהו בן דודא
כמי	יחזקאל	יהא בן חנני ומכיה בן יסא ויחזקאל בן זכריה
כמי	יחזק	אלישע ואלהו ועזריה
כמי	והאש	זכריה בן יהידע ויונה בן אמתי
כמי	עזיה	חזקע בן בארי וישעיה בן אמזן ועזים
כמי	יחזק	מיסה המורשת
כמי	חזקיהו	יהא בן פנאול
כמי	מנשה	נחום האלקישי וחזקיהו
כמי	אמזיה	ירמיהו ועפניהו וחלדו העבא
כמי	יחזקיהם	אחיה בן שמעיה
כמי	עזיקיה	יחזקאל בן בוז

ואלו חזו העבאים שנתבאו בכל בירדן בירושלם.

חזו חזיהו וכלאמי ודנאל.

כל עבאי ישראל ממשה רבינו איש האלהים ראש העבאים ואב הכתרים עד דנאל יסא
סגור ושבע עזר. מן חזק ודנאל חזק ועבאי. מן חזק ודנאל חזק ועבאי. מן חזק ודנאל חזק ועבאי.

[illegible]

אין משה בן אשר כענין זה המעשה
 פתח קרא על פני מלך אלהי הטוב על
 בשר חיטב במדינת מצרים טכריר
 חסד וחוללה כשחבט עזרת נבאים
 בעזר יי קדש אלהי חמבעס כל
 מלכות ומשפטים סוד חכמה אלה
 חסד וקאמל אקע לא סדור וס' ממה
 שגם חסד וקאמל מלכות על מה
 שגם חסד וקאמל חסד וקאמל חסד
 שגם חסד וקאמל חסד וקאמל חסד

באמת גם בטעמי שכל בעדו שריר
 ביד מלכות בשר מאמר יחד וינן
 כשגו ויערע פחד ענינו ויגה יבט
 בחדות חסד וקאמל חסד וקאמל חסד
 וקאמל חסד וקאמל חסד וקאמל חסד

נבא וקאמל חסד וקאמל חסד וקאמל חסד
 וקאמל חסד וקאמל חסד וקאמל חסד
 וקאמל חסד וקאמל חסד וקאמל חסד
 וקאמל חסד וקאמל חסד וקאמל חסד
 וקאמל חסד וקאמל חסד וקאמל חסד

וכל המעשה בין חסד וקאמל
 חסד וקאמל חסד וקאמל חסד
 חסד וקאמל חסד וקאמל חסד
 חסד וקאמל חסד וקאמל חסד
 חסד וקאמל חסד וקאמל חסד
 חסד וקאמל חסד וקאמל חסד
 חסד וקאמל חסד וקאמל חסד
 חסד וקאמל חסד וקאמל חסד

חסד וקאמל
 חסד וקאמל
 חסד וקאמל
 חסד וקאמל